

راهنمای مطالعه کتاب مقدس

اکتبر | نوامبر | دسامبر ۲۰۱۸

یگانگی و یکی بودن در مسیح

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

فهرست مطالب

۱. خلقت و سقوط - ۲۹ سپتامبر تا ۵ اکتبر ۴
۲. علل عدم اتحاد - ۶ تا ۱۲ اکتبر ۱۴
۳. تا همه آنان همدل و هم رای باشند - ۱۳ تا ۱۹ اکتبر ۲۴
۴. کلیدی برای اتحاد - ۲۰ تا ۲۶ اکتبر ۳۴
۵. تجربه اتحاد در کلیسای اولیه - ۲۷ اکتبر تا ۲ نوامبر ۴۴
۶. تصاویر اتحاد - ۳ تا ۹ نوامبر ۵۴
۷. هنگامی که اختلاف بوجود می‌آید - ۱۰ تا ۱۶ نوامبر ۶۴
۸. اتحاد در ایمان - ۱۷ تا ۲۳ نوامبر ۷۴
۹. متقاعد کننده‌ترین گواه - ۲۴ تا ۳۰ نوامبر ۸۴
۱۰. اتحاد و روابط از هم گسیخته - ۱ تا ۷ دسامبر ۹۴
۱۱. اتحاد در عبادت - ۸ تا ۱۴ دسامبر ۱۰۴
۱۲. تشکیلات کلیسائی و اتحاد - ۱۵ تا ۲۱ دسامبر ۱۱۴
۱۳. احیاء نهایی اتحاد - ۲۲ تا ۲۸ دسامبر ۱۲۴

Editorial Office: 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904

Come visit us at our Web site: <http://www.absq.adventist.org>

Principal Contributor

Denis Fortin

Editor

Clifford R. Goldstein

Associate Editor

Soraya Homayouni

Publication Manager

Lea Alexander Greve

Editorial Assistant

Sharon Thomas-Crews

Pacific Press® Coordinator

Wendy Marcum

Art Director and Illustrator

Lars Justinen

Design

Justinen Creative Group

Middle East and North Africa Union

Publishing Coordinator

Michael Eckert

Translation to Farsi

Rezvan Ahmadi

Farsi Layout and Design

Marisa Ferreira

Sabbath School
Personal Ministries

حق چاپ محفوظ و مخصوص «کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم» میباشد. هیچیک از بخشهای این کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس مدرسه سبت ویژه بزرگسالان بدون اجازه قبلی و کتبی از کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم (جزال کنفرانس) قابل ویرایش، تغییر، اصلاح، اقتباس، ترجمه، تکثیر یا انتشار نیست. دفاتر بخشهای تابعه کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم مجاز هستند تا طبق دستورالعمل ویژه ای ترتیبی اتخاذ نمایند تا کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس مدرسه سبت ویژه بزرگسالان ترجمه گردد. حق طبع و نشر مطالب ترجمه شده و انتشارات آنان متعلق به کنگره عمومی است. عناوین (ادونتیستهای روز هفتم) و (ادونتیست) و آرم شعله گون جزو اسامی و علامت تجاری ثبت شده متعلق به کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم میباشد و استفاده از آن بدون اجازه قبلی از کنگره عمومی ممنوع است.

اتحاد ما در کلیسا

کلیسا [به معنی جماعت خوانده شده]، خانواده خدا بر روی زمین بشمار می رود. فعالیت های کلیسا بطور اجمالی شامل: خدمت، مطالعه و عبادت در یک جمع واحد می باشد. کلیسا فراخوانده شده است تا در زیر بیرق عیسی به عنوان رهبر و نجات دهنده خود، مژده نیک نجات را به همه مردم اعلام کند.

بخشی از اصول اعتقادی شماره ۱۲ کلیسای ادونتیست روز هفتم چنین اظهار می دارد: «کلیسا جامعه ای از ایمانداران می باشد که عیسی مسیح را به عنوان خداوند و نجات دهنده خود پذیرفته است. ما ادامه قوم خدا از زمان عهد قدیم هستیم، که خود را از جهان جدا ساخته؛ و برای عبادت، مودت، آموزش در جهان، ضیافت شام خداوند، خدمت به تمامی بشریت و اعلام جهانی انجیل به هم پیوسته ایم.» — *Seventh-day Adventists Believe*

(Boise, Idaho: Pacific Press© Publishing Association, 2005) p. 163

اما منظور ما از کلیسا چیست؟ چه کسی به کلیسا تعلق دارد؟ پاسخ به این پرسش ها به تعریف ما از کلیسا بستگی دارد.

کلیسا قطعاً اجتماع محلی ایمانداران به عیسی است که از خداوند اطاعت می کنند و برای عبادت و خدمت گرد هم می آیند. آنها می توانند در کلیساهای خانگی یا در جماعت های بزرگ تر جلسه برگزار کنند (رومیان باب ۱۶ آیات ۱۰ و ۱۱). منظور ما از کلیسا همچنین ساختمانی است که مسیحیان در آن جمع می شوند. اما این تعریف را به سختی می توان برای کلیسا بکار برد. کلیسا در باره مردم است و نه در باره ساختمان ها.

در عهد جدید، گاهی اوقات کلیسا به گروهی از ایمانداران در منطقه جغرافیایی خاصی اشاره شده است. بنابراین، هنگامی که پولس کلیسای غلاطیه را مورد خطاب قرار داد، به بسیاری از جماعت های ایماندار محلی در شهر ها و روستاهای آن منطقه اشاره داشت (غلاطیان باب ۱

آیه ۲؛ اول پطرس باب ۱ آیه ۱ را ببینید). منظور از کلیسا گاهی به گروهی از مردم نیز اطلاق می شود که به فرقه خاصی تعلق دارند و یا نام خاصی دارند که به اعتقادات و پیشینه آنان باز می گردد. با این وجود، تمام این تعاریف ناکافی هستند. کلیسا، امت خدا در سرتاسر جهان را در بر می گیرد. و اگر چه مسیح پیروان وفاداری در فرقه های مختلف دارد که (بسیاری از آنها در بحران نهایی به بازماندگان خدا خواهند پیوست [مکاشفه یوحنا باب ۱۸ آیات ۱ تا ۴])، با این وصف، در این فصل بر روی کلیسای خودمان یعنی کلیسای ادونتیسست روز هفتم و مفهوم اتحاد در مسیح تمرکز می کنیم تا ببینیم که اتحاد برای ما چه معنایی دارد.

اصول اعتقادی شماره ۱۴ با عنوان اتحاد در بدن مسیح چنین بیان می کند: « کلیسا یک بدن با اعضای بسیار می باشد که از تمام ملت ها، قومیت ها، زبان ها و مردم فراخوانده شده اند. ما در مسیح مخلوقی جدید می باشیم؛ تفاوت نژادی، فرهنگی، آموزشی و ملیتی و تفاوت های میان بالا مقام و پایین رتبه، فقیر و غنی، مذکر و مونث، نباید ما را از هم جدا سازد. همه ما در مسیح برابریم، او که با یک روح ما را به همبستگی با خود و یکدیگر پیوند زده است؛ ما باید بدون هیچ گونه جانبداری و شرطی به یکدیگر خدمت کنیم. ما به واسطه مکاشفه عیسی مسیح در کتاب مقدس، ایمان و امید واحدی داریم و برای همه یک موضوع را شهادت می دهیم. ریشه این اتحاد در یگانگی خدای تثلیث است که ما را به عنوان فرزندان خود پذیرفته است

«- Seventh-day Adventist Believe, p. 201

هدف این مجموعه دروس مطالعاتی، ارائه آموزه کتاب مقدسی درباره موضوع اتحاد مسیحی برای ما به عنوان ادونتیسست های روز هفتم می باشد که اکنون مانند همیشه با چالش هایی در زمینه این اتحاد مواجه هستیم و تا پایان جهان نیز ادامه خواهد داشت. با این وجود، در کلام مقدس مفاهیم و آموزه های متعددی درباره نحوه بکار بردن موهبت خدادادی وحدت در مسیح می یابیم. آن بینش ها، آن آموزه ها درباره بیان نمودن و بکار بردن این وحدتی که به ما در کلیسا داده شده است، در کانون این ثلث خواهند بود.

دنيس فورتين (Denis Fortin) استاد رشته الهیات در دانشکده الهیات و معارف دانشگاه اندروز وابسته به کلیسای ادونتیسست روز هفتم در برین اسپرینگز Berrien Springs میشیگان می باشد. فورتین از زمان پیوستن به هیأت علمی دانشکده الهیات در سال ۱۹۹۴ همچنین به عنوان مدیر برنامه کارشناسی ارشد الهیات (۱۹۹۹ تا ۲۰۰۱)، معاون (۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴) مدیر گروه بخش الهیات و فلسفه مسیحی (۲۰۰۶) و تا زمان اخیر به عنوان مدیر گروه (۲۰۰۶ تا ۲۰۱۳) فعالیت کرده است.

خلقت و سقوط

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷؛ اول یوحنا باب ۴ آیات ۷، ۸ و ۱۶؛ پیدایش باب ۳ آیات ۱۶ تا ۱۹؛ پیدایش باب ۱۱ آیات ۱ تا ۹؛ غلاطیان باب ۳ آیه ۲۹؛ تثنیه باب ۷ آیات ۶ تا ۱۱.

آیه حفظی: «خداوند او را بیرون برد و فرمود: به آسمان نگاه کن و بکوش ستاره‌ها را بشماری. فرزندان تو به همین اندازه زیاد خواهند شد. ابرام به خداوند اعتماد کرد و به خاطر این، خداوند از او خشنود شد و او را قبول کرد» (پیدایش باب ۱۵ آیات ۵ و ۶).

داستان قوم خدا با خلقت بشر و سقوط غم‌انگیز آنها در گناه آغاز می‌شود. هر گونه تلاش برای درک ماهیت اتحاد در کلیسا باید با نقشه ابتدایی خدا در خلقت و سپس نیاز به احیاء پس از سقوط شروع شود. نخستین فصول کتاب مقدس عیان می‌سازد که خدا در نظر داشته است که بشریت به عنوان یک خانواده باقی بماند. متأسفانه، این اتحاد پس از فاجعه گناه از هم پاشید. ریشه‌های تفرقه و اختلاف صرفاً در گناه بوجود آمدند که بیشتر به عواقب خطای نافرمانی مربوط بودند. ما نگاهی جزئی از این جدائی را در واکنش متقابل میان آدم و حوا می‌بینیم، هنگامی که پس از خوردن میوه درخت ممنوعه خداوند برای بار نخست آنان را به نزد خود فرا خواند (پیدایش ۳: ۱۱ را ملاحظه کنید). از این رو، در میان تمامی چیزهای دیگری که نقشه نجات ایفا خواهد نمود، ترمیم این اتحاد اولیه نیز هدفی حیاتی می‌باشد.

ابراهیم، پدر قوم خدا، به یک نقش کلیدی در نقشه نجات خدا تبدیل شد. ابراهیم در کلام مقدس به عنوان الگوئی بزرگ « عادل شمرده شده به واسطه ایمان » به تصویر کشیده شده است (رومیان باب ۴ آیات ۱ تا ۵ را ببینید)، نوعی از ایمان که قوم خدا را با یکدیگر و با خداوند متحد می‌سازد. خدا از طریق مردم کار می‌کند تا اتحاد را ترمیم نماید و اراده خود را به بشر گمراه بشناساند.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۴ مهر - ۶ October آماده شوید.

محبت به عنوان بنیان اتحاد

پیام روشنی که از داستان خلقت در باب های ۱ و ۲ پیدایش ساطع می شود، هموائی کاملی را در پایان هفته خلقت صحه گذاشت که در کلام نهائی خدا هویدا گشت مبنی بر اینکه همه چیز « بسیار نیکو » بود (پیدایش باب ۱ آیه ۳۱). این مصداق نه تنها به زیبایی از منظر زیبایی شناختی و ظرافت طبع خدا اشاره می کند بلکه بر نبود هرگونه عنصر شرارت یا ناهماهنگی مهر تأیید می زند، در زمانی که خدا خلقت این جهان را به پایان رسانید و انسان هائی که باید در آن تکثیر می شدند. هدف بنیادین خدا در آفرینش شامل همزیستی هماهنگ و ارتباط زنجیروار همه اشکال زندگی بود. جهان زیبایی برای خانواده بشری خلق شده بود. همه چیز عالی و شایسته خالق آن بود. هدف مطلوب و اصلی خدا برای جهان، هماهنگی، اتحاد و محبت بود.

پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره منحصر به فرد بودن انسان در مقایسه با سایر مخلوقات زمینی تعلیم می دهند، آنگونه که در باب های ۱ و ۲ پیدایش به تصویر کشیده شده است.

پیدایش می گوید که خدا بشر را به شکل خود آفرید، چیزی که درباره هیچ موجود دیگری در روایت خلقت پیدایش گفته نشده است. « و خدا گفت اینک انسان را بسازیم. ایشان مثل ما و شبیه ما باشند ... پس خدا انسان را شبیه خود آفرید. ایشان را زن و مرد آفرید » (پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷). اگر چه خداشناسان برای قرن ها ماهیت دقیق این تصویر و ماهیت خدا را مورد بحث قرار داده اند، بسیاری از مطالب کتاب مقدس ماهیت خدا را به عنوان محبت ارائه می دهند.

رساله اول یوحنا باب ۴ آیات ۷، ۸ و ۱۶ را بخوانید. این آیات چگونه می توانند در درک نحوه خلقت ابتدایی ما و چگونگی تأثیر آن بر اتحاد یافت شده در خلقت، کمک کنند؟

خدا محبت است و از آنجایی که انسان ها نیز می توانند محبت کنند (و به شیوه هایی که سایر مخلوقات زمینی قطعاً نمی توانند)، خلق شدن در تصویر خدا باید شامل توانایی محبت کردن باشد. با این حال، محبت می تواند تنها در ارتباط با دیگران وجود داشته باشد. بنابراین هر چیز دیگری که در تصویر خدا خلق شود مستلزم این است که ظرفیت محبت عمیق را داشته باشد.

عواقب سقوط

سقوط، عواقب بسیار سنگینی به همراه داشت. نا فرمانی آدم و حوا باعث شد تا همه اشکال زندگی از وابسته بودن به یکدیگر که همچون تار و پودی بهم تنیده شده بودند، شروع به از هم گسیختگی نماید. حتی بدتر از همه، عدم اتحاد، نفاق و جدایی را در میان انسان ها بوجود آورد که حتی تا به امروز ادامه دارد. این نا هماهنگی مستقیماً در نحوه تلاش آدم و حوا در سرزنش نمودن یکدیگر به خاطر سقوط دیده می شود (پیدایش باب ۳ آیات ۱۲ و ۱۳). همه چیز از آن پس بدتر شد.

پیدایش باب ۳ آیات ۱۶ تا ۱۹ و باب ۴ آیات ۱ تا ۱۵ را بخوانید. چه چیزی در این آیات، نتایج گناه و تأثیر آن بر جهان هماهنگی که خدا خلق کرده بود را نمایان می سازد؟

نا فرمانی آدم به منبع بسیاری از حوادث و عواقبی که در طول زمان، تمام خلقت خدا را تحت تأثیر قرار داد، تبدیل شد. جهان طبیعی از عواقب گناه دچار مشکل و مصیبت شد. روابط انسانی نیز تحت تأثیر قرار گرفتند. هابیل و قائن، دو برادری که باید به یکدیگر مهر ورزیده و یکدیگر را یاری می نمودند، از هم جدا شدند زیرا یکی از آنها تمایل داشت بجای پیروی از نحوه عبادتی که خدا تعیین نموده بود، بدنبال خواسته های خود برود. این بیگانگی منجر به خشونت و مرگ شد. با این وجود عملکرد قائن، بیشتر خطاب به خدا بود تا به هابیل. او از خدا عصبانی بود (پیدایش باب ۴ آیه ۵) و این عصبانیت منجر به خشونت نسبت به هابیل شد. نافرمانی در طی اعصار متمادی، روابط انسانی را از هم گسیخت.

« پس خداوند دید که چگونه تمام مردم روی زمین، شریر شده اند و تمام افکار آنها فکر های گناه آلود است » (پیدایش باب ۶ آیه ۵). این شرارت سر انجام منجر به طوفان و ویرانی باور نکردنی خلقت ابتدایی خدا پس از طوفان شد. اما حتی در آن موقع نیز خدا نژاد بشری را به حال خود رها نکرد بلکه بازماندگانی که شامل نوح و خانواده اش بودند را باقی گذاشت تا دوباره شروع کنند.

پس از طوفان، خدا به نوح و خانواده اش وعده ای داد. رنگین کمان در آسمان همواره برای ایشان یاد آور وعده ها و دلسوزی خدا، مهربانی و رحمت او خواهد بود (پیدایش باب ۹ آیات ۱۲ تا ۱۷، اشعیا باب ۵۴ آیات ۷ تا ۱۰). خدا با نوح عهدی بست و نقشه ابتدایی خود را بار دیگر تثبیت نمود که خانواده بشری متحد، به به او و کلام او وفادار باشند.

گناه به چه روش هایی نا هماهنگی ایجاد می کند؟ شما هم اینک چه

انتخاب هایی می توانید بکنید که در میان کسانی که تأثیرگذار هستید، برای
ترمیم این هماهنگی به طریقی قوی کمک کند؟

۱۰ مهر

سه شنبه

عدم اتحاد و جدایی بیشتر

پیدایش باب ۱۱ آیات ۱ تا ۹ را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی افتاد که مشکل جدایی و
عدم اتحاد را بدتر می کند؟

حوادث بعدی که توسط کتاب مقدس بتوالی پس از طوفان نوح بوقوع پیوست،
ساخت برج بابل، آشفتگی زبان ها و سپس پراکندگی مردم بود که تا آن زمان به یک زبان
صحبت می کردند. شاید برخی از فرزندان نوح که جذب زیبایی زمین میان رودهای دجله
و فرات و حاصل خیزی خاک آنجا شده بودند، تصمیم گرفتند برای خود یک شهر و بنایی
برج مانند در سرزمین شنعار، جنوب عراق امروزی برپا سازند (پیدایش باب ۱۱ آیه ۲).

باستان شناسی نشان داده است که بین النهرین از ابتدای تاریخ یک منطقه پر جمعیت
بوده است. در میان این افراد سومری ها بودند که اختراع هنر نوشتن بر روی الواح گلی
به ایشان نسبت داده شده است. آنها خانه های بسیار خوبی ساختند و استادان ساختن
جواهرات، ابزار و وسایل خانه بودند. کاوش گری ها و حفاری ها معبد های برج مانند
بسیاری را کشف نمودند که به عبادت خدایان مختلف اختصاص یافته بود.

اعقاب و نوادگان نوح که در سرزمین شنعار ساکن شده بودند، طولی نکشید که خدای نوح
و وعده های او را فراموش کردند مبنی بر اینکه طوفان هرگز بار دیگر جهان را نابود نخواهد
کرد. ساختن برج بابل بنای یادبودی بود که به مهارت ها و دانش برتر ایشان مربوط می شد.
تمایل آنها برای شهرت و اعتبار، « مشهور ساختن نامشان » (پیدایش باب ۱۴ آیه ۴)، یک انگیزه
برای ساختن این بنا بود. « بر اساس هدف الهی، انسان ها باید اتحاد را از طریق پیوستگی دین
حقیقی حفظ می کردند. هنگامی که بت پرستی و شرک این پیوند روحانی درونی را درهم
شکست، آنها نه تنها اتحاد دینی بلکه روحیه برادری را نیز از دست دادند. طرح هایی مانند
این برج که با ظاهر شکل گرفته اند بدین معناست که اتحاد درونی که از بین رفته بود هرگز

نمی توانست موفق شود » - The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 284, 285

سقوط آدم و حوا، اتحاد نژاد بشری و نقشه اصلی خدا را درهم شکست و باعث
آشفتگی در عبادت شد؛ و همچنین منجر به انتشار گسترده شرارت و فساد بر روی زمین
گردید؛ و در نهایت تفکیک بشریت به بسیاری از فرهنگ ها، زبان ها و نژاد های مختلف
که اغلب در تقابل با یکدیگر بودند را به همراه داشت.

کدامین گام های عملی را می توانیم برداریم تا برای التیام تفرقه نژادی، فرهنگی و زبانی کمک کند که حتی در کلیسا نیز به ما آسیب می رسانند.

۱۱ مهر

چهارشنبه

ابراهیم پدر قوم خدا

سه دین توحیدی بزرگ جهان، یهودیت، مسیحیت و اسلام به ابراهیم به عنوان پدر خود می نگرند. برای مسیحیان، این ارتباط یک رابطه روحانی است. هنگامی که ابراهیم فراخوانده شد تا وطن خود را در بین النهرین ترک کند، به او گفته شد که « به وسیله تو همه ملت ها برکت خواهند یافت » (پیدایش باب ۱۲ آیه ۳؛ پیدایش باب ۱۸ آیه ۱۸ و باب ۲۲ آیه ۱۸ را نیز ببینید). این برکت از طریق عیسی حاصل شد.

عبرانیان باب ۱۱ آیات ۸ تا ۱۹؛ رومیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳ و غلاطیان باب ۳ آیه ۲۹ را بخوانید. این آیات به چه عناصری از ایمان ابراهیم اشاره می کنند و چگونه به اندیشه اتحاد مسیحی مربوط می شوند؟ یعنی، چه چیزی در این آیات می تواند یافت شود که بتواند امروزه به ما در درک اهمیت عنصر اتحاد مسیحی کمک کند؟

ابراهیم به عنوان پدر همه ایمانداران، برخی از عناصر اساسی مهم در اتحاد مسیحی را به ما ارائه می دهد. نخست، اینکه او فرمانبرداری را ممارست می نمود. « ایمان باعث شد که وقتی ابراهیم دستور خدا را دایر بر اینکه او باید به سرزمینی برود که قرار بود بعدها مالک آن بشود، شدید اطاعت کرد و بدون آنکه بداند کجا می رود، حرکت کرد » (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۸). دوم، او به وعده های خدا امید داشت. « او از روی ایمان مثل یک بیگانه در سرزمینی که خدا به او وعده داده بود سرگردان شد و با اسحاق و یعقوب که در آن وعده با او شریک بودند در چادر زندگی کرد. ابراهیم چنین کرد چون در انتظار شهری بود با بنیاد استوار که معمار و سازنده اش خداست » (عبرانیان باب ۱۱ آیات ۹ و ۱۰). سوم، او معتقد بود که خدا به او پسری خواهد داد و اینکه روزی فرزندان او مانند ستارگان بشمار خواهند شد. خدا بر اساس این پاسخ او را به ایمان عادل شمرد (رومیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳). چهارم، او به نقشه نجات خداوند اطمینان داشت. بزرگ ترین آزمون ایمان ابراهیم زمانی اتفاق افتاد که خدا از او خواست پسرش اسحاق را بر روی کوه موریا قربانی کند (پیدایش باب ۲۲ آیات ۱ تا ۱۹، عبرانیان باب ۱۱ آیات ۱۷ تا ۱۹).

عهد قدیم ابراهیم را به عنوان دوست خدا توصیف می کند (دوم تواریخ باب ۲۰ آیه ۷، اشعیا باب ۴۱ آیه ۸). زندگی با ایمانش، اطاعت تزلزل ناپذیرش و اطمینانش به وعده

های خدا، او را به الگویی از آنچه که زندگی مسیحی ما باید باشد مبدل ساخت.

درباره اعمال و سخنان خود در چند روز آینده بیانده بشید. به چه روش هایی می توانید اطمینان یابید که آنچه می گوئید یا انجام می دهید، واقعیت ایمان شما را منعکس کند؟

۱۲ مهر

پنجشنبه

قوم برگزیده خدا

خداوند با فراخواندن ابراهیم به عنوان خدمتگزار خود، قومی را برگزید تا نماینده او در این جهان باشند. این دعوت و انتخاب عملی از روی محبت و رحمت خدا بود. فراخوانده شدن بنی اسرائیل توسط خدا در مرکزیت نقشه او برای احیای تمام بشریت پس از ویرانی و جدائی ناشی از سقوط قرار داشت. تاریخ مقدس، چگونگی کار خدا برای ترمیم این در هم شکستگی را مورد بررسی و مطالعه قرار می دهد و عوامل اصلی آن برنامه، قوم تحت عهد اسرائیل بود.

با توجه به تثنیه باب ۷ آیات ۶ تا ۱۱، چرا خدا اسرائیل را قوم خود خواند؟ چرا او فرزندان ابراهیم را به عنوان قوم خود برگزید؟

خداوند قوم اسرائیل را بعنوان الگویی برگزید تا محبت خویش را برای نوع بشر به تمامی جهان ابلاغ و بگسترانند. خدا با ابراهیم و فرزندانش عهدی بست تا دانش خدا را از طریق قومش حفظ کند و نجات بشریت را ارائه دهد (مزمیر باب ۶۷ آیه ۲). با این وجود، این یک عمل عالی از روی محبت است که باعث شد خدا اسرائیل را انتخاب کند. فرزندان ابراهیم چیزی نداشتند که بواسطه آن سزاوار محبت خدا باشند. «خداوند شما را به خاطر جمعیت زیادتان دوست نداشت و برنگزید زیرا شما کوچک ترین قوم ها بودید» (تثنیه باب ۷ آیه ۷). این روشی عجیب است که خدا برای انتخاب قومش بکار می برد. در حالی که انسانها به قدرت، حکمت و اعتماد به نفس برای انتخاب رهبر تکیه می کنند، خدا فرد قوی و توانا را برای خدمت به خود انتخاب نمی کند بلکه کسانی را بر می گزیند که به ضعف، حماقت و بی ارزشی خود و اینکه هیچ کس نمی تواند در برابر خدا شکوهی داشته باشد اذعان می کنند (اول قرنیتیان باب ۱ آیات ۲۶ تا ۳۱).

با این حال، به امتیازی که به ایشان تعلق داشت توجه کنید: خدا اشتیاق داشت تا قوم خود اسرائیل را با شکوه و قابل تحسین بسازد. همه مزیت های روحانی به ایشان داده شده بود. خدا از هیچ چیزی که مناسب باشد دریغ نکرد تا شخصیت آنان شکلی بگیرد تا بتوانند نمایندگان او بشوند.

« اطاعت ایشان از احکام خدا در برابر ملت های جهان، موجب کامیابی شگفت انگیزی می گردید. او که توانسته بود برای تمامی کارهای متبحرانه به ایشان حکمت و مهارت ارزانی دارد، معلم ایشان باقی می ماند و آنها را از طریق اطاعت از احکامش رفعت می بخشید. چنانچه مطیع می بودند، از بیماری هایی که گریبانگیر ملت های دیگر بود در امان می ماندند و با قدرت عقل برکت می یافتند. جلال، عظمت و قدرت خدا باید در تمام کامیابی های ایشان آشکار می شد. آنها قرار بود حکومتی از کاهنان و شاهزادگان باشند. خداوند ایشان را از تمامی امکانات بهره مند ساخت تا بزرگ ترین قوم روی زمین باشند.» - الن جی. وایت، Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, p. 288

چه تشابهاتی می توانیم میان آنچه خدا برای [اسرائیل کهن و فراخوانی آنان] و [آنچه برای ما انجام داده و فراخوانی ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم] بیابیم؟ پاسخ های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۱۳ مهر

جمعه

اندیشه هایی فراتر: از نوشته های الن جی وایت: « آفرینش » صفحات ۴۴-۵۱، و « فراخوانی ابراهیم »، صفحات ۱۲۵-۱۳۱، در « مشایخ و انبیاء ».

هدف اصلی خدا در خلقت بشریت در نهاد های خانواده نیز بازتاب یافته است (پیدایش باب ۲ آیات ۲۱ تا ۲۴). روز سبت برای همه بشر در نظر گرفته شده بود، همانطور که عیسی به وضوح در مرقس باب ۲ آیات ۲۷ و ۲۸ به آن اشاره کرد. در واقع، ماهیت جهانی سبت در روایت پیدایش دیده می شود، هنگامی که خدا روز هفتم را مجزا ساخت، نه تنها پیش از فراخوانی اسرائیل به عنوان قوم عهد خود بلکه حتی پیش از بوجود آمدن گناه. اگر تمام مردم روز سبت را نگه می داشتند، این روز می توانست نیروی متحد کننده قدرتمندی باشد. این روز استراحت بود که خدا در نظر داشت به نسلهای آدم و حوا یادآوری کند که پیوندی مشترک با او و با یکدیگر دارند. « روز سبت و خانواده هر دو یکسان در عدن بوجود آمدند و در هدف خدا آنها بطور ناگسستنی به یکدیگر مرتبط می باشند. در این روز بیش از هر روز دیگری داشتن نحوه زندگی در عدن برای ما ممکن می باشد. این نقشه خدا برای اعضای خانواده بود که با کار و مطالعه، با عبادت و تفریح با یکدیگر مشارکت داشته باشند، پدر به عنوان کشیش خانواده و پدر و مادر به عنوان معلمان و همراهان فرزندانشان » - الن جی. وایت، Ellen G. White,

Child Guidance, p. 535

سوالاتی برای بحث

۱. چگونه روایت پیدایش از خلقت زن از پهلوی آدم، پیوند نزدیک و صمیمی که باید میان زن و شوهر وجود داشته باشد را آشکار می سازد؟ این مطلب درباره اینکه چرا خدا در سرتاسر کتاب مقدس تصویر شوهر و زن را به عنوان نمونه ای از نزدیکی که مایل است با قومش داشته باشد بکار می برد، چه چیزی به ما می گوید؟

۲. اگر چه روایت برج بابل به ما می گوید که تنوع قومی و زبانی بشر بخشی از نقشه ابتدایی خدا برای بشر نبود، ما امروزه چگونه می توانیم فراتر از چنین تقسیمات طبیعی برویم؟ کلیسا چگونه می تواند همچنان اتحاد و هماهنگی را با وجود اینکه از مردمی با ملیت ها و زبان های بسیار تشکیل شده است، تجربه کند؟

۳. برخی از شباهت هایی که میان فراخوانده شدن اسرائیل کهن و فراخوانده شدن ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم می یابید، کدامند؟ مهم تر اینکه ما چه درس هایی می توانیم از آنها بیاموزیم که به ما در وفادار ماندن به ندای الهی در مسیح کمک کنند؟

خلاصه: خداوند در نقشه ابتدایی خلقت، برای بشریت در نظر داشت که با هماهنگی و در اتحاد به عنوان یک خانواده زندگی کنند. نافرمانی نخستین والدین ما وقفه ای در نقشه خدا بوجود آورد. با این حال، خدا ابراهیم را فراخواند تا قومی ایجاد کند که از طریق ایشان بتواند وعده نجاتی را که تنها در مسیح یافت می شود، زنده نگه دارد.

دیگر کلاسهای سبّت وجود نخواهد داشت

توسط اندرو مک چسنی، ماموریت ادونتیست

آن دسته از دانش آموزان ادونتیست روز هفتمی که میل داشتند پرستار شوند دیگر با مغایرت سبّت در مورد باز شدن اوّلین مدرسه پرستاری در کلیسای بنگلادش، مواجه نمی شدند.

این مرکز سه طبقه که موسسه پرستاری ادونتیست بنگلادش را اداره می کند، توسط بخشی از هدایای سبّت سیزدهم تاسیس شد و در محوطه دانشکده و سمیناری ادونتیست شهرگوالباتان کالیاکور، شهری به فاصله دو ساعته از پایتخت داکا، قرار دارد.

تد ان.سی. ویلسون در اواخر سال ۲۰۱۶ در جشن افتتاحیه مدرسه پرستاری گفت: "از این مکان صدها نفر میسیونر در این کشور پهناور و بزرگ فرستاده خواهند شد، و برکتی آسمانی خواهد بود. باشد که خدا این دانشکده پرستاری را برکت دهد."

مدرسه مذکور که گنجایش ۱۰۰ نفر دانش آموز را دارد، برای برگزاری کلاسها در سال ۲۰۱۷ باز شد.

می رون جو لی، رئیس دانشکده و سمیناری ادونتیست بنگلادش گفت که ساختمان جدید - به تعداد ۱۰ کلاس، چهار آزمایشگاه، اتاق همایش و امکانات دیگر - ۱۵۰,۰۰۰ دلار از برچسب قیمت ۴۰۰,۰۰۰ دلاری از طرف هدایای سبّت سیزدهم دریافت کرد که توسط اعضای کلیسا در سراسر جهان و در ربع سوم ۲۰۱۵ تامین شد. ۱۰۰,۰۰۰ دلار دیگر نیز از طرف کلیسای ادونتیست جنوبی ناحیه مربوط به اقیانوسیه و آسیا تامین شد، که ناحیه مذکور شامل قلمرو ۱۴ کشور به همراه بنگلادش است و باقیمانده کمک از بخشش های فردی در کره جنوبی تامین شد.

ساو سموئیل، رئیس ناحیه آسیا و اقیانوسیه جنوبی، در مورد بنیانگذاری مدرسه پرستاری توضیح داد که پیشرفتی چشمگیر بود که بدون هدایای سبّت سیزدهم میسر نمی شد.

ساو گفت: "این یک نقطه عطف است. این اولین مؤسسه آموزش سلامتی ادونتیسست در بنگلادش می باشد."

مدرسه همچنین به دانش آموزان ادونتیستی محلی پیشنهاد می کند که از این فرصت بهره برده و در کشور خودشان رشته پرستاری را بخوانند. کوین کوستلو، منشی مدیر اجرایی ناحیه، می گوید: "برای مدرسه ما در بنگلادش بسیار اهمیت دارد که بتواند مدرسه مرتبط با پرستاری را نیز داشته باشد، زیرا مکانی وجود ندارد که در آن یک جوان ادونتیستی بدون آنکه به مدرسه در روز سبت برود، بتواند به مدرسه برود و پرستاری را نیز یاد بگیرد. ما در نهایت صاحب این امکانات هستیم که باز خواهد شد و برای آنان در دسترس خواهد بود تا اینکه بتوانند مدرک پرستاری را بگیرند و خدا را در سبت نیز با آن جلال دهند."

از شما به خاطر هدایای ماموریتی که کمک کرد تا امکان این باشد که یک مدرسه پرستاری ادونتیسست در بنگلادش باز کنیم، تشکر می کنم.

رئیس کلیسای ادونتیسست، تدان سی ویلسون، دوّمی در سمت چپ، در حال بازدید مؤسسه پرستاری ادونتیسست در بنگلادش، پیش زمینه.

علل عدم اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: تشبیه باب ۲۸ آیات ۱ تا ۱۴؛ ارمیا باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۸؛ داووران باب ۱۷ آیه ۶؛ اول پادشاهان باب ۱۲ آیات ۱ تا ۱۶؛ اول قرتیان باب ۱ آیات ۱۰ تا ۱۷؛ اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۳۱.

آیه حفظی: «خدا ترسی اساس حکمت است و شناخت خدای مقدس انسان را دانا می‌کند» (امثال سلیمان باب ۹ آیه ۱۰).

انبیاء عهد قدیم بارها مردم اسرائیل را فراخواندند تا از دستورات خدا پیروی کنند. نافرمانی و بی تفاوتی به ارتداد و تفرقه منجر خواهد شد. اطاعت از احکام خدا به عنوان ابزاری برای حفظ مردم از عواقب طبیعی گناه و تقدیس نمودن آنها در میان بسیاری از ملت‌های بیگانه در نظر گرفته شده بود. پیروی از اراده خدا، در میان مردم هماهنگی بوجود خواهد آورد و اجتماع ایشان را قوی خواهد ساخت تا تصمیم بگیرند در برابر تهاجم شیوه‌های عبادتی شرک و بت پرستانه که تقریباً از هر جهت آنها را احاطه کرده بود مقاومت کنند. قصد خدا برای قومش این بود که مقدس باشند و برای ملت‌های اطرافشان شهادت دهند.

همانگونه خداوند پس از رهایی عبرانیان از مصر به ایشان فرمود: «طبق فرمان خداوند خدای خود، تمام قوانین او را به شما تعلیم داده‌ام. هنگامی که سرزمین را تسخیر کردید از آنها پیروی نمایید. اگر از آنها با دل و جان اطاعت کنید، نزد مردم در داشتن حکمت و بصیرت مشهور می‌شوید و چون مردم کشورهای دیگر این قوانین را بشنوند، خواهند گفت: این قوم بزرگ واقعاً دارای حکمت و بصیرت هستند» (تشبیه باب ۴ آیات ۵ و ۶).

شکی نیست: اگر قوم خدا وفادار می‌ماند، بسیار برکت می‌یافت و برکتی نیز برای دیگران می‌بود. هر چند، عهد شکنی منجر به مشکلات فراوان خواهد شد که تفرقه تنها یکی از آنها می‌باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۳ اکتبر آماده شوید.

«ای قوم بی وفا بازگردید»

تاریخ قوم اسرائیل مملو از روایات نافرمانی و هرج و مرج است که پس از آن به سوی خدا و فرمانبرداری باز می‌گردند و بعد بار دیگر این دور و تسلسل با نافرمانی و درگیری بیشتری ادامه می‌یافت. این الگو بارها و بارها تکرار می‌شود. هر بار که قوم خدا آگاهانه از اراده او پیروی کردند، با صلح و زندگی برکت یافتند. هر بار که نافرمانی نموده و بدنبال روش‌های خود رفتند، زندگی ایشان پر از بدبختی، جنگ و درگیری شد. حتی پیش از آنکه اسرائیل وارد سرزمین موعود شود، خدا این الگو را پیش بینی کرده بود و برای جلوگیری از چنین عواقب وخیمی برای وجود ایشان، راه‌حلی ارائه داد.

تثنيه باب ۲۸ آیات ۱ تا ۱۴ را بخوانید. اگر قوم اسرائیل مطیع اراده خدا بودند، چه برکت‌هایی نصیب ایشان می‌شد؟

ارمیا باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۸ را بخوانید. ما از فراخواندن قوم اسرائیل توسط خدا به توبه و بازگشت به او چه چیزی می‌آموزیم؟ این چه چیزی درباره محبت و صبر خدا برای قومش به ما می‌گوید؟

آنچه در کتاب ارمیا شگفت‌انگیز می‌باشد، این است که با وجود طغیان و سرکشی، تفرقه و بت‌پرستی آنان، خدا با محبت، با رحمت و بخشندگی در برابر قومش دیده می‌شود. خدا بطور مداوم قوم خود را به بازگشت به سوی خویش و دست برداشتن از کارهای متمرده خود دعوت می‌کند. خدا بارها و بارها احیا و امید را برای آینده وعده داده بود.

« خداوند به من گفت بروم و به اسرائیل بگویم: ای اسرائیل بی وفا نزد من بازگرد. من رحیم هستم و خشمگین نخواهم بود؛ خشم من بر ضد تو دائمی نخواهد بود. فقط بپذیر که خطاکاری و بر ضد خداوند خدای خود شوریده‌ای. اعتراف کن که در پای درختان سبز، تو عشق خود را نثار خدایان بیگانه کرده‌ای و از دستورات من اطاعت ننموده‌ای. من خداوند چنین گفته‌ام » (ارمیا باب ۳ آیات ۱۲ و ۱۳).

سخنان ارمیا در زمان غفلت عمومی از کلام خدا بیان شد. اگر چه برخی از اصلاحات در زمان یوشیای پادشاه آغاز شد، بسیاری از مردم نیاز معنوی به ادامه دادن به اطاعت وفادارانه از خدا را احساس نمی‌کردند. گناهان، بت‌پرستی و زندگی خود محور ایشان، باعث نابودی روحانی و سیاسی می‌شد. آنها هر چه بیشتر از انجام اراده خدا سرباز

می‌زدند، آتیه و امیدهای آینده ایشان هولناک تر می‌شد. با این وجود خدا از طریق ارمیا درخواست خویش را ارائه نمود. خدا آینده بهتری برای ایشان در ذهن داشت و مایل بود ایشان را به رفاه، اتحاد و سلامتی برساند. اما این موهبت تنها در صورتی امکان پذیر بود که آنها با ایمان و همه چیزهایی که ملزم می‌نمود زندگی می‌کردند.

این تفاوت میان اطاعت و نافرمانی در زندگی شما چه مفهومی دارد؟

۱۶ مهر

دوشنبه

آنچه در نظر هر کس پسند آید

داستان های کتاب داوران، پیامدهای منفی بسیاری ناشی از نافرمانی اسرائیل از اراده خداوند را نشان می‌دهند. کمی پس از آنکه اسرائیل وارد کنعان شد، مردم شروع به تغییر الگوی زندگی روحانی خود بر پایه ادیان دروغین کنعانیان اطرافشان نمودند — دقیقاً همان کاری که از ایشان خواسته شده بود تا انجام ندهند! متأسفانه، این تنها مشکلی نبود که آنها با آن مواجه بودند.

داوران باب ۱۷ آیه ۶ و باب ۲۱ آیه ۲۵ را بخوانید. این آیات چه چیز بیشتری درباره مشکلاتی که در میان قوم خدا بوجود آمد، تعلیم می‌دهند؟

در باره شیوه تفرقه و عدم اتحاد در میان قوم خدا بحث کنید. اتحاد قوم باید در فرمانبرداری وفادارانه ایشان از خداوند عهد یافت می‌شد، عهدی که آنها با خدا بستند. با این وجود، آنها با انجام آنچه فکر می‌کردند در نظر خود ایشان درست می‌باشد - به خصوص اینکه آنها تحت تأثیر ملل اطراف بودند - در مسیری بودند که بطور حتم فاجعه ای در بر داشت. ما همه موجوداتی سقوط کرده هستیم و اگر به حال خود رها شویم که به دنبال تمایلات قلبی خود برویم، مطمئناً از راهی که خدا ما را به آن فراخوانده است، منحرف خواهیم شد.

آیات زیر چه چیزی درباره وضعیت اجتماعی و روحانی اسرائیل در زمان داوران به ما می‌گویند؟

داوران باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۳

داوران باب ۳ آیات ۵ تا ۷

« خداوند از طریق موسی نتیجه نافرمانی را به قوم خویش نشان داد. آنها با امتناع از رعایت عهد وی، خود را از زندگی خداگونه باز می‌داشتند و برکات او نصیب آنان نمی‌شد. در

زمان هایی به این هشدارها توجه شد و برکات غنی بر ملت یهود عطا شد و از طریق ایشان نیز به سایر مردم رسید. اما در اغلب موارد در تاریخ ایشان، آنها خدا را فراموش کرده و به امتیاز بالای خود به عنوان نمایندگان او بی توجهی نمودند. آنها خدماتی را که خدا از ایشان انتظار داشت انجام ندادند و هم نوعان خود را از دریافت آموزه های دینی و الگوی مقدس بازداشتند. آنها تمایل داشتند که میوه های تاکستان را بر آنچه ناظر آن شده بودند، به خود اختصاص دهند. حرص و طمع آنها باعث شد که حتی از طرف بت پرستان نیز خوار شمرده شوند. بنابراین فرصتی به جهان غیر یهود داده شد که شخصیت خدا و احکام ملکوتش را اشتباه تفسیر کنند» - ال ن جی. وایت، Ellen G. White, *Prophets and Kings*, pp. 20, 21

کردار ما به عنوان کلیسا چگونه بر اطرافیان ما تأثیر می گذارد؟ آنها چه چیزی در ادونتیست های روز هفتم می بینند که ممکن است بر آنها به شیوه ای مثبت تأثیر بگذارد؟

۱۷ مهر

سه شنبه

جدایی در میان قوم عبرانی

راه ارتداد و عواقب وخیم آن یک شبه اتفاق نیفتاد. اما انتخاب ها و تصمیمات اشتباه که در طول قرن ها گرفته شد در نهایت منجر به عواقب بدی برای قوم خدا شد.

روایت رجبعام پادشاه در اول پادشاهان باب ۱۲ آیات ۱ تا ۱۶ را بخوانید. چه چیزی باعث بوجود آمدن این تفرقه وخیم میان قوم خدا شد؟

« اگر رجبعام و مشاوران بی تجربه اش اراده الهی در مورد اسرائیل را درک می کردند، به درخواست مردم برای اصلاحات در اداره حکومت گوش فرا می دادند. اما آنها در فرصتی که در طول جلسه در شکیم بدست آوردند، از کردار منطقی بازماندند و در نتیجه برای همیشه تأثیر خود را بر عده زیادی از مردم را تضعیف نمودند. عزم ایشان در تداوم و اضافه نمودن ظلم که در زمان حکومت سلیمان ابراز شد در تضاد مستقیم با نقشه خدا برای اسرائیل بود و به مردم فرصت فراوانی برای تردید در مورد خلوص انگیزه های ایشان داد. پادشاه و مشاوران برگزیده اش در این تلاش نابخردانه و عاری از احساسات برای اعمال قدرت، مباحثات خود را از جایگاه و اقتداری که داشتند نمایان ساختند.» - ال ن جی. وایت، Ellen G. White, *Prophets and Kings*, p. 90

آیات زیر چه چیزی درباره نیاز به حکمت برای گرفتن تصمیمات درست، بیان می کنند؟
منبع حکمت حقیقی چیست؟

امثال سلیمان باب ۴ آیات ۱ تا ۹

امثال سلیمان باب ۹ آیه ۱۰

یعقوب باب ۱ آیه ۵

داستان رحبعام و تصمیم عجولانه و نابخردانه او برای اعمال کار اجباری بیشتر بر مردمش، حادثه ای غم انگیز در زندگی پادشاهی اسرائیل می باشد. پادشاه به دنبال اخذ مشاوره از دو گروه مشاوران بود، اما تصمیم نهایی اش برای پیروی از شورای متشکل از مردان جوان کم تجربه تر از خود، فاجعه ای برای پادشاهی که پدرش سلیمان و پدربزرگش داود در طول ۸۰ سال قبل ساخته بودند، به همراه داشت. این مشاوره که پادشاه باید به جمعیت اعلام می نمود که او از پدرش خشن تر بود، احمقانه بود. مشاوران جوان بر این باور بودند که دلسوزی در قبال درخواست مردم به کار سبک تر، نحوه رهبری نبود که پادشاه باید دنبال می کرد. آنها گفتند که او باید خود را بی رحم و ظالم جلوه دهد. در انتها، او خود را فردی قلدر نشان داد که سزاوار بیعت و وفاداری مردمش نبود. از این رو، تفرقه ای میان قوم خدا بوجود آمد که هرگز نباید اتفاق می افتاد و هرگز نقشه خدا برای قومش نبود.

مهر ۱۸

چهارشنبه

انشقاق در قرن تس

متأسفانه موضوع عدم اتحاد در میان قوم خدا حتی در زمان عهد جدید نیز پایان نیافت. برای مثال چهار باب نخست رساله اول پولس به قرن تیان، در مورد درخواست برای اتحاد هستند. در حالی که پولس در افسس شنید که تفرقه های متعدد در کلیسای قرنس بوجود آمده بود. بنابراین، او رساله خود را با بخشی طولانی در مورد اتحاد کلیسا و نیاز به جلوگیری از تفرقه آغاز نمود. پولس از پیشرفت تفرقه نگران بود و به دنبال ارائه مشاوره ای الهام بخش برای این موقعیت تأسف بار بود.

بر طبق اول قرن تیان باب ۱ آیات ۱۰ تا ۱۷، چه چیزی به نظر می رسد که دلیل این تفرقه و نزاع ایشان بوده است؟

پولس هنگامی که از یکی از مردم چوپان در مورد اختلافات و نزاع میان برادران و خواهران قرن تس شنید، نگران ایشان شد. سخنان ابتدایی او عمق نگرانی وی را نشان می دهند: « ای دوستان من، به نام خداوند ما عیسی مسیح از شما درخواست می کنم که

همه شما در آنچه که می گویند توافق داشته باشید و دیگر بین شما اختلاف و نفاقی نباشد بلکه با یک فکر و یک هدف کاملاً متحد باشید» (اول قرن‌تیان باب ۱ آیه ۱۰). هر چه دقیقاً باعث این مشاجره و نفاق می شد، پولس خواهان توقف آن بود.

پولس به قرن‌تیان یادآور می شود که مسیحیان فراخوانده شده اند که از مسیح و نه از انسان‌های دیگر پیروی کنند - هر چقدر هم آن انسان با استعداد یا خاص ممکن است باشد. در حالی که به نظر می رسد آنها خود را در خطوط «حزبی» تفکیک نموده بودند، رسول به صراحت اعلام نمود که چنین تفکیکی مطابق با اراده مسیح نبود. وی اظهار داشت که وحدت مسیحی در مسیح و فداکاری او بر روی صلیب یافت می شود (اول قرن‌تیان باب ۱ آیه ۱۳).

سرچشمه اتحاد مسیحی از حقیقتی که در عیسی مسیح و مصلوب شدنش یافت می شود نشأت می گیرد و نه از هیچ فرد دیگری، فارغ از اینکه آن فرد مربی، واعظ یا رهبر «شایسته‌ای» باشد. همه ما در پای صلیب در یک سطح قرار داریم. تعمیم ما در عیسی می باشد که تنها او می تواند ما را از گناه پاک سازد. با این وجود، ما باید به روش‌های عملی به سوی این اتحاد در مسیح تلاش کنیم.

آنچه که این واقعیت باید به ما بگوید این است که ما به عنوان ادونت‌یست‌های روز هفتم نمی توانیم اتحاد ایمان و مأموریت خود را حق شایسته خود بدانیم. تفرقه‌ها و نزاع‌ها می توانند اتحاد کلیسای امروزی ما را تضعیف کنند مگر آنکه محبت و خداوندی مسیح، ما را در او متحد سازد.

چگونه می توانیم بیاموزیم که از خطراتی که پولس در اینجا با آنها سر و کار داشت، جلوگیری کنیم؟ چرا باید همواره مراقب میزان وفاداری خود نسبت به دیگران به غیر از مسیح باشیم؟

«گرگ‌ها خواهند آمد»

اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۳۱ را بخوانید. پولس در مورد چه چیزی به بزرگان اهل افسس هشدار داد؟ آنها برای جلوگیری از این اتفاق چه کاری باید انجام می دادند؟

پولس در طول خدمت خود اغلب با مخالفت روبرو می شد و می دانست که حفظ نمودن خلوص انجیل عیسی مسیح دشوار خواهد بود. او در وداعش از بزرگان اهل افسس از شباهت و مقایسه داستان نگهبان در حزقیال باب ۳۳ آیات ۱ تا ۶ استفاده نمود تا به رهبران بگوید که آنها نیز در برابر محافظت از انجیل مسئول بودند. آنها باید شبانان وفادار پیروان خود می بودند.

استفاده پولس از عبارت «گرگ‌های درنده» برای توصیف معلمان دروغین (اعمال

رسولان باب ۲۰ آیه ۲۹) یادآور هشدار مشابه عیسی مبنی بر این است که معلمان دروغین به لباس گوسفندان تغییر قیافه خواهند داد (متی باب ۷ آیه ۱۵). این معلمان دروغین کمی پس از هشدار پولس ظاهر شدند و در کلیساهای آسیایی که او بنا نهاده بود، شروع به صید ایمانداران نمودند. ما در افسسیان باب ۵ آیات ۶ تا ۱۴ و کولسیان باب ۲ آیه ۸ برخی از هشدارهای پولس به کلیساهای آسیای صغیر را مشاهده می‌کنیم. پولس در رساله دوم خود به تیموتائوس همچنین به او که مسئول کلیسا در افسس بود، در برابر اشتباهات در کلیسا و بی‌خدایی در روزهای پایانی هشدار می‌دهد.

دوم تیموتائوس باب ۲ آیات ۱۴ تا ۱۹ و باب ۳ آیات ۱۲ تا ۱۷ را بخوانید. پولس درباره نحوه مقابله با معلمان دروغین و حفظ اتحاد کلیسا چه چیزی به تیموتائوس می‌گوید؟

نخست، تیموتائوس باید کتاب مقدس خود را بشناسد و کلام حقیقت را به درستی انجام دهد (دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۵). پادزهر این اختلافات و گمانه زنی‌های بی‌فایده، درک و آموزش درست کلام خدا می‌باشد. حقایق کتاب مقدس باید به درستی تفسیر شوند تا هیچ بخشی از کتاب مقدس در تضاد با تصویر کلی ارائه شده در آن نباشد و همچنین از برداشت‌های نادرستی که ممکن است باعث از دست رفتن ایمان فردی به عیسی شود، جلوگیری بشود. مسائل بی‌ربط و ثانویه باید تابع اصول کلام خدا باشند که در واقع ایمانداران را برای داشتن زندگی پیروزمندانه در مسیح آماده خواهند ساخت. توصیه دوم پولس برای خود تیموتائوس است تا از بحث‌های ناپسند و باطل اجتناب ورزد (دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۶). موضوعات کم‌اهمیت و نظری نباید بخشی از آموزه‌های خدمت تیموتائوس باشند اگر بخواهد خادمی شایسته و وفادار در نظر گرفته شود. این نوع گفتگوها تنها به بی‌خدایی بیشتر منجر شده و ایمان مؤمنان را تقویت نمی‌کند (دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۶). تنها حقیقت به خداپرستی و هماهنگی در میان ایمان‌داران منجر می‌شود. دلیلی که تیموتائوس باید از این اشتباهات جلوگیری کند و قوم خود را از آنها بازدارد این است که آنها از میان کلیسا مانند یک بیماری زوده‌شوند (دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۷). در پایان، اطاعت از کلام خدا پادزهر آموزه‌های غلط می‌باشد (دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۷) که اتحاد کلیسا را تهدید می‌کنند.

ما به عنوان یک کلیسا چگونه می‌توانیم از خود در برابر چنین افرادی که از طریق آموزه‌های نادرست می‌توانند تفرقه در میان ما ایجاد کنند، محافظت کنیم؟

اندیشه ای فراتر: از نوشته های الن جی وایت: « از هم پاشیدگی پادشاهی », صفحه ۸۷-۹۸, از کتاب انبیا و پادشاهان؛ « پیام هشدار و استدعا », صفحات ۲۹۸-۳۰۸, از کتاب اعمال رسولان. « خدا می خواهد که خادمان برگزیده اش فرا بگیرند که چگونه در تلاشی هماهنگ با هم متحد شوند. ممکن است برای برخی اینطور بنظر برسد تفاوت میان عطایای ایشان و دیگران بسیار بزرگ تر از آن باشد که به آنها اجازه دهد در تلاشی هماهنگ متحد شوند؛ هنگامی که به یاد بیاورند که ذهن های متفاوتی وجود دارند که باید بشارت یابند و اینکه برخی ممکن است حقیقت بیان شده توسط یک خادم را رد کنند، و تنها در صورتی که این حقیقت به شیوه ای دیگر و خادمی دیگر بیان شود، قلب هایشان را به سوی خدا باز خواهند نمود، آنها امیدوارانه تلاش خواهند نمود که در اتحاد با یکدیگر خدمت کنند. هر چقدر هم که استعداد های ایشان گوناگون باشد، همه تحت کنترل یک روح هستند. در هر سخن و عمل، مهربانی و محبت آشکار خواهد شد؛ و همانطور که هر خدمتگزار باید صادقانه به وظیفه خود عمل کند، دعای مسیح برای اتحاد پیروانش اجابت خواهد شد و جهان خواهد دانست که این افراد شاگردان او هستند » - الن جی. وایت، — Ellen G. White, *Gospel Workers*, p. 483

سوالاتی برای بحث

۱. مسئله انجام آنچه که « در نظر » یک فرد درست می باشد، موضوع جدیدی نیست. پُست مُدرنیزم که ایده مرکزیت فردی یا فراگیری فکری یا اقتدار اخلاقی را به چالش می کشد، می تواند بطور بالقوه راه را برای هرج و مرج اخلاقی که کتاب مقدس نسبت به آن هشدار می دهد، هموار سازد. ما مسیحیان و به عنوان یک کلیسا چگونه می توانیم با این نوع چالش ها مقابله کنیم؟
۲. در مورد داستان رحبعام پادشاه و تفرقه در میان اسرائیل بیانیدشید (اول پادشاهان باب ۱۲). امروزه چه درس هایی در آن برای ما وجود دارد؟
۳. رهبران و اعضای کلیسا برای کمک به جلوگیری از نزاع و تفرقه در کلیسای محلی چه کاری می توانند انجام دهند؟ جلوگیری از این مسائل پیش از آنکه رشد کنند و وخیم تر شوند، تا چه میزان مهم است؟ ما به عنوان اعضای کلیسا چگونه می توانیم گرفتار دامی نشویم که برخی از اهالی قرنتس گرفتارش شدند؟
۳. مطلب مربوط به اختلاف در امثال سلیمان باب ۶ آیات ۱۶ تا ۱۹ را مطالعه کنید. شما برای جلوگیری از اختلاف در کلیسای محلی خود چه چیزی از این می آموزید؟

خلاصه: ما در کتاب مقدس موقعیت هایی می یابیم که منجر به تفرقه گردیدند. هنگامی که قوم خدا در اطاعت وفادارانه زندگی می کرد، خطرات تفرقه تا حد زیادی کاهش یافت. نمونه هایی از زمان داوران و همچنین زمان حکومت رحبعام در بها را برای تفرقه گشود. حتی در زمان عهد جدید عوامل بالقوه ای برای تفرقه باقی مانده است. درک درستی از کلام خدا و تلاش مقدس برای اطاعت از آن بهترین محافظت در برابر تفرقه و چند دستگی در میان ما می باشند.

ادونتیستها سرود پرستشی خواندند، کشیش ناسزا گفت

توسط الویس دومیترو

من یک شبان هستم، چرا که پدر بزرگ من که یک ایماندار مادام العمر اورتودوکس بود، بر کلیسای ادونتیست روز هفتم صَحّه گذاشت.

همانطور که پدر بزرگ من پیرتر می شد با پدرم در راتِشتی، یک روستای کوچک واقع در کشور رومانی، صحبت کرد. او که اسمش گِراس دومیترو است، گفت: "اگر می خواهی به تنها کلیسای حقیقی مسیحی تعلق داشته باشی، تو باید به کلیسای ادونتیست روز هفتم بروی."

آن صحبت بسان دانه ای بود که در قلب پدرم، اورلیان، کاشته شد که او را به جستجوی کلیسای ادونتیست رهنمون کرد و دردوره کمونیستی کشور رومانی تعمید گرفت. در نتیجه، من در یک خانه ادونتیستی بزرگ شدم و من و برادرم هر دویمان شبان ادونتیست هستیم.

اما پدر بزرگم چگونه از ادونتیستها با خبر بود؟

داستان به سالهای نخست ۱۹۶۰ در راتِشتی، که در فاصله ۸۵ مایلی (۱۳۵ کیلومتری) شمال پایتخت رومانی، بخارست، برمی گردد. تنها به تعداد هشت نفر و یا بیشتر، ایمانداران ادونتیست در روستا زندگی می کردند که سران دولت برای سرکوب دین، دستور بازداشت آنها را داد. از یک راننده خواسته شد تا ادونتیستی ها را توسط اسب و گاری به زندان منتقل کند.

هنگامیکه گاری تکان می خورد و در یک جاده پر از دست انداز به این سو و آن سو می رفت، زندانیان آن پشت شروع به خواندن سرود پرستشی کردند. راننده گوش کرد و از کلمات زیبایی که در مورد عیسی و محبتش گفته می شد متحیر شد. او با خود اندیشید: "چطور ممکن است که این ادونتیست ها در حالیکه به زندان می روند، اینگونه با شادی آواز بخوانند؟"

بعد از یک هفته، از راننده خواسته شد تا کشیش کلیسای اورتودوکس متعلق به روستا را به کلیسا ببرد. گاری در مسیرش به یک بوته گیر کرد و کشیش خشمگینانه شروع به ناسزا گفتن کرد.

راننده بعد از اینکه گوش داد، شوکه شد. او با خود فکر کرد: «چرا کشیش خدایش را به خاطر یک بوته ناسزا می گوید در حالیکه به کلیسا می رود؟ و چرا این ادونتیست ها در حالیکه به زندان رفتند، اینچنین سرودهای پرستشی زیبا را برای عیسی خوانند؟»

این دو اتفاق تاثیر عمیقی بر راننده گذاشت و تصمیم گرفت که بیشتر در مورد ادونتیست ها یاد بگیرد. بعد از مدتی، او در کلیسای ادونتیست تعمید گرفت. راننده دوست خوب پدر بزرگم بود.

امروزه راتشتی به عنوان یک روستای کوچک هنوز وجود دارد اما نمایانگر حضور قدرتمند ادونتیست می باشد که ۴۰ نفر عضو دارد. ما اغلب اوقات فکر می کنیم که مردم به آنچه که ما انجام می دهیم علاقه مند نیستند، اما در همه حال نظاره گر هستند. گاری زندانیان ادونتیستها نمی دانست که یک راننده داشت به سرود پرستشی آنها گوش می داد- و اینکه ایمان آنان دو نسل از ادونتیست های خانواده ما را تشکیل خواهد داد.

الویس دومیترو، ۲۶ ساله، شبان وابسته به کلیسای ادونتیست روز هفتم در کوزا وودا در بخارست است.

« تا همه آنان همدل و هم رای باشند »

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۷ آیات ۱ تا ۲۶؛ اول یوحنا باب ۵ آیه ۱۹؛ یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۸ تا ۳۰؛ یوحنا باب ۵ آیات ۲۰ تا ۲۳؛ مرقس باب ۹ آیات ۳۸ تا ۴۱؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۸ آیه ۴؛ اول یوحنا باب ۲ آیات ۳ تا ۶.

آیه حفظی: « فقط برای اینها دعا می‌کنم بلکه برای کسانی هم که به وسیله پیام و شهادت آنان به من ایمان خواهند آورد، تا همه آنان یکی باشند آنچنان که تو ای پدر در من هستی و من در تو و آنان نیز در ما یکی باشند تا جهان ایمان بیاورد که تو مرا فرستاده‌ای » (یوحنا باب ۱۷ آیات ۲۰ و ۲۱).

انجیل یوحنا برای ما پنجره‌ای به افق نگرانی‌های بی‌درنگ عیسی می‌گشاید، در زمانی که به او خیانت شد و تسلیم مرگ گردید. در پنج باب بسیار مهم (یوحنا باب‌های ۱۳ تا ۱۷) ما آخرین کلام ارشادی عیسی را می‌بینیم که با آنچه گاهی اوقات « دعای کاهن اعظم » نامیده می‌شود به اوج می‌رسد (یوحنا باب ۱۷).

« این یک طرح مناسب است زیرا خداوند ما در این دعا خود را برای قربانی تقدیس می‌کند که در آن بطور همزمان هم کاهن است و هم قربانی. در عین حال این یک دعای تقدیس از طرف کسانی است که این قربانی برای ایشان ارائه شده است - حواریون که در بالاخانه‌ای حاضر بودند و کسانی که متعاقباً از طریق شهادت آنها ایمان خواهند آورد. - اف. اف. بروس،

F. F. Bruce, *The Gospel of John* (Grand Rapids: Eerdmans, 1983), p. 328 —

در کانون این دعا نگرانی عیسی برای اتحاد میان حواریونش و کسانی که بعدها به او ایمان خواهند آورد، وجود دارد. این موضوع کلیدی دعای او بود: « من برای آنها دعا می‌کنم، نه برای جهان. من برای کسانی که تو به من داده‌ای دعا می‌کنم زیرا آنها از

آن تو هستند. آنچه من دارم از آن تو است و آنچه تو داری از آن من است و جلال من به وسیله آنها آشکار شده است» (یوحنا باب ۱۷ آیات ۹ و ۱۰).

هیچ بحث معنی داری از اتحاد کلیسا و یکی بودن ما در مسیح نمی تواند بدون توجه دقیق به این دعا کامل شود. عیسی چه دعایی کرد، برای چه کسانی دعا نمود و این دعا امروزه برای ما چه مفهومی دارد؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۸ مهر - ۲۰ October آماده شوید.

۲۲ مهر

یکشنبه

عیسی برای خود دعا می کند

دعای کاهن اعظم به سه بخش تقسیم می شود. نخست، عیسی برای خود (یوحنا باب ۱۷ آیات ۱ تا ۵)، سپس برای حواریون خویش (یوحنا باب ۱۷ آیات ۶ تا ۱۹) و در نهایت برای کسانی که بعدها به او ایمان خواهند آورد (یوحنا باب ۱۷ آیات ۲۰ تا ۲۶) دعا می کند.

یوحنا باب ۱۷ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. چکیده دعای او چیست و برای ما چه مفهومی دارد؟

عیسی نخست برای خود شفاعت می طلبد. در حوادث قبل در انجیل یوحنا، عیسی نشان داده بود که زمان او هنوز نرسیده بود (یوحنا باب ۲ آیه ۴، باب ۷ آیه ۳۰، باب ۸ آیه ۲۰). اما اکنون او می داند که زمان قربانی شدنش فرا رسیده است. لحظه پایان بزرگ زندگی زمینی اش فرا رسیده است و او برای کامل نمودن ماموریت خود به قدرت نیاز دارد. اکنون زمان دعا می باشد. عیسی با انجام اراده پدر خویش وی را جلال خواهد داد، حتی اگر مجبور به تحمل صلیب شود. پذیرفتن صلیب توسط او نوعی جبر نیست؛ بلکه، در حقیقت نحوه اعمال قدرتی است که پدر به او داده است. مرگ او مرگ شهادت گونه نبود بلکه به اراده و خواست خویش، پدر خود را جلال داد و این دلیلی برای تجسم یافت او بود:: مرگ ایثارگرانه بر روی صلیب بخاطر گناهان جهان.

زندگی ابدی بر طبق یوحنا باب ۱۷ آیه ۳ چه می باشد؟ شناخت خدا به چه معناست؟

ابتدا و در درجه نخست، عیسی به ما می گوید که زندگی ابدی در دانش شخصی ما از خدا یافت می شود. این نجات از طریق اعمال دانش نیست بلکه تجربه شناخت خداوند

است به دلیل آنچه عیسی بر روی صلیب برای ما انجام داده است. این دانش از طریق رابطه شخصی با پدر اتفاق می افتد. تمایل انسانی ما محدود نمودن دانش به حقایق و جزئیات می باشد، اما در اینجا عیسی هدفی عمیق تر و بیشتر دارد: رابطه شخصی با خدا. اولین ظهور عیسی نیز به منظور هدایت بشری بود که در جستجوی خود برای دانش معنی دارتر و نجات دهنده از خدا و اتحاد با یکدیگر که از این دانش ناشی خواهد شد، بود.

تفاوت میان دانستن در مورد خدا و شناخت خدا بطور فردی چه می باشد؟
شما چه تجربه ای داشته اید که به شناختن از خدا کمک کرده است؟

۲۳ مهر

دوشنبه

عیسی برای حواریون دعا می کند

یوحنا باب ۱۷ آیات ۹ تا ۱۹ را بخوانید. عیسی در رابطه با حواریون خویش بطور خاص در مورد چه چیزی دعا می کند؟

عیسی سپس برای حواریونش که در خطر جدی از دست دادن ایمانشان به او در روزهای آینده زمانی که عیسی دیگر در جسم با ایشان نخواهد بود قرار دارند، دعا می کند. از این رو، او ایشان را برای مراقبت شدن به پدر می سپارد.

دعای عیسی برای محفوظ ماندن ایشان در این جهان می باشد. به این ترتیب، عیسی برای جهان دعا می کند زیرا می داند که این ذاتاً در تضاد با اراده پدر می باشد (اول یوحنا باب ۵ آیه ۱۹). اما از آنجایی که جهان مکانی است که حواریون در آن خدمت خود را انجام خواهند داد، عیسی دعا می کند که آنها از شرارت این جهان در امان بمانند. عیسی نگران جهان است؛ در واقع، او نجات دهنده آن می باشد. اما انتشار انجیل به شهادت کسانی که رفته و مزده نیک را موعظه خواهند کرد، گره خورده است. به این دلیل است که عیسی لازم است برای ایشان شفاعت کند تا اهریمن آنها را مغلوب نسازد (متی باب ۶ آیه ۱۳).

با این وجود، یکی از حواریون شکست خورده است. در ابتدای آن شب عیسی اشاره نموده بود که یکی از ایشان تصمیم به خیانت به او گرفته بود (یوحنا باب ۱۳ آیات ۱۸ تا ۳۰). اگر چه عیسی به این واقعیت اشاره می کند که کتاب مقدس خیانت یهودا را پیش بینی کرده بود (مزامیر باب ۴۱ آیه ۹)، با این حال یهودا قربانی سرنوشت نبود. در هنگام شام آخر، عیسی با رفتاری از روی محبت و دوستی از او درخواست نمود (یوحنا باب ۱۳ آیات ۲۶ تا ۳۰). « در شام عید پَسَح عیسی با آشکار ساختن هدف خائن، الوهیت خود را اثبات نمود. او با ملایمت یهودا را در ماموریت حواریون مشمول نمود. اما آخرین

درخواست محبت مورد بی توجهی قرار گرفت « - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 720

عیسی که می دانست رشک و حسد می توانست در میان حواریون تفرقه ایجاد کند، آنگونه که در مناسبت های پیشین اتفاق افتاده بود، برای اتحاد ایشان دعا نمود. « من دیگر ای پدر مقدس، با قدرت نام خود، کسانی را که به من داده ای حفظ فرما تا آنها یکی باشند همانطوری که ما یکی هستیم » (یوحنا باب ۱۷ آیه ۱۱). چنین اتحادی فراتر از دستاورد بشری می باشد. این تنها می تواند نتیجه و موهبت فیض الهی باشد. اتحاد ایشان بر پایه اتحاد پدر و پسر می باشد و این اتحاد شرط ضروری خدمت مؤثر در آینده می باشد. تقدیس و تدهین ایشان در حقیقت همچنین برای خدمتشان ضروری می باشد. کار فیض خدا بر روی قلب های حواریون، ایشان را متحول خواهد ساخت. اما اگر قرار باشد آنها بر حقیقت خدا شهادت دهند، خود باید بواسطه آن حقیقت متحول شوند.

«از جهان نبودن» به چه معناست؟ چه چیزی در مورد ما، زندگیمان و نحوه آن وجود دارد که ما را «از آن این جهان» نمی کند؟

۲۴ مهر

سه شنبه

« برای کسانی که به من ایمان خواهند آورد »

پس از اینکه عیسی برای حواریونش دعا کرد، دعای خود را اینگونه بسط داد. « برای آنها که به وسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد » (یوحنا باب ۱۷ آیه ۲۰).

یوحنا باب ۱۷ آیات ۲۰ تا ۲۶ را بخوانید. بزرگترین آرزوی عیسی برای کسانی که بعد ها به پیام انجیل ایمان خواهند آورد، چه بود؟ چرا اهمیت دارد که این دعا برآورده شود؟

از آنجایی که پدر و پسر یکی هستند، عیسی دعا نمود که ایمانداران آینده نیز یکی باشند. عیسی در برخی قسمت های انجیل یوحنا به اتحاد پدر و پسر اشاره نمود. آنها هرگز مستقل از یکدیگر عمل نمی کنند، بلکه همواره در همه کارهایی که انجام می دهند متحد می باشند (یوحنا باب ۵ آیات ۲۰ تا ۲۳). آنها محبتی مشترک برای بشر سقوط کرده دارند و این تا حدی است که پدر حاضر شد پسرش را برای جهان بدهد و پسر نیز مایل بود زندگی خود را برای آن بدهد (یوحنا باب ۳ آیه ۱۶، باب ۱۰ آیه ۱۵).

اتحادی که عیسی در این دعا به آن اشاره دارد، اتحاد در محبت و هدف مانند چیزی که میان پدر و پسر وجود دارد، می باشد. « اگر نسبت به یکدیگر محبت داشته باشید، همه

خواهند فهمید که شاگردان من هستید» (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). آشکار نمودن این اتحاد در محبت، تأیید عمومی را برای رابطه ایشان با عیسی و پدر را به همراه خواهد داشت. «نمایش اتحاد واقعی ایشان باید شهادتی قانع کننده از حقیقت انجیل ارائه دهد.»

Andreas J. Köstenberger, *John, Baker Exegetical Commentary on the New Testament* (Grand Rapids: Baker Academic, 2004), p. 498

اینگونه است که جهان خواهد دانست عیسی نجات دهنده است. به عبارت دیگر، این اتحادی که عیسی برای آن دعا نمود می تواند نامرئی باشد. جهان چگونه می تواند در برابر صداقت انجیل متقاعد شود اگر نتواند محبت و اتحاد میان قوم خدا را ببیند؟ «خدا مردم را هدایت می کند تا با اتحادی کامل بر سکوی حقیقت ابدی بایستند. ... خدا چنین تدبیر نموده است که قوم وی همگی باید در ایمان متحد شوند. دعای مسیح درست پیش از مصلوب شدنش این بود که حواریون او مانند وی و پدر یکی شوند و اینکه جهان باور کند که پدر او را فرستاده بود. این دعای تاثیر گذار و شگفت انگیز به نسل های بعدی و حتی به زمان ما می رسد؛ زیرا سخنان او چنین بودند: «فقط برای اینها دعا می کنم بلکه برای کسانی هم که به وسیله پیام و شهادت آنان به من ایمان خواهند آورد.»

«پروان مسیح باید بسیار صادقانه به دنبال پاسخ دادن به این دعا در زندگی خود باشند»
Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 17 — الن جی. وایت،

ما در زندگی خود و کلیسا برای کمک به رسیدن به چنین اتحادی که ارائه شده است چه کاری انجام می دهیم؟ چرا ترک نفس و خودانکاری تا حدی برای هر یک از ما ضروری است چنانچه بخواهیم کلیسایمان آنگونه که باید متحد باشد؟

۲۵ مهر

چهارشنبه

اتحاد میان مسیحیان

مرقس باب ۹ آیات ۳۸ تا ۴۱ و یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۶ را بخوانید. پاسخ عیسی به یوحنا رسول چه چیزی درباره انحصار گرایی و قضاوت سریع در مورد کسی که پیرو واقعی عیسی می باشد، به ما تعلیم می دهد؟

ادونتیست های روز هفتم تمایل داشتند که دعای عیسی در باب ۱۷ یوحنا را مستقیماً در رابطه با اتحاد کلیسایشان درک کنند. ما برای تحقق مأموریتمان مبنی بر به اشتراک گذاشتن پیام سه فرشته با جهان، باید به عنوان یک کلیسا متحد شویم. در این مورد اندکی بحث وجود دارد.

اما اتحاد با مسیحیان دیگر چطور؟ ما باید چگونه در پرتو آنچه عیسی دعا نمود، با ایشان ارتباط داشته باشیم؟

شکی نیست ما باور داریم که خدا به غیر از ما در کلیساهای دیگر نیز افراد وفاداری دارد. علاوه بر این، کتاب مقدس مشخص می سازد که خدا حتی در بابل نیز افراد وفاداری دارد: « از او بیرون آید ای قوم من، مبادا در گناهان او سهیم شوید و در بلاهایش شریک گردید » (مکاشفه یوحنا باب ۱۸ آیه ۴).

ما همچنین می دانیم که بر طبق کتاب مکاشفه یوحنا، ارتداد زیادی میان کسانی که ادعای ایمان به مسیح را دارند، وجود دارد و اینکه در روزهای پایانی، بسیاری از مسیحیان با یکدیگر و حکومت متحد خواهند شد تا جفائی که در مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیات ۱ تا ۱۷ به تصویر کشیده شده است را به انجام رسانند. بنابراین، ادونتیست ها همیشه بسیار مراقب دخیل شدن در فراخوان اتحاد با کلیساهای دیگر، آنگونه که در جنبش اتحاد جهانی کلیسا دیده می شود، بوده اند.

پس چگونه ما باید با دیگر فرقه ها در ارتباط باشیم؟ الن جی. وایت متن زیر را در رابطه با کار کردن کلیسای ادونتیست روز هفتم با سایر مسیحیان دست کم در مورد این موضوع خاص نوشت: « چنان که عامل انسانی اراده خود را تسلیم اراده خدا می سازد، روح القدس بر قلب های کسانی که آن فرد به ایشان خدمت می کند، تاثیر می گذارد. به من نشان داده شده است که ما نباید از کارکنان اتحادیه اعتدال مسیحی زنان اجتناب کنیم. با متحد شدن با ایشان در پرهیز کلی ما موقعیت خود در مورد ننگ داشتن روز سبت را تغییر نمی دهیم، و می توانیم قدردانی خود از موقعیت ایشان در مورد موضوع اعتدال را نشان دهیم. ما با بازکردن درب و دعوت ایشان به متحد شدن با ما در مسئله اعتدال، از کمک ایشان در زمینه اعتدال مطمئن می شویم؛ و آنها با متحد شدن با ما، حقیقتی را که روح القدس منتظر قرار دادن بر قلب های ایشان است را خواهند شنید ». - *Welfare Ministry*, p. 163

اگر چه او در زمانی خاص با مسئله ای خاص روبرو بود، اصولی را ارائه می دهد که ما می توانیم در مورد ارتباط با دیگر مسیحیان بویژه در زمینه مسئله متحد شدن برای یک هدف، دنبال کنیم.

نخست، ما می توانیم در زمینه منافع مشترک اجتماعی با ایشان همکاری کنیم. دوم، اگر ما با ایشان متحد شویم، باید آن را به شیوه ای انجام دهیم که باورها و روش های ما را به خطر نیاندازد. سوم، ما می توانیم و باید از این « وحدت » برای به اشتراک گذاشتن حقایق با ارزشی که با آنها برکت داده شده ایم با دیگران استفاده کنیم.

یک ایمان با محبت به اشتراک گذارده می شود

در یوحنا باب ۱۷ آیه ۳، عیسی فرمود که زندگی ابدی شناخت خدا می باشد. اول یوحنا

باب ۲ آیات ۳ تا ۶ را بخوانید. شناخت خدا به چه معناست؟ ما شناخت‌مان را از خدا چگونه در زندگی روزانه نشان می‌دهیم؟

بطور کلی، هنگامی که مردم در جامعه امروزی خود را شهروندان مطیع قانون می‌نامند، اغلب، التزام‌های کتاب مقدسی مبنی بر نگه داشتن فرمان‌های خدا را کم‌اهمیت جلوه می‌دهند. برخی حتی چنین استدلال می‌کنند که فیض خدا احکام خدا را از بین می‌برد. اما این آموزه کتاب مقدسی نمی‌باشد: «نگه داشتن فرمان‌ها شرطی برای شناخت خدا نیست بلکه نشانه‌ای است که ما خدا/عیسی را می‌شناسیم و او را دوست داریم. از این رو، شناخت خدا تنها دانشی نظری نمی‌باشد بلکه منجر به عمل می‌شود.» (John (Nampa, Idaho: Pacific Press, 2009), p. 39 Ekkehardt Mueller, The Letters of عیسی خود چنین تأکید نمود: «اگر مرا دوست دارید دستورهای مرا اطاعت خواهید کرد. هر که احکام مرا قبول کند و مطابق آنها عمل نماید، او کسی است که مرا دوست دارد» (یوحنا باب ۱۴ آیات ۱۵ و ۲۱). «ما چگونه می‌دانیم که فرزندان خدا را دوست داریم؟ از اینکه خدا را دوست داریم و مطابق احکام او عمل می‌کنیم، زیرا محبت به خدا چیزی جز اطاعت از احکام او نیست و این احکام بار سنگینی نیست» (اول یوحنا باب ۵ آیات ۲ و ۳).

یوحنا باب ۱۳ آیات ۳۴ و ۳۵ را بخوانید. عیسی چه فرمان جدیدی به حواریونش داد و این چگونه به موضوع اتحاد میان پیروان عیسی مرتبط می‌شود؟

فرمان محبت به همسایه به خودی خود جدید نبود؛ می‌توان آن را در دستورالعمل‌هایی که خدا به موسی داد، یافت (لاویان باب ۱۹ آیه ۱۸). آنچه جدید است، فرمان عیسی برای حواریون مبنی بر محبت به یکدیگر آنگونه که خود ایشان را دوست داشت، می‌باشد. الگوی عیسی از محبت ایثارگرانه، اصل اخلاقی جدیدی برای جامعه مسیحی می‌باشد. چه معیار شگفت‌انگیزی در مقابل ما قرار گرفته است! زندگی عیسی ابراز عملی محبت، در عمل بود. کل کار فیض، یک خدمت مستمر از روی محبت، انکار نفس و تلاش فداکارانه می‌باشد. ما می‌توانیم تصور کنیم که زندگی مسیح یک تجلی بدون وقفه از محبت و فداکاری برای خیریت دیگران بود. اصلی که مسیح را برانگیخت باید قوم او را در تمام برخورد هایشان با یکدیگر برانگیزد. چنین محبتی، شهادتی بسیار قدرتمند برای جهان خواهد بود. و چنین محبتی همچنین، نیرویی قدرتمند برای اتحاد میان ما ارائه خواهد داد.

ما چگونه می‌توانیم پیام‌آموزیم که نسبت به دیگران چنین محبت فداکارانه ای که عیسی آشکار نمود را نشان دهیم؟

تفکری فراتر: «ما مباشرینی هستیم که مورد اعتماد سرور غایب خود می باشیم تا از خانواده و منافعش که برای خدمت به آنها به این جهان آمد، مراقبت کنیم. او به آسمان بازگشته است و ما را مسئول نموده است و انتظار دارد هوشیار و منتظر بازگشتش باشیم. بیایید در برابر این اعتماد وفادار باشیم تا مبادا ناگهان او ما را در خواب بیابد.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 8, p. 37

«مردم باید با تقدس عهدهایشان تحت تأثیر قرار بگیرند و در امور خدا متعهد شوند. چنین تعهداتی معمولاً مانند قرارداد بین انسان‌ها الزام آور نمی‌باشد. اما اگر وعده‌ای با خدا بسته شود، آیا تقدس آن کمتر خواهد بود؟ از آنجایی که فاقد برخی اصطلاحات فنی است و نمی‌تواند توسط قانون قابل اجرا باشد، آیا یک فرد مسیحی باید تعهد آن را که برایش قول داده است، نادیده بگیرد؟ هیچ سند یا تعهد قانونی الزامی‌تر از تعهد بسته شده برای امور خدا نیست.» — الن جی. وایت، Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1056

سوالاتی برای بحث

۱. چرا تحقق دعای عیسی در باب ۷۱ یوحنا برای کلیسای ما بسیار مهم است؟ تمایل عیسی برای اتحاد کلیسای قرن اول چه چیزی در مورد خواسته اش برای کلیسای امروزی ما نمایان می‌سازد؟

۲. آیا کلیسای محلی شما در رابطه با مسائلی خاص با دیگر مسیحیان مشارکت نموده است؟ آیا این مشارکت به خوبی پیش رفت؟ ما در زمان مناسب چگونه می‌توانیم بدون به خطر انداختن حقایقی که به ما داده شده است، با آنها همکاری کنیم؟

۳. پیامدهای این بیانیه در جدال عظیم چه می‌باشند. چگونه می‌توانیم این را در میان خود واقعی‌سازیم؟ «اگر قوم خدا نور را آنگونه که از کلامش بر ایشان می‌تابد، دریافت کنند، به اتحادی که مسیح برایش دعا نمود خواهند رسید، اتحادی که رسول اینگونه توصیف می‌کند، 'برای حفظ آن وحدتی که روح القدس بوجود می‌آورد و با رشته‌های صلح و صفا به هم پیوسته می‌شود نهایت کوشش خود را بکنید. همانطور که یک بدن و یک روح القدس است خدا نیز در وقتی که شما را خواند یک امید به شما داده است. و همچنین یک خداوند و یک ایمان و یک تعمیم وجود دارد. افسسیان باب ۴ آیات ۳ تا ۵» —

الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 379

خلاصه: دعای کهانت اعظمی عیسی در باب ۱۷ یوحنا یادآوری از این است که عیسی همچنان نگران اتحاد کلیسا در زمان حال می‌باشد. دعای او باید دعای ما باشد و ما باید به دنبال روش‌هایی برای تحکیم ایمان خود در کلام خدا باشیم. محبت برای یکدیگر نیز باید مشخصه ارتباط ما با همه از جمله دیگر مسیحیان، بی‌توجه به تفاوت‌های دینی‌مان باشد.

خدا یک گودی را پر می کند

توسط اندرو مک چسنی، ماموریت ادونتیست

فرانک کانتریل، یک شبان بازنشسته ادونتیست در استرالیا، موقعی که دکترها تشخیص دادند که او سرطان پوست دارد شوکه شد. اما چیزدیگری که بعد از دو هفته به وجود آمد و بیشترشگفتزده کرد، وجود یک گودی در سرش بود که شفا یافت و دکترها را درحیرتی که به آن معجزه می گویند، فرو برد. سرطان فرانک که در سرش بود واز نوع درجه چهارم ملانوما، یک نوع سرطان پوست، بود در سال ۲۰۱۴ تشخیص داده شد. فرانک ۷۲ ساله گفت: "آن واقعا حیرت آور بود وقتی که شنیدم که اگر داروهای جدید موثرنبودند، من شانس بیشتری نمی توانستم داشته باشم."

یک شبان او را مسح کرد و مردم برای او دعا کردند. چند عمل جراحی، درمان تشعشعی، و ایمونو تراپی ها به همراه همسرش، مارلن، که در کنار او بود بر روی فرانک انجام شد.

عوارض های جانبی بعد از عمل جراحی که در آن دکترها یک ملانوما ی بزرگ را از پشت سرفرانک برداشته بودند، به وجود آمد که باعث شد جمجمه سرش بیرون باشد. پرستارها زخم را پوشاندند و منتظر ماندند تا پوست، جمجمه را بپوشاند و بعدا همسرش مراقبت کرد.

در ابتدا زخم به خوبی بهبود پیدا کرد، اما بعدا رشد پوست متوقف شد. یک روز که جمجمه بیرون بود، رنگ آن از سفید به زرد تغییررنگ داد. یک جراح پلاستیک برای فرانک تشخیص های اختلال آور را داد که پوست جمجمه مرده است. جراح به مشاوره جراحان پلاستیک فرا خوانده شد، و دو جراح تصمیم گرفتند که عمل جراحی بزرگی را با همیاری جراح مغز و اعصاب، انجام دهند. جراحی پیچیده هشت الی ده ساعت زمان نیاز داشت تا دکترها بتوانند به جای جمجمه فرانک، از یک جمجمه مصنوعی استفاده کنند.

مارلن در یک ایمیلی به دوستان نوشت: "خبرها برای ما شوکه کننده بود." بعد از گذشت چند روز، وقتی که مارلن پانسمان سر فرانک را عوض می کرد، یک قطعه از جمجمه که رنگش تغییر یافته بود به همراه پانسمان کنده

شده و به دست مارلن افتاد. مارلن گفت: "نزدیک بود از ترس بیهوش شوم." در زیر آن قطعه ای که از جمجمه جدا شده بود، او می توانست پوست سر فرانک را که رشد کرده بود و گودی را پوشانده بود، ببیند. بعد از بیشتر از دو روز، سه نفر متخصص فرانک را معاینه کردند تا بفهمند چه اتفاقی در حال افتادن است. او یاد گرفت که جمجمه انسان دارای سه لایه است؛ و پوستش در زیر لایه اولی در حال رشد بوده است، و در نهایت به لایه بالایی فشار آورده و لایه جمجمه را از جایش کنده است. متخصصین پزشکی اعتراف کردند که این یک معجزه است. مارلن گفت: "آنها گفتند که چه کسی از شما مراقبت می کند؟" فرانک، تصویر سمت چپ، و مارلن به خدا به عنوان عالی ترین دکتر اشاره کردند. عمل جراحی ابطال شد و فرانک به خانه برگشت. مارلن گفت: "خدا می داند که چه اتفاقی می افتد و زمانهای خدا عالی است. تنها چیزی که می توانیم بگوییم این است که جلال بر خدا باد!"

کلیدی برای اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: افسسیان باب ۱ آیات ۳ تا ۱۴؛ غلاطیان باب ۴ آیه ۷؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲، باب ۴ آیات ۱ تا ۶ و ۱۱؛ متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸؛ افسسیان باب ۵ آیه ۱۵ تا باب ۶ آیه ۹.

آیه حفظی: « خدا آن چه را که منظور نظرش بود بجای آورد و نقشه نهران خود را که قبلاً در شخص مسیح تحقق یافته بود، با دانش و بینش بر ما آشکار ساخته است که در وقت معین نقشه او عملی شود و کلیه کائنات یعنی همه چیزهایی که در آسمان و زمین هستند تحت فرمان مسیح با هم جمع شوند » (افسسیان باب ۱ آیات ۹ و ۱۰).

افسس مرکز عمده تجارت و نفوذ در آسیای صغیر بود. کلیسا در افسس از یهودیان، غیر یهودیان و مردمی از همه اقشار جامعه تشکیل شده بود. چنین عضویت متنوعی ممکن بود مانند جهانی که در آن زندگی می کردند، در معرض درگیری باشد؛ یعنی، اگر برای مسیح و اتحادی که ایشان به عنوان اعضای بدن او با یکدیگر نداشتند. بنابراین، نگرانی پولس برای اتحاد میان پیروان مسیح موضوع اصلی رساله وی به افسسیان می باشد.

مفهوم پولس از اتحاد دو بُعد دارد: اتحاد در کلیسا، جایی که یهودیان و غیر یهودیان به عنوان یک بدن در مسیح - با هم هستند؛ و اتحاد در جهان، که در آن همه چیز در آسمان و زمین یگانگی نهایی خود را در مسیح می یابند.

سرچشمه این اتحاد، مسیح است. عبارت پولس، « در مسیح » یا « با مسیح » به دفعات در این رساله بکار برده شده است تا آنچه خدا برای ما و جهان از طریق زندگی، مرگ و رستاخیز عیسی مسیح انجام داده است را نشان دهد. هدف نهایی خدا در نقشه نجات، متحد ساختن دوباره همه چیز از طریق مسیح می باشد. این اتحاد تنها در پایان زمان بطور کامل آشکار خواهد شد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۷ اکتبر - ۲۷ October آماده شوید.

برکات در مسیح

افسیان باب ۱ آیات ۳ تا ۱۴ را بخوانید. بر طبق گفته پولس در اینجا، چه چیزی در مسیح به ما داده شده است؟

پیروان عیسی چیزهای زیادی دارند تا خدا را بخاطر آن شکرگزاری کنند. در مسیح، خدا با تصمیم خود ما را به عنوان پسران و دخترانش به فرزندی پذیرفته است و اینکه نمایندگان او در جهان باشیم. پولس برای توصیف رابطه جدید ما با خدا در مسیح، از تصاویر بسیاری استفاده می کند. در میان این تصاویر، تصویر به فرزند خواندگی گرفتن به موضوع وحدت این درس اشاره دارد. ما در مسیح به فرزند خواندگی قبول شده ایم و به خانواده خدا تعلق داریم. این تصویر خانواده نیز به عهد خدا با فرزندان اسرائیل اشاره دارد. در زمینه رساله پولس، غیر یهودیانی که عیسی را به عنوان مسیح موعود می پذیرند نیز فرزندان خدا و وارث وعده های داده شده به اسرائیل می باشند (رومیان باب ۸ آیه ۱۷، غلاطیان باب ۴ آیه ۷). مزیت این رابطه با مسیح، در مسیح بودن، برای اتحاد تمام مسیحیان اساسی می باشد. این عبارت همچنین به ما می گوید که این از ابتدا تمایل خدا بوده است که تمام بشریت را بار دیگر با مسیح متحد سازد. و دانستن اینکه عیسی در خانواده خدا هیچ موقعیت ویژه ای ارائه نمی دهد: ما همه فرزندان خدا هستیم که بطور یکسان مورد محبت و توجه او قرار داریم.

برخی با خواندن مسئله مربوط به سرنوشت در این عبارت سردرگم می شوند (افسیان باب ۱ آیات ۵ و ۱۱). این وعده که خدا ما را برگزیده تا نجات یابیم همچنین به این موضوع اشاره دارد که خدا برخی را انتخاب کرده تا نابود شوند. اما این تعلیم کتاب مقدسی نمی باشد. بلکه خدا پیش از بوجود آمدن جهان، نقشه نجات را آماده ساخت تا باشد که همه نجات یابند. « زیرا خدا جهانیان را آنقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان بیاورد هلاک نگردد بلکه صاحب حیات جاودان شود » (یوحنا باب ۳ آیه ۱۶؛ اول تیموتائوس باب ۲ آیه ۶ و دوم پطرس باب ۳ آیه ۹ را نیز ببینید). خدا از قبل می داند که چه کسی پیشنهاد او برای نجات را خواهد پذیرفت، اما این مطلب به مثابه تقدیرتصمیم فردی نمی باشد. نجات به دلیل آنچه مسیح برای ما انجام داده است، به تمام بشریت ارائه شده است. پرسش این است: ما چگونه به این پیشنهاد پاسخ می دهیم؟ خدا برای نجات هیچ کس از اجبار استفاده نمی کند.

« در شورای آسمان تصریح شده است که گرچه بشر خطاکار است، نباید در نافرمانی اش نابود شود بلکه از طریق ایمان به مسیح به عنوان جایگزین و ضامن، از طرف خدا انتخاب شود و مقدر شود که بر طبق حُسن اراده عیسی مسیح به فرزندی پذیرفته شود. خدا می خواهد

تمام انسان ها نجات یابند؛ زیرا شرایط فراوان در فرستادن تنها پسر یگانه خود برای پرداخت جریمه بشر بوجود آمده است. کسانی که نابود می شوند به این دلیل خواهند بود که نمی پذیرند که از طریق عیسی مسیح فرزندخوانده خدا باشند» - الن جی. وایت، Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1114

دوشنبه

۳۰ مهر

شکستن دیوار

برخی از عمیق ترین تفرقه ها در میان مردم به واسطه تفاوت های نژادی، قومی و مذهبی بوجود آمده اند. در بسیاری از جوامع، کارت های شناسایی نشان دهنده قومیت و مذهب افراد می باشند و این تمایز ها اغلب با امتیاز ها و محدودیت هایی که مردم باید روزانه با آنها زندگی کنند، در ارتباط می باشد. هنگامی که جنگ یا درگیری بوجود می آید، این علائم هویتی و تفاوت ها اغلب به بهانه ای برای سرکوبی و خشونت تبدیل می شوند.

در افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲، پولس راه بهتری برای جامعه مسیحی نشان می دهد. رابطه ما با مسیح چگونه بر تفاوت های ما تأثیر می گذارد؟ چه چیزی با مرگ عیسی بر روی صلیب درهم شکسته شد؟

پولس از افسسیان می خواهد تا زندگی خود را پیش از اینکه فیض خدا را در مسیح دریافت کنند بیاد بیاورند. تفاوت های قومی، فرهنگی و دینی در میان گروه های مردم، دشمنی و درگیری ایجاد کرده بود. اما خبر خوب این است که همه ما در مسیح یکی هستیم و نجات دهنده و خداوند یکسانی داریم. ما همگی به قوم خدا تعلق داریم. « اما اکنون شما که دور بودید به وسیله اتحاد با مسیح عیسی و ریختن خون او نزدیک شده اید » (افسسیان باب ۲ آیه ۱۳).

معبد کهن اورشلیم دیواری داشت که بخش های معبد را که تنها قابل دسترس برای قوم یهود بود، تفکیک می نمود. این دیوار کتیبه ای داشت که بیگانگان را از جلوتر رفتن باز می داشت که در صورت تخلف جزای آن مرگ بود. بر اساس این قانون بود که پولس در هنگام ورودش به معبد پس از سفر ماموریتی خود، به سرپیچی متهم شد. هنگامی که پولس دستگیر شد به این متهم شد که فردی اهل افسس به نام تروفیمس را وارد بخش یهودی معبد کرد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیه ۲۹). پولس در این رساله استدلال می کند که « مسیح صلح و صفا را میان یهود و غیر یهود بوجود آورد و این دو را با هم متحد ساخت و دیواری که آنان را از هم جدا می کرد درهم شکست » (افسسیان باب ۲ آیه ۱۴). در مسیح، ایمانداران فرزندان ابراهیم هستند و ختنه قلب را دریافت می کنند. ختنه

جسمی که خدا به ابراهیم داد به ختنه روحانی که ایمانداران در مسیح دریافت خواهند نمود، اشاره دارد (تثنیه باب ۱۰ آیه ۱۶ را ببینید). « شما نیز در اتحاد با او ختنه شده اید، ختنه ای که به دست انسان صورت نگرفته است بلکه به وسیله ختنه مسیح که قطع طبیعت نفسانی است به عمل می آید » (کولسیان باب ۲ آیه ۱۱).

بار دیگر افسسیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۲۲ را بخوانید. ما واقعیت آنچه پولس در اینجا نوشته است را در کلیسای خودمان مشاهده می کنیم؟ چه چالش هایی باقی می ماند؟

۱ آبان

سه شنبه

اتحاد در یک بدن

پولس در سخنان الهام بخش خود به افسسیان به صورت کاربردی عمل می کند. اتحادی که میان یهودیان و غیر یهودیان و میان مردمی با پیش زمینه های فرهنگی و قومی متفاوت وجود دارد، یک افسانه یا ساختاری نظری نمی باشد؛ این یک واقعیت است که می طلبد « ما زندگیمان شایسته مقامی باشد که به آن خوانده شده ایم » (افسسیان باب ۴ آیه ۱).

بر طبق افسسیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳، مسیحیان باید به چه روشی شایسته فراخوانده شدن خود در مسیح باشند؟

نتیجه عملی این فضایل و فیوضات در زندگی مسیحی « به حفظ وحدتی که روح القدس بوجود می آورد » کمک می کند و با رشته های صلح و صفا به هم پیوسته می شود، کمک می کند (افسسیان باب ۴ آیه ۳). تمام این ویژگی ها ریشه در محبت دارند (اول قرنتیان باب ۱۳ آیات ۱ تا ۷). اعمال همیشگی محبت باعث حفظ روابط میان برادران و خواهران می شود و صلح و اتحاد را در جامعه مسیحی و فراتر از آن ترویج می دهد. اتحاد در کلیسا، محبت خدا را به شیوه هایی منحصر به فرد که دیگران می توانند شاهدش باشند، آشکار می سازد. کلیسا فراخوانده شده است که بویژه در زمان نزاع، تفرقه و جنگ چنین شاهدی باشد.

افسسیان باب ۴ آیات ۴ تا ۶ را بخوانید. در این سه آیه موضوع اساسی مورد بحث چیست؟

پولس در نخستین آیات این باب، علاقه عمیق خود به وحدت در کلیسا را بیان می کند. او با نصیحت به اتحاد (افسسیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳) سخن خود را آغاز می کند و

با فهرستی از هفت مولفه ای که ایمانداران را متحد می‌سازد ادامه می‌دهد (افسسیان باب ۴ آیات ۴ تا ۶). اتحاد چیزی است که ایمانداران همزمان در حال حاضر آنرا دارند (افسسیان باب ۴ آیات ۴ تا ۶)، چیزی که باید بطور مداوم روی آن کار شده و باید حفظ شود (افسسیان باب ۴ آیات ۱ تا ۳)، و چیزی که هدف آینده ای که ما در تلاش برای رسیدن به آن هستیم، می‌باشد (افسسیان باب ۴ آیه ۱۳).

« رسول برادران خود را ترغیب می‌کند که در زندگی خود قدرت حقیقتی را که به ایشان ارائه داد، آشکار سازند. آنها باید به واسطه فروتنی و مهربانی، بردباری و محبت نمونه ای از شخصیت مسیح و برکات نجات او می‌بودند. تنها یک بدن، یک روح، یک خداوند و یک ایمان وجود دارد. همه ایمانداران به عنوان اعضای بدن مسیح توسط یک روح و یک امید سرزنده شده‌اند. تفرقه در کلیسا، مذهب مسیح را در برابر جهان خوار می‌سازد و به دشمنان حقیقت فرصت می‌دهد تا طریق‌های خود را توجیه کنند. دستور العمل‌های پولس تنها برای کلیسای زمان وی نوشته نشده بودند. خدا تدبیر نمود که آنها باید برای ما نازل گردند. ما برای حفظ اتحاد در حلقه صلح چه کاری باید انجام می‌دهیم؟ » - الن جی. وایت، — Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 239

شما در حال حاضر به منظور اطمینان یافتن از اینکه « شایسته مقامی که به آن خوانده شده اید زندگی می‌کنید»، چه انتخاب‌هایی می‌توانید بکنید؟

۲ آبان

چهارشنبه

رهبران کلیسا و اتحاد

« اما به همه ما فردا فرد بر حسب سخاوت و بخشایش مسیح عطیه خاصی داده شده است » (افسسیان باب ۴ آیه ۷). در حالی که نجات موهبتی است که به تمام کسانی که بخواهند عطا خواهد شد، برخی از عطایای روحانی به افرادی خاص برای اهدافی خاص داده شده‌اند.

افسسیان باب ۴ آیه ۱۱ را بخوانید. خدا چه عطایای رهبری به کلیسا می‌دهد؟

بر طبق افسسیان باب ۴ آیه ۱۲، هدف خدا از ارزانی داشتن عطایای مخصوص رهبری به کلیسا چه می‌باشد؟ این عطایا چگونه به یکدیگر مربوط می‌شوند؟

همه مسیحیان به نوعی خادمان خدا و انجیل هستند. مأموریت مسیح در متی باب ۲۸ آیات ۱۹ و ۲۰ به تمام مسیحیان داده شده است که بروند و تمامی ملت‌ها را شاگرد ساخته،

تعمید و آموزش دهند. کار خدمت تنها به تعداد کمی از افراد خاص از جمله شبان ها یا بشارت دهندگان داده نشده است، بلکه به تمام کسانی که نام مسیح را با خود دارند، داده شده است. هیچ کس نمی تواند خود را از کار انتشار انجیل معاف بداند و هیچ رهبر کلیسایی نمی تواند ادعا کند که مأموریتی ویژه دارد. عطایای روحانی رهبری بطور خاص برای تقدیس کلیسا می باشند. رهبران کلیسا باید اتحاد را پرورش، ترویج و تقویت نمایند.

فهرست پولس از عطایای رهبری به ما می گوید که این نقش ها همچنین برای مجهز ساختن قوم خدا به منظور بشارت دادن به افراد گمراه می باشند. این مسئولیت برخی افراد ویژه در کلیسا می باشد که به دیگران کمک کنند تا ماموریت و خدمت خود برای مسیح را انجام دهند و بدن مسیح را تقدیس نمایند، « تا ما همه به آن وحدتی که در ایمان و شناسایی فرزند خداست دست یابیم و مطابق آن میزان کاملی که در مسیح یافت می شود، به انسانیت کامل برسیم » (افسیسیان باب ۴ آیه ۱۳). الگوی نحوه رهبری عیسی باید ما را در شیوه خدمتمان هدایت کند. عیسی آمد که به دیگران خدمت کند نه اینکه به او خدمت شود (متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸)؛ ما نیز باید برویم و این کار را انجام دهیم.

در میان انسان ها تمایلی قوی به مستقل بودن و پاسخگو نبودن به دیگران وجود دارد. بطور خاص، جامعه غربی از این تمایل رنج می برد. با این وجود، پولس به ما یادآوری می کند که هیچ مسیحی در این جهان تنها نیست و اینکه ما جامعه ای ایمانی با رهبرانی روحانی را تشکیل می دهیم که به ما کمک می کنند یکدیگر را در طول سفر مشترکمان تشویق نماییم. ما همه با هم، بخشی از بدن مسیح هستیم.

شما چه عطایای روحانی دارید و چگونه آنها را برای اتحاد در کلیسای محلی خود بکار می برید؟

۳ آبان

پنجشنبه

روابط انسانی در مسیح

مسیحیت مذهب ارتباطات است: ارتباط با خدا و با یکدیگر. ادعای داشتن رابطه ای عمیق با خدا بدون اینکه بر رابطه ما با دیگران تأثیر بگذارد، بی معنی می باشد. مسیحیت نمی تواند در جزیره ای تنها زندگی شود. اصول اتحادی که پولس در این رساله خود به افسسیان بیان می کند، همچنین در مورد نحوه ارتباط ما با دیگران قابل اجرا می باشند.

افسیسیان باب ۵ آیات ۱۵ تا ۲۱ را بخوانید. پولس در آیه ۲۱ چه چیزی به ما می گوید؟ رابطه میان تسلیم شدن و وحدت چیست؟

نصیحت پولس مبنی بر اینکه تسلیم یکدیگر باشیم با عبارت « پر شدن از روح القدس » در افسسیان باب ۵ آیه ۱۸ مرتبط است. پر شدن از روح القدس، اصطلاحی است که برای تسلیم شدن در برابر یکدیگر بکار می رود. این مطلب به رفتار مناسب خاضعانه و با ملاحظه معطوف می شود که ما بایستی نسبت به مردم داشته باشیم. البته، این ویژگی طبیعی بسیاری از شخصیت‌ها نمی‌باشد، بلکه نتیجه ساکن شدن روح در قلب‌های ما می‌باشد. این عطای همان روح است که پیوند اتحاد در مسیح است. بر اساس این دیدگاه، تسلیم شدن یک خصوصیت باطنی است که بیانگر احترام ما برای مسیح و فداکاری وی برای ما می‌باشد.

افسسیان باب ۵ آیه ۲۲ تا باب ۶ آیه ۹ را بخوانید. این خصوصیت تسلیم شدن متقابل چه تأثیری بر روابط انسانی ما در خانه و محل کار یک ایماندار مسیحی دارد؟

اتحاد در کلیسا تا حدی به اتحاد در خانه بستگی دارد. پولس تأکید نمود که اتحاد، محبت و احترامی که باید میان زن و شوهر وجود داشته باشد می بایست از محبت مسیح نسبت به کلیسا که محبتی فداکارانه بود، الگو پذیرد. از این رو، احترام مسیح وار در خانه و کلیسا از همسران و اعضای کلیسا انتظار می رود. ویژگی مسیح وار همچنین باید در روابط میان فرزندان و والدین و میان کارگر و کارفرما (ارباب و رعیت) دیده شود. آن نوع هماهنگی و آرامشی که باید در خانه هایمان نفوذ کند، می بایست در زندگی کلیسایی ما نیز وجود داشته باشد.

شما از آیات مربوط به امروز چه اصولی می توانید بدست آورید که به شما در درک بهتر نحوه رفتارتان (بسته به وضعیت تان) نسبت به یکی از اعضای خانواده یا یکی از همکارانتان کمک کنند؟

۴ آبان

جمعه

اندیشه ای فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « وحدت روحانی »، صفحات ۱۷۹-۱۸۸، از کتاب شهادتهایی برای کلیسا، جلد ۹. مسیح به تفاوت های ملیتی و یا رتبه یا عقیده اهمیت نمی داد. کاتبان و فریسیان می خواستند از تمام عطایای آسمانی به گونه ای محلی و قومی منفعت یابند و سایر خانواده خدا در جهان را از آنها محروم سازند. اما مسیح آمد تا هر گونه دیوار تفکیک را درهم شکند. او آمد تا نشان دهد که موهبت رحمت و محبت او مانند هوا، نور یا بارش باران که زمین را تازه می سازد، به همه تعلق دارد.

« زندگی مسیح مذهبی را بوجود آورد که در آن هیچ طبقه بندی وجود ندارد، مذهبی که به واسطه آن یهودی و غیر یهودی و آزاد و دربند در برادری مشترک مرتبط می شوند و در مقابل خدا یکسان هستند. هیچ مسئله ای از سیاست کارهای او را تحت تأثیر قرار نداد. او میان همسایگان و غریبه ها یا دوستان و دشمنان تفاوتی قائل نمی شد. آنچه برایش خوشایند بود جان های تشنه آب حیات بود» - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 190, 191

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد این عبارت بیانید: «در باب ۴ افسسیان نقشه خدا چنان به سادگی و وضوح آشکار شده است که تمام فرزندانش می توانند حقیقت را درک کنند. در اینجا ابزاری که او برای نگه داشتن اتحاد کلیسایش منصوب نموده است، که اعضایش تجربه دینی سالمی برای جهان آشکار سازند، به وضوح بیان شده است.» - الن جی. وایت،

Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1117

شما در باب ۴ افسسیان چه چیزی می بینید که به اتحاد کلیسا اشاره دارد؟ ما برای کمک به حفظ این اتحاد چه کاری می توانیم انجام دهیم؟

۲. نیاز به فروتنی و تسلیم شدن در کانون موضوع اتحاد قرار دارد. بدون این صفات چگونه ممکن است اتحادی در کلیسا وجود داشته باشد؟ اگر ما مغرور، مطمئن از دیدگاه ها و مواضع خود و بی تمایل به گوش دادن به دیگران باشیم، هیچ شانسی برای اتحاد نخواهیم داشت. چگونه می توانیم این فروتنی و تسلیم شدن را بیاموزیم؟

۳. ما چگونه می توانیم حتی با وجود اختلاف عقیده، متحد باشیم؟

خلاصه: پولس در این رساله به افسسیان، نصایح بسیاری در زمینه مفهوم در مسیح بودن برای مسیحیان ارائه می دهد. نجات در عیسی، زندگی ما را به گونه ای عملی تغییر می دهد. تمام روابط انسانی ما از جمله روابط میان برادران و خواهران در کلیسا توسط قدرت مسیح در زندگی ما تغییر می یابند. و این تغییر برای وحدت داشتن ما بسیار حیاتی می باشد.

بهب گزار موثّ تعمید گرفت

توسط فیلیپ بپتیست

امینه در حالیکه قصد داشت یک مکان با امکانات بزرگ در هند را منفجر کند، بعد از دستگیری دوره پنج ساله زندان را در آفریقای مرکزی شرقی، می گذراند.

اما بازدیدهای مصرّانه شبان ادونتیست روز هفتمی، منجر به این شد که او آنچه که از اسلام فهمیده بود را نادیده بگیرد و چند هفته پیش در کلیسای ادونتیست تعمید بگیرد.

امینه گفت: "من خدا را جلال می دهم؛ برای اینکه شبان ادونتیست به طور مرتب برایم دعا کرد و در زمانی که احتیاج داشتم با من ملاقات کرد." ماموریت ادونتیستی افشای نام کامل امینه و یا مکان او برای حفاظت و امنیت او نیست.

امینه به خاطر ماهیّت جرمش در سلول انفرادی به سر می برد و در آن زمان شبان برای اوّلین بار به دیدن او آمد. او حمله را که توسط رهبران اصلی اسلامی تعلیم داده شده بود، ترسیم کرد و اینکه اگرشرارت را از بین ببرد، او به بهشت و پارسایی نائل خواهد شد.

اساساً، امینه شبان را که بازدیدهای مشاوره ای توسط نگهبان زندان ترتیب داده بود را رد کرد. اما وقتی که شبان به طور مداوم بر می گشت، او تسلیم شد؛ چرا که جلسات مشاوره ای در بیرون از سلول قرار بود برگزارشود و او روز آفتابی را از دست می داد.

امینه در وهله اوّل درخواست شبان را به جهت دعا کردن برای او، رد کرد. او به شبان گفت که باید اوّل به خودش دعا کند. در هر حال شبان برایش دعا کرد، و این کار را به طورمداوم انجام داد.

بعد از چند جلسه مشاوره ای با همدیگر، شبان می بایست چند کار را که در جای دیگری بود به مدّت چند هفته انجام می داد. امینه دلش برای بازدیدها تنگ شد. وقتی که شبان در موقعی که او انتظارش را داشت بازنگشت، او شروع به خواندن کتاب مقدّسی کرد که در سلولش گذاشته بود.

بعد از چند ماه، کلیسای ادونتیست اردوگاهی را داخل زندان ترتیب داد و از امینه نیز دعوت شد تا در آن شرکت کند. امینه محض خاطرآشنایی با دیگر زندانیان، پذیرفت که برود. برای غافلگیر کردن او، موقعی که شبان برای تغییردعوت نمود، او بلند شد و زندگی اش را تسلیم عیسی کرد. بعد از مدّت کوتاهی، او تعمیم گرفت.

امینه گفت که در دوره جلسات مشاوره سر در نیاورد که چگونه او علاقه ایمانی اش را از دست داد. او معتقد است که خدا از دوره ای که او در حبس بود، برای نشان دادن حقیقت استفاده کرد و حالا او هیجان این را دارد که این خبر را به دیگر دوستان خود نیز برساند.

او گفت: "وقتی از زندان آزاد شدم، من از تمامی آنچه که دارم برای رساندن خبر بشارت برای آنها فرو گزار نخواهم کرد."

فیلیپ بپتیست معاون مخصوص رئیس ناحیه آفریقای مرکزی شرقی است.

تجربه اتحاد در کلیسای اولیه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۱ آیات ۱۲ تا ۱۴؛ اعمال رسولان باب ۲ آیه ۵ تا ۱۳؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲؛ اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۲ تا ۴۷؛ اعمال رسولان باب ۴ آیات ۳۲ تا ۳۷؛ اعمال رسولان باب ۵ آیات ۱ تا ۱۱؛ دوم قرنیتان باب ۹ آیات ۸ تا ۱۵.

آیه حفظی: « آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می‌گذرانیدند » (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲).

اتحاد کلیسا در نتیجه در میان گذاشتن تجربه روحانی در عیسی می باشد، آنکه حقیقت و راستی است. « من راه و راستی و حیات هستم، هیچ کس جز به وسیله من نزد پدر نمی آید » (یوحنا باب ۱۴ آیه ۶). پیوندهای محکم حلقه مودت در سفرها و تجربیات روحانی مشترک شکل می گیرند. ادونتیست های ابتدایی چنان تجربه ای را در جنبش میلرایت کسب نمودند. تجربه مشرک ایشان در سال ۱۸۴۴ قلب های ایشان را بهم پیوند زد، هنگامی که در پی یافتن شرحی در نومیدی خود بر آمدند. این تجربه باعث به وجود آمدن کلیسای ادونتیست روز هفتم و حقیقت درباره داوری پیش از ظهور و تمام چیزهایی بود که در بر داشت.

تجربه حواریون عیسی پس از عروج او به آسمان شهادتی از قدرت کلام خدا، دعا و هم نشینی مشترک در ایجاد اتحاد و هماهنگی در میان ایمانداران با پیشینه های مختلف فرهنگی گسترده می باشد. امروزه نیز چنین تجربه ای امکان پذیر است.

« من تأکید دارم که هم نشینی بطور اخص عامل مهمی در عبادت مشترک می باشد ... هیچ جایگزینی برای تحقق پیوند روحانی که فرد مسیحی را با دیگر ایمانداران و خداوند عیسی مسیح متحد می سازد، برای وی وجود ندارد ... عیسی مسیح ابتدا جانی را نزد خود می آورد ولی سپس او همیشه آن جان را با دیگر ایمانداران در هیکل خود یعنی کلیسا متحد می سازد. » — Robert G. Rayburn, *O Come*,

Let Us Worship (Grand Rapids: Baker Book House, 1980), p. 91

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۲ آبان - ۳ November آماده شوید.

روزهای آماده‌سازی

عیسی در آخرین ساعاتی که با حواریون خویش سپری نمود، وعده داد که آنها را تنها نخواهد گذاشت. یک تسلی بخش دیگر یعنی روح القدس با ایشان همراه خواهد بود تا ایشان را در خدمت مدد نماید. روح به ایشان کمک خواهد نمود تا بسیاری از گفتار و کردار عیسی را بیاد آورند. (یوحنا باب ۱۴ آیه ۲۶) و آنها را در کشف حقایق بیشتر راهنمایی خواهد نمود (یوحنا باب ۱۶ آیه ۱۳). « عیسی در روز عروج خود وعده اش را تجدید نمود. بعد از چند روز شما با روح القدس تعمید خواهید یافت ... وقتی روح القدس بر شما نازل شود قدرت خواهید یافت » (اعمال رسولان باب ۱ آیات ۵ و ۸). قدرت روح القدس به شاگردان داده خواهد شد تا آنها را قادر به شهادت دادن در اورشلیم، یهودیه، سامره و تا پایان زمین کند (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۸).

اعمال رسولان باب ۱ آیات ۱۲ تا ۱۴ را بخوانید. حواریون در طی این ده روز چه کاری انجام دادند؟

ما می‌توانیم این ده روز را به عنوان دوره آماده سازی شدید معنوی تصور کنیم، نوعی انزوا که در طی آن حواریون خاطراتشان از عیسی، کارهای او، تعالیم او و معجزاتش را با یکدیگر درمیان گذاشتند. آنها « در عبادت و دعا یکدل بودند » (اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴).

« حواریون همچنان که منتظر تحقق وعده بودند، قلب‌های خود را در توبه حقیقی فروتن نمودند و بی‌ایمانی خود اعتراف کردند. هنگامی که خاطره کلامی که مسیح پیش از مرگ خویش به زبان آورده بود را به یاد آورند، معنای آنها را پری بیشتری درک نمودند. حقایقی که از ذهنشان رفته بود بار دیگر بازگشت و آنها را برای یکدیگر تکرار کردند. آنها خودشان را برای عدم درک نجات دهنده سرزنش نمودند. زندگی شگفت‌انگیز عیسی همچون رژه، صحنه به صحنه از مقابل چشمان ایشان عبور کرد. همچنان که در مورد زندگی پاک و مقدس عیسی فکر می‌کردند، احساس نمودند که هیچ رنجی بیش از حد سخت و هیچ فداکاری بیش از حد بزرگ نخواهد بود، تنها اگر می‌توانستند با شیوه زندگی‌شان از محبت آمیز بودن شخصیت مسیح شهادت دهند. آنان در خیال خود افسوس می‌خوردند که آه اگر آن سه سال تکرار می‌شد، چقدر متفاوت می‌توانستند عمل کنند!! اگر می‌توانستند بار دیگر استاد را ببینند، چقدر بسیار صادقانه تلاش می‌کردند تا محبت عمیق خود را به او نشان دهند و چقدر برای موقعیت‌هایی که با سخنان و اعمالی که از روی بی‌ایمانی او را رنجانده بود اندوهگین می‌شدند! اما آنها با این فکر که بخشیده شده بودند آرامش یافتند. و مصمم شدند که تا آنجا که ممکن است با شهادت دادن شجاعانه از عیسی در برابر جهان، بی‌ایمانی خود را جبران کنند... آنها با کنار گذاشتن

همه تفاوت‌ها و تمایل به برتری، در هم‌نشینی مسیحی به یکدیگر نزدیک شدند» - الن جی. وایت، — Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 36, 37

دوست داشتید که چه چیزهایی را در خصوص ایمان خود اگر می‌توانستی تکرار کنید؟ شما از پشیمانی‌های خود در مورد گذشته چه چیزی می‌توانید بیاموزید که به شما در ساختن آینده‌ای بهتر کمک کند؟

۷ آبان

دوشنبه

از بابل تا پنطیکاست

روزهای آماده‌سازی روحانی پس از عروج عیسی، در وقایع پنطیکاست به اوج رسید. آیه اول به ما می‌گوید که در آن روز، درست پیش از آنکه روح‌القدس بر حواریون نازل شود، همه آنها بطور «یکدل» با هم بودند (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۱).

در عهد قدیم، پنطیکاست دومین عید از سه عید مهم بود که هر ذکوری از اسرائیل باید در آنجا حضور می‌یافت. این عید پنجاه روز (در یونانی، pentekoste، پنجاهمین روز) پس از عید پَسَح برگزار می‌شد. در طول این عید، عبرانیان نخستین ثمره برداشت تابستان خود را به عنوان پیشکش شکرگزاری به خدا تقدیم می‌کردند.

این احتمال وجود دارد که در زمان عیسی نیز عید پنطیکاست شامل جشنی بخاطر اعطای احکام بر روی کوه سینا بوده باشد (خروج باب ۱۹ آیه ۱). بنابراین، ما در اینجا ادامه اهمیت احکام خدا را به عنوان بخشی از پیام مسیحیت در مورد عیسی می‌بینیم که با مرگ خویش، آموزش را به تمام کسانی که بخاطر نقض احکام خدا توبه کنند، ارزانی می‌دارد. جای تعجب نیست که یکی از متن‌های بسیار مهم در مورد روزهای پایانی به احکام و انجیل مربوط می‌شود: «در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می‌نمایند» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲).

همچنین در مورد کوه سینا، هنگامی که موسی ده فرمان را دریافت نمود (خروج باب ۱۹ آیات ۱۶ تا ۲۵، عبرانیان باب ۱۲ آیه ۱۸)، پدیده‌های فوق‌العاده متعددی در این پنطیکاست به وقوع پیوست. «ناگهان صدایی شبیه وزش باد شدید از آسمان آمد و تمام خانه‌ای را که در آن نشسته بودند پر ساخت. در برابر چشم آنان زبانه‌هایی مانند زبانه‌های آتش ظاهر شد که از یکدیگر جدا گشته و بر هر یک از آنان قرار گرفت. همه از روح القدس پر گشتند و بطوری که روح به ایشان قدرت تکلم بخشید به زبان‌هایی دیگر شروع به صحبت کردند» (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۲ تا ۴).

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۵ تا ۱۳ را بخوانید. اهمیت این رویداد شگفت‌انگیز چیست؟

پنطیکاست قرار بود عید شادی باشد، ضیافتی برای تشکر از خداوند از وفور برکات وی. شاید در اینجا دلیلی برای اتهام نادرست مستی باشد (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۵). قدرت خدا بویژه در معجزه سخن گفتن و شنیدن به زبان های گوناگون دیده می شود. تمام یهودیانی که از سراسر امپراطوری روم برای این برای برگزاری این عید به اورشلیم آمده بودند، پیام عیسی، مسیح موعود را به زبان خود شنیدند. پنطیکاست به گونه ای منحصر به فرد به خنثی سازی پراکندگی خانواده ابتدایی بشری و ایجاد گروه های قومی که بطور جدی در برج بابل آغاز شد، کمک می کند. معجزه فیض، اتحاد مجدد خانواده بشری را آغاز می کند. اتحاد کلیسای خدا در مقیاس جهانی، بر ماهیت ملکوت او در بازگرداندن آنچه در بابل از دست رفت، شهادت می دهد.

۸ آبان

سه شنبه

اتحاد در هم نشینی

در پاسخ به موعظه پطرس و درخواستش برای توبه و نجات، حدود سه هزار نفر تصمیم گرفتند عیسی را به عنوان مسیح موعود و تحقق وعده های عهد قدیم به اسرائیل بپذیرند. خدا در قلوب همه این مردم کار می کرد. بسیار از راه دور در مورد عیسی شنیده بودند و احتمالاً به امید وصال و دیدار او به اورشلیم سفر کرده بودند. برخی ممکن است عیسی را دیده و پیام های نجات خدا را شنیده، اما خود را وقف پیروی از وی نکرده باشند. در پنطیکاست، خدا بطور معجزه آسایی در زندگی حواریون مداخله نمود و ایشان را به عنوان شاهدان رستاخیز عیسی بکار برد. اکنون آنها می دانند که مردم در نام عیسی می توانند از بخشیده شدن گناهانشان مطمئن باشند (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۳۸).

اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۲ تا ۴۷ را بخوانید. این پیروان اولیه عیسی به عنوان جمعی از ایمانداران، چه فعالیت هایی انجام دادند؟ چه چیزی این اتحاد شگفت انگیز مودت و برادری را بوجود آورد؟

جالب توجه است که اولین فعالیتی که این جمع از ایمانداران جدید به آن پرداختند، فراگرفتن تعالیم رسولان بود. آموزه های کتاب مقدس روشی مهم برای تسهیل رشد روحانی نو ایمانداران می باشد. عیسی به حواریون خود مأموریت داد تا «تمام چیزهایی که به ایشان فرمان داده بود» را به آنها تعلیم دهند (متی باب ۲۸ آیه ۲۰). این جامعه جدید زمانی را صرف نمودند تا از رسولان در مورد عیسی بیاموزند. آنها احتمالاً در مورد زندگی و مأموریت عیسی، آموزه ها، تمثیل ها و موعظه هایش شنیدند؛ و معجزات وی، همگی شرحی از تحقق کلام عبرانیان در نوشته های انبیاء بود.

آنها همچنین وقت خود را صرف دعا و تکه کردن نان نمودند. اینکه آیا تکه کردن نان اشاره مستقیم به شام خداوند دارد یا در واقع مربوط می‌شود به با هم غذا خوردن ایشان، - آنگونه که اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۶ به نظر می‌رسد بر آن دلالت دارد، - مشخص نمی‌باشد. اشاره به هم‌نشینی قطعاً این استنباط را در پی دارد که این اجتماع جدید اغلب و بطور منظم هم در معبد اورشلیم که همچنان به عنوان کانون دعا و عبادت ایشان بود و نیز در خانه‌های خود با هم زمان می‌گذراندند. آنها زندگی صمیمانه‌ای با هم داشتند. با هم دعا می‌کردند و غذا می‌خوردند. دعا عنصری حیاتی در اجتماع ایمانی می‌باشد و برای رشد روحانی ضروری است. این اجتماع جدید برای عبادت وقت می‌گذاشتند. به ما گفته شده است که این فعالیت‌ها با « ثبات قدم » انجام می‌شد.

این هم‌نشینی با ثبات در اورشلیم موجب برقراری رابطه‌ای خوب با دیگران شد. ایمانداران جدید « مورد احترام همه مردم » عنوان شده بودند (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۷). شکی نیست که کار روح‌القدس در زندگی ایشان، تأثیری قدرتمند بر اطرافیان‌شان داشت و به عنوان شاهدی قدرتمند از حقیقت عیسی یا همان مسیح موعود عمل نمود.

کلیسای محلی شما از مثال آمده در اینجا در مورد اتحاد، هم‌نشینی و شهادت چه چیزی می‌تواند بیاموزد؟

۹ آبان

چهارشنبه

ساختن و طمع

لوقا به ما می‌گوید که یکی از نتایج طبیعی هم‌نشینی که پیروان عیسی کمی پس از پنطیکاست تجربه کردند، حمایت متقابل ایشان از یکدیگر بود. « تمام ایمانداران با هم متحد و در همه چیز شریک بودند. مال و دارایی خود را می‌فروختند و به نسبت احتیاج هر کس بین خود تقسیم می‌کردند » (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۴ و ۴۵).

این به اشتراک گذاشتن دارایی‌ها لازمه این جامعه نبود بلکه نتیجه‌ای داوطلبانه از محبت ایشان نسبت به یکدیگر در هم‌نشینی که تجربه می‌کنند، بود. همچنین ابراز واقعی اتحاد مابین آنها بود. این حمایت متقابل برای مدتی ادامه یافت و در اعمال رسولان باب‌های ۴ و ۵، جزئیات بیشتری در این باره می‌یابیم. و همانطور که در آینده خواهیم دید، این موضوع در جاهای دیگر عهد جدید نیز دیده می‌شود.

در راستای این زمینه است که برنابا برای اولین بار معرفی می‌شود. او به نظر می‌رسد که فردی ثروتمند و ملاک زمین باشد. او که دارایی خود را به نفع اجتماع فروخت، پول را نزد رسولان آورد (اعمال رسولان باب ۴ آیات ۳۶ و ۳۷). برنابا به عنوان الگویی برای پیروی به تصویر کشیده شده است.

اعمال رسولان باب ۴ آیات ۳۲ تا ۳۷ و باب ۵ آیات ۱ تا ۱۱ را بخوانید. رفتار و نگرش‌های برنابا را با حنایا و سفیره مقایسه کنید. چه مشکلی در مورد این زوج بوجود آمد؟

جدا از گناه دروغ آشکار آنان به روح‌القدس، آنها از خود حرص و طمع نشان دادند. شاید هیچ گناهی سریع‌تر از خودخواهی و طمع نمی‌تواند محبت هم‌نشینی و برادری را از بین ببرد. اگر برنابا به عنوان الگوی مثبت روحیه هم‌نشینی کلیسای اولیه در نظر گرفته می‌شود، حنایا و سفیره بر عکس این قضیه می‌باشند. لوقا در به اشتراک گذاشتن این روایت در مورد افراد با فضیلت کمتر در اجتماع، صادقانه عمل می‌کند.

در ده فرمان (خروج باب ۲۰ آیات ۱ تا ۱۷)، آخرین فرمان در مورد طمع، با بقیه تفاوت دارد. در حالی که سایر فرمان‌ها آشکارا از تعدی بشر به خواست و اراده خدا سخن می‌گویند، لیکن آخرین فرمان، در مورد چیزی است که در قلب پنهان می‌باشد. گناه طمع بالفعل نیست؛ در عوض، یک فرآیند فکری می‌باشد. طمع و خودخواهی همراه آن، گناهی آشکار نیست بلکه وضعیتی از طبیعت گناه‌آلود بشر می‌باشد. طمع و خودخواهی‌هایی که به همراه دارد، گناهی قابل رویت نیست بلکه حالتی از طبیعت گناه‌آلود بشری است. حرص و طمع تنها زمانی آشکار می‌گردد که در اعمال خودخواهانه از جمله آنچه که در اینجا در مورد حنایا و سفیره می‌بینیم، آشکار می‌گردد. به نوعی، فرمان آخر ریشه شرارت می‌باشد که در اعمال محکوم شده توسط دیگر فرمان‌ها ابراز می‌گردد. طمع ایشان، آنها را تحت نفوذ شیطان قرار داد که سبب شد تا به خدا دروغ بگویند؛ که با طمع یهودا و کاری که به آن مبادرت ورزید بی‌شبهت نبود.

ما به چه روش‌هایی می‌توانیم طمع را از زندگی خود ریشه کن کنیم؟ چرا سپاس و قدردانی نسبت به آنچه که داریم، پادزهری قوی برای این شرارت می‌باشد؟

۱۰ آبان

پنجشنبه

فقیر و مسکین را در خاطر داشته باش

به اشتراک گذاشتن دارایی‌های فردی اغلب تجلی محسوس از اتحاد در کلیسای اولیه بود. سخاوتمندی توصیف شده در باب‌های ابتدایی کتاب اعمال رسولان، بعدها با دعوت پولس از کلیساهایی که در مقدونیه و اخائیه ایجاد نموده بود به کمک به فقیران در اورشلیم، ادامه می‌یابد (اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۲۷ تا ۳۰، غلاطیان باب ۲ آیه ۱۰، رومیان باب ۱۵ آیه ۲۶ و اول قرنتیان باب ۱۶ آیات ۱ تا ۴ را ببینید). این عطا به حالتی ملموس از این حقیقت تبدیل شد که ایمانداران غیر یهودی برای برادران و خواهران

یهودی خود در اورشلیم توجه و محبت دارند. با وجود تفاوت های قومی و فرهنگی، آنها در مسیح یک جسم را تشکیل می دهند و یک انجیل را با یکدیگر ارج می نهند. سهیم نمودن نیازمندان، نه تنها اتحاد موجود در کلیسا را نمایان می سازد بلکه همچنین این اتحاد را تقویت می کند.

دوم قرن تیان باب ۹ آیات ۸ تا ۱۵ را بخوانید. پولس می گوید نتایج سخاوت آشکار شده توسط کلیسای قرنس چه می باشد؟

تجربه اتحاد در کلیسای اولیه، آنچه که امروزه نیز می تواند انجام شود را به ما نشان می دهد. با این وجود، اتحاد بدون تعهد از روی اختیار از طرف ایمانداران اتفاق نیفتاد. رهبران اجتماع اولیه این را به عنوان تحکیم اتحاد در مسیح دیدند. محبت میان زن و شوهر و فرزندان، تعهدی است که باید به صورت ارادی هر روزه پرورش یابد و اتحاد میان ایمانداران نیز چنین می باشد. اتحادی که ما در مسیح داریم به شیوه های مختلف ترغیب گردیده و آشکار شده است.

عوامل آشکاری که این اتحاد را در کلیسای اولیه پرورش دادند شامل دعا، عبادت، هم نشینی، دیدگاه مشترک و مطالعه کتاب مقدس بودند. آنها نه تنها مأموریت خود مبنی بر موعظه انجیل به تمام ملت ها را درک نمودند بلکه همچنین متوجه شدند که مسئول هستند تا به یکدیگر محبت و توجه کنند. اتحاد ایشان خود را در سخاوتمندی و حمایت متقابل در هم نشینی های محلی و بطور گسترده تر در میان جوامع کلیسایی نشان داده شد، حتی اگر مسافت های طولانی آنها را از هم جدا می ساخت.

« خیرخواهی ایشان شهادت داد که آنها فیض خدا را بیهوده دریافت نکرده بودند. چه چیزی جز تقدیس روح می توانست چنین سخاوتی بوجود آورد؟ در چشم مؤمنان و کافران، این معجزه فیض بود » - الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. ۳۴۴.

شما و کلیسایان به چه روش هایی منفعت های سخاوتمندی نسبت به دیگران را تجربه نموده اید؟ یعنی، کسانی که به دیگران کمک می کنند، چه برکاتی دریافت می نمایند؟

۱۲ مرداد

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « پنطیکاست »، صفحات ۳۵-۴۶، از کتاب اعمال رسولان.

« این سخاوت از طرف ایمان داران [در اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۴ و ۴۵ و باب ۴

آیات ۳۲ تا ۳۵] نتیجه عطای روح القدس بود. ایمان آورندگان به انجیل دارای یک قلب و یک روح بودند. منافع ایشان مشترک بود - در مأموریتی که به آنها سپرده شده بود توفیق وجود داشت؛ و در زندگی ایشان طمع جائی نداشت. محبت آنها برای برادرانشان و هدفی که دنبال می کردند از علاقه آنان برای پول و دارایی بیشتر بود. کارهای آنها شهادتی بود بر اینکه برای روح بشر ارزش بیشتری نسبت به ثروت دنیوی قائل بودند.

« از این رو، این همیشه زمانی خواهد بود که روح خدا زندگی ما را در اختیار بگیرد. کسانی که قلب‌هایشان از محبت مسیح پر شده است، از الگوی او پیروی خواهند کرد که بخاطر ما فقیر شد تا ما از طریق فقر او ثروتمند شویم. پول، زمان و نفوذ - تمام عطایایی که از دستان خدا دریافت نموده‌ایم، تنها به عنوان وسیله‌ای برای پیشبرد کار انجیل ارزش خواهند داشت. در کلیسای اولیه نیز اینگونه بود؛ و هنگامی که در کلیسای امروزی دیده می‌شود که با قدرت روح، اعضا میل به مسائل دنیوی را از دست داده‌اند، و اینکه مایل هستند برای آشنایی هم نوعان خود با انجیل فداکاری کنند، حقیقت اعلام شده تأثیری قوی بر شنوندگان خواهد گذاشت » - الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 70, 71

سوالاتی برای بحث

۱. بار دیگر عوامل موجود در درس این هفته که به ایجاد اتحادی که کلیسای اولیه تجربه نمود، کمک کرد را بخوانید. ما به عنوان کلیسای امروزی چگونه می‌توانیم کارهای مشابهی انجام دهیم؟ یعنی، ما در مقایسه با آنچه در میان ایمانداران در آن زمان در جریان بود، چه کمبودی داریم؟
۲. الگوی این سه کلیسای اولیه عهد جدید که برای کمک به فقرا در اورشلیم سخاوت نشان دادند، باید امروزه در کارهایمان مد نظر ما باشد؟ مسائل اجتماعی دیگر چگونه؟ کلیساهای محلی چگونه می‌توانند برای کاهش فقر و برآوردن سایر نیازهای اساسی، در اجتماع نقش داشته باشند؟
۳. برخی از درس‌هایی که می‌توانیم از روایت غم‌انگیز حنانيا و سفیره بیاموزیم، کدامند؟ اهمیت عبارت در اعمال رسولان باب ۵ آیه ۵ و باب ۵ آیه ۱۱ در مورد « ترس بزرگی » که در رابطه با این دو مرگ بر کلیسا اعمال شد، چیست؟

خلاصه: کلیسای اولیه رشدی سریع را تجربه نمود، زیرا حواریون عیسی با اراده، خود را برای عطای وعده روح‌القدس آماده کرده بودند. هم نشینی و ایمان مشترک ایشان، وسیله‌ای بودند که روح‌القدس برای آماده کردن قلب‌هایشان در پنتیکاست بکار برد. پس از پنتیکاست، روح‌القدس به تغییر دادن این اجتماع جدید ادامه داد، آنگونه که در سخاوتمندی ایشان در قبال یکدیگر و رشد سریع کلیسا نشان داده شده است.

از یک طرفدار موسیقی راک تا یک دکتر

توسط ویاجسلاو کوشکودان

در سن ۱۶ سالگی، من طرفدار موسیقی راک بودم و به قطعه های نیروانا و متالیکا، شخصی که موهای بلند داشت، گوش می دادم و لباس های با مدل پاره می پوشیدم. شب ها را در دیسکو؛ در شهر کوچک ما که در اتحاد جماهیر شوروی کشور مولداوی بود، در حالیکه مشروب می خوردم و ماریجوآنا می کشیدم، می گزراندم.

سپس یک عضو کلیسای ادونتیست روز هفتم از من خوشش آمد. او مرا محکوم نکرد بلکه تنها در مورد محبتش نسبت به عیسی صحبت کرد. اغلب اوقات از من می پرسید: "آیا تا حالا کتاب مقدس را مطالعه کرده ای؟"

بعد از مدتی، من از خودم پرسیدم که چرا این آدم از من می خواهد تا کتاب مقدس را بخوانم. یک شب من یک کتاب مقدس با خود به دیسکو بردم و شروع به خواندنش کردم. برای من مثل یک افسانه بود و زیاد جدی نگرفتم. اما من خواندن را ادامه دادم، و چیز عجیبی اتفاق افتاد. زندگی من شروع به تغییر کرد. چیزهایی که برای آن علاقه مند بودم دیگر برای من هیجان آور نبودند. یک شب اطراف زمین رقص را نگاه کردم و از خود پرسیدم: «تو اینجا چه کار می کنی؟»

به خانه رفتم و دیگر هرگز به آنجا بازنگشتم.

در خانه، من به خواندن کتاب مقدس ادامه دادم. از عضو کلیسا سوالات زیادی کردم، و سبب ها را نگاه داشتم.

به محض اینکه به دانشگاه پزشکی برای درس خواندن واقع دریایتخت کشور مولداوی، کیشینو، ثبت نام کردم، ما شش روز در هفته را کلاس داشتیم؛ از دوشنبه تا شنبه، اما من به مسوول اداری دانشگاه گفتم که نمی توانم روزشنبه درس بخوانم. او پاسخ داد که بایستی رشته تحصیلی خود را عوض کنی.

در خانه، به زانوهایم افتادم و دعا کردم "خدایا اگر می خواهی که دکتر شوم، در مدرسه کمکم کن." هنگامیکه دعا می کردم، این ایده به ذهنم خطور کرد که مستقیماً با استاد کلاس مربوطه که روزهای شنبه درس می داد،

صحبت کنم. من راجع به اعتقاداتم به او گفتم، و او اجازه داد تا کار مدرسه ام را به روز دیگری موکول کنم.

هنگامیکه پس از شش سال فارغ التحصیل شدم، همکلاسی هایم با احترام به من نگاه می کردند. آنها گفتند: "تو تنها پنج روز در هفته به کلاس می آمدی، اما نمرات تو بیشتر از ماست. این چطور امکان دارد؟" به آنها گفتم: "من از خدا یاد می گیرم و او معلم من است." اما واقعا خدا برتر از معلم من است. او مرا تبدیل به شخص دیگری کرد.

امروز، من ۳۳ سال دارم و پدرسه فرزند هستم. نه تنها دکتر هستم، بلکه شبان نیز هستم و در مولداوی رهبر سلامتی در کلیسای ادونتیست هستم.

بخشی از کمکهای سبت سیزدهم در ربع چهارم ۲۰۱۷، کمک کرد تا یک مهمان خانه سلامتی شوروی تبدیل به مرکز اردوگاه و کنفرانس در مولداوی شود. برای امور بخشش های شما سپاسگزارم.

تصاویر اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اول پطرس باب ۲ آیه ۹؛ خروج باب ۱۹ آیات ۵ و ۶؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۹ تا ۲۲؛ اول قرنتیان باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷؛ اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۲ تا ۲۶؛ یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۱۱؛ مزامیر باب ۲۳.

آیه حفظی: « بدن انسان واحدی است که از اعضاء بسیار تشکیل شده و اگر چه دارای اعضاء متفاوت می‌باشد، باز هم بدن واحد است و مسیح هم همین طور می‌باشد » (اول قرنتیان باب ۱۲ آیه ۱۲).

همانطور که کسانی که کتاب مقدس را مطالعه کرده‌اند، می‌دانند، کتاب مقدس پر است از تصاویر و نمادهایی که به واقعیت‌هایی بزرگتر از این تصاویر و نمادها اشاره دادند. برای مثال، چکیده کل آداب و تشریفات قربانی کتاب مقدسی، به نوعی، نمادی از واقعیتی بسیار بزرگتر است: عیسی و کل نقشه نجات.

از شکل و شمایل بسیار متنوعی در کتاب مقدس بکار برده شده که گاهی در زمره اساسی‌ترین عناصر می‌باشند - از جمله آب، آتش و باد. بسته به زمینه موضوع، این‌ها تصاویری برای حقایق روحانی و الهیاتی می‌باشند. برای مثال، هنگامی که عیسی فرمود، « باد هر جا که بخواهد می‌وزد. صدای آن را می‌شنوی اما نمی‌دانی از کجا می‌آید یا به کجا می‌رود. حالت کسی هم که از روح خدا متولد می‌شود همینطور است » (یوحنا باب ۳ آیه ۸)، باد به عنوان نمادی برای روح القدس بکار برده شده است.

کتاب مقدس برای توصیف نوع اتحادی که در کلیسا می‌یابیم، اتحادی که خدا کلیسا را فراخوانده تا به جهان نشان داده شود، از تصاویر متعددی استفاده می‌کند. هر تصویر به خودی خود کامل نمی‌باشد. در عوض، این تصاویر در مجموع، چیزهای بسیاری درباره اتحاد کلیسا از جمله رابطه کلیسا با خدا، رابطه اعضای آن با یکدیگر و رابطه کلیسا با جامعه به عنوان یک مجموعه واحد را نمایان می‌سازند.

درس این هفته به برخی از این تصاویر و آنچه در مورد اتحاد در مسیح برای ما آشکار می‌سازند، خواهد پرداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۹ آبان - ۱۰ November آماده شوید.

۱۳ آبان

یکشنبه

امت خدا

اول پطرس باب ۲ آیه ۹، خروج باب ۱۹ آیات ۵ و ۶، تثئیه باب ۴ آیه ۲۰ و باب ۷ آیه ۶ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره جایگاه ویژه امت خدا می‌گویند؟

کلیسا به مردم مربوط می‌شود، اما نه هر نوع مردمی. کلیسا امت خدا می‌باشد، مردمی که به خدا تعلق دادند و خدا را به عنوان پدر و نجات دهنده خود می‌پذیرند، کسانی که توسط مسیح نجات یافته‌اند و از او اطاعت می‌کنند. این تصویر بر این مفهوم تأکید دارد که خدا از زمان معرفی نقشه نجات، قومی بر روی زمین داشته است و میان اسرائیل در عهد قدیم و کلیسای عهد جدید پیوستگی وجود دارد. از زمان آدم، مشایخ قبل و بعد از طوفان و ابراهیم، خدا با قوم خویش عهد بست تا نمایندگان محبت، رحمت و عدالت او در جهان باشند.

قوم خدا، « نسل منتخب »، « کهنات ملوکانه » و « امت مقدس » نامیده می‌شوند. این عبارات نشان می‌دهند که آنها برای هدفی خاص انتخاب شده‌اند: « تا اعمال و صفات عالی خدایی که ایشان را از تاریکی به نور عجیب خود دعوت کرده است، به همه اعلام نمایند » (اول پطرس باب ۲ آیه ۹). این همچنین انعکاسی از توصیف شخصیت سخاوتمندانه خدا، آنگونه که در خروج باب ۳۴ آیات ۶ و ۷ بیان شده است، می‌باشد. « خدا کلیسا را با عنوان دارایی ویژه خود بوجود آورد تا اعضای آن صفات با ارزش شخصیت وی را در زندگی خود انعکاس دهند و خوبی و رحمت او را به همه بشریت اعلام نمایند » - The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 562

تثئیه باب ۷ آیات ۶ تا ۸ را بخوانید. چه چیزی خدا را بر این داشت که فرزندان ابراهیم را به عنوان قوم برگزیده خود انتخاب نماید؟ این برگزیدگی چگونه امروزه نیز قابل اعمال می‌باشد؟

شاید بتوانیم از خود بپرسیم، چه کشوری امروزه سزاوار است تا نام «امت مقدس» (تصویر دیگری از کلیسا)، بر خود بگیرد؟ هیچ کشوری. تمام ملت‌ها و گروه‌های قومی از مردمی تشکیل شده‌اند که سزاوار محبت و رحمت خدا نیستند. و اگر چه کتاب مقدس ما را فرا می

خواند که مردمی مقدس باشیم، همچنین به ما تعلیم می‌دهد که انتخاب برپایی اسرائیل کاملاً برپایه محبت او بود و به هیچ شایستگی بشر در برابر خدا مربوط نمی‌شود. تشکیل قوم خدا عمل خلقت محبت آمیز است و - با وجود گناه و ارتداد در مقیاس ملی - خدا وعده خود به ابراهیم که از طریق نسل او مسیح، قوم خود را نجات خواهد داد، نگاه داشت. درست همانطور که انتخاب قوم خدا عملی از روی فیض بود، نجات ایشان نیز اینگونه است. این موضوع، ریشه‌های مشترک در فیض خدا را به ما یادآوری می‌کند که سزاوار آن نیستیم.

چرا ما باید همیشه، این حقیقت مقدس را در برابر خود داشته باشیم مبنی بر این که نجات ما بر پایه کاری است که مسیح برایمان انجام داده و نه اعمال خودمان، حتی اگر قوم خدا باشیم.

۱۴ آبان

دوشنبه

خاندان خدا

تصویر دیگری از قوم خدا در عهد جدید، خانه یا اهل خانه خدا می‌باشد. این موضوع، استعاره ای از سنگ‌ها و ساختمان‌ها می‌باشد که ماهیت روابط انسانی بهم پیوسته و پیچیده در کلیسا را برجسته می‌کند. پطرس از مسیحیان به عنوان «سنگ‌های زنده» یاد می‌کند (اول پطرس باب ۲ آیه ۵). این استعاره همچنین شامل کیفیت دوام و استحکام می‌شود.

افسسیان باب ۲ آیات ۱۹ تا ۲۲ را بخوانید. در این سطر پولس بر چه ایده‌های کلیدی تأکید می‌ورزد؟ این تصویر در مورد اتحاد در کلیسا چه چیزی به ما می‌گوید؟

در این آیات، پولس دو تصویر از کلیسا را ترکیب می‌کند: یکی بی‌جان، یک خانه یا ساختمان؛ دیگری زنده، خانواده‌ای از مردم.

سنگ به خودی خود با ارزش نیست، اما زمانی که با سنگ‌های دیگر پیوند می‌خورد، به بنایی تبدیل می‌شود که می‌تواند در برابر طوفان زندگی مقاومت کند. هیچ مسیحی نمی‌تواند به تنهایی سنگ باشد، بلکه باید در هم‌نشینی با خانواده خدا با دیگران همراه شود. به منظور اینکه یک عمارت محکم باشد، باید بر بنیادی استوار بنا شود. عیسی مسیح این بنیاد و «سنگ بنای» این خانه خدا می‌باشد (اول قرنتیان باب ۳ آیه ۱۱ را نیز ببینید). کلیسا نیز اگر مسیح را سنگ بنای فعالیت‌های خود نمی‌کرد، از بین می‌رفت. عیسی حقیقتاً در مورد عیسی مسیح می‌باشد: زندگی، مرگ، رستاخیز و بازگشت او. کلیسا یک جامعه از ایمانداران را تشکیل می‌دهد که برای به اشتراک گذاشتن مژده نیک در مورد

عیسی به جهان با یکدیگر متحد هستند. دستور کار کلیسا عیسی است: اینکه چه کسی است، کاری که برای ما انجام داده است و در ما انجام می‌دهد و آنچه به کسانی که او را به عنوان خداوند و نجات دهنده می‌پذیرند ارائه می‌دهد.

تصویر خانواده بسیار با معنی است و بر پایه روابطی است که مردم با یکدیگر دارند. تصویری مشابه با پدر و مادر، برادران و خواهران می‌باشد. روابط میان اعضای خانواده که توأم با وفاداری باشد می‌تواند مستحکم بوده و اغلب از دیگر روابط خارجی برتری یابد. وفاداری بخش بزرگی از اتحاد می‌باشد، زیرا چگونه ممکن است اتحاد بدون وفاداری وجود داشته باشد؟

این تصویر چگونه به کلیسا مرتبط می‌شود؟ اعضای کلیسا نیز جزء یک خانواده بزرگ هستند. ما با یکدیگر مرتبط هستیم نه تنها به این دلیل که از طریق جد مشترکمان آدم به خانواده بشری، بلکه بدلیل ارتباطمان با عیسی، آدم دوم از طریق تجربه مشترک «حیات مجدد». از این رو، ما با یکدیگر متحد می‌شویم نه تنها بواسطه حقایق اعتقادی مشترکی که داریم، بلکه همچنین در تجربه با افرادی با ایمان است که زندگی جدیدی در عیسی داریم.

متأسفانه، همه تجربه خوبی با خانواده خود نداشته‌اند. از این رو، این تصویر ممکن است مفهوم زیادی برای ایشان نداشته باشد. با این وجود، ما به عنوان یک کلیسا چگونه می‌توانیم خانواده‌ای شویم که این افراد هرگز نداشته‌اند؟

۱۵ آبان

سه شنبه

معبد روح القدس

یکی دیگر از تصاویر ساختمانی که پولس بکار می‌برد، معبد خدا یا روح القدس است. این تصویر یک ساختمان با ارزش و پر هزینه می‌باشد. در امتداد با اول قرن‌تین باب ۶ آیه ۱۹، جایی که تصویر به جسم افراد به عنوان معبد روح القدس اشاره می‌کند، پولس در اول قرن‌تین باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷، از این تصویر برای اشاره به مقدس‌ترین و با ارزش‌ترین بنای کهن خاور نزدیک یعنی معبد خدا، استفاده می‌کند.

اول قرن‌تین باب ۳ آیات ۱۶ و ۱۷ را بخوانید. اینکه کلیسا معبد روح القدس می‌باشد، به چه معناست؟ او در آیه ۱۷ نسبت به چه چیزی هشدار می‌دهد؟

بدیهی است که پولس با اشاره به کلیسا، یک معبد فیزیکی یا مکانی برای اقامت خدا را در ذهن ندارد. نسخه یونانی عهد جدید، میان «شما» مفرد برای اشاره به یک نفر و «شما» جمع

برای اشاره به تعداد بیشتری از افراد تمایز قائل می‌شود. در این مورد اشاره به گزینه دوم است. این استعاره به یک نهاد مشترک اشاره دارد: مسیحیان در قرن‌س به همراه یکدیگر معبد روح القدس را تشکیل می‌دهند و خدا در مفهومی روحانی میان ایشان ساکن است.

برای پولس، خدا در میان هم‌نشینی مسیحی مستقر می‌باشد؛ از این رو، هشدار می‌دهد که هر کسی که تلاش کند تا این اخوت و معاشرت را از بین ببرد از عواقب داوری رنج خواهد کشید. اتحاد ایمانداران هسته اصلی این هم‌نشینی و حضور خدا در این معبد می‌باشد. اگر چه این آیه اغلب در مفهوم مراقبت از جسم فیزیکی یک فرد بکار می‌رود (که البته کاری است که مسیحیان باید به هر حال انجام دهند)، نکته اصلی که پولس در اینجا مد نظر داشت، نمی‌باشد. در عوض پیام او هشدار می‌دهد که وحدت کلیسا را از بین خواهند برد.

پولس در ابتدای این باب به آنچه که چالش اتحاد در نظر گرفته می‌شود، اشاره کرد: «چون شما هنوز هم نفسانی هستید و حسادت و نزاع در میان شما هست» (اول قرنتیان باب ۳ آیه ۳). این نگرش‌ها و رفتارها، تهدیدهای واقعی برای اتحاد مسیحی هستند و باعث عدم حضور خدا در معبد وی می‌گردند. به عبارتی دیگر، نزاع در کلیسا می‌تواند معبد خدا را نابود کند. از این رو، پولس می‌خواهد که اعضا، از نگرش‌ها و رفتارهایی که این اتحاد را تهدید می‌کنند، اجتناب ورزند.

هنگامی که درگیری در کلیسا بوجود می‌آید، نصیحت پولس به قرنتیان امروزه همچنان قابل اجرا می‌باشد: «ای دوستان من، به نام خداوند ما عیسی مسیح درخواست می‌کنم که همه شما در آنچه که می‌گویید توافق داشته باشد و دیگر بین شما اختلاف و نفاقی نباشد بلکه با یک فکر و یک هدف کاملاً متحد باشد» (اول قرنتیان باب ۱ آیه ۱۰).

حسادت، نزاع و تفرقه — اینها مشکلاتی نیستند که تنها کلیسای زمان پولس با آنها مواجه بود. ما نیز امروزه با آنها روبرو هستیم. هر کدام از ما در تلاش برای رفع این مشکلات به روشی که اتحاد ما را تهدید نکند، چه نقشی ایفا می‌کنیم؟

۱۶ آبان

چهارشنبه

بدن مسیح

شاید شناخته شده ترین تصویر از کلیسا و آن که به قوی ترین شکل ممکن در مورد اتحاد بخش‌های متنوع آن صحبت می‌کند، بدن مسیح باشد. «بدن یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضا کنار هم قرار می‌گیرند، بدن تشکیل می‌شود. «بدن» مسیح نیز همینطور است ... باری، شما جمعاً بدن مسیح و فردا فرد عضوی از اعضای بدن او هستید» (اول قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۲ و ۲۷).

درست همانطور که بدن یک واحد است که از بخش‌های مختلفی تشکیل شده است و هر کدام از اعضا عملکرد و مسئولیت متفاوتی دارد، کلیسا نیز به عنوان بدن مسیح می‌باشد.

اول قرن‌تین باب ۱۲ آیات ۱۲ تا ۲۶ را بخوانید. چگونه این تصویر یک بدن با بخش‌های بسیار، بر جماعت محلی شما اعمال می‌شود؟ چگونه در مورد سازمانی جهانی مانند کلیسای ادونتیست روز هفتم کاربرد دارد؟

آموزه پولس در اول قرن‌تین باب ۱۲، این واقعیت عمیق که اتحاد اصیل مسیحی تنها در تنوع نمی‌باشد و قطعاً مخالف با آن نیست بلکه بواسطه آن می‌باشد را انتقال می‌دهد. ما نباید متعجب شویم که این روح‌القدس است که منبع تجلی این تفاوت می‌باشد. درست همانطور که بدن انسان هم فوق‌العاده واحد و در عین حال به طور شگفت‌انگیزی متنوع است، به طور مطلوب، بدن مسیح نیز چنین است که از طریق این تنوع، تکامل و غنای بدن مسیح را نشان می‌دهد.

این تصویر به طور مستقیم خطاب به ما به عنوان کلیسا می‌باشد. در چند دهه اخیر، کلیسای ادونتیست روز هفتم با وجود فراز و نشیب‌ها رشد کرده است. کلیسای ادونتیست روز هفتم از مردمی با پیشینه فرهنگی و محیطی متنوعی تشکیل شده است. تفاوت‌های قومی، نژادی، فرهنگی، آموزشی و سنی نباید باعث جدائی ما در مسیح بشوند. بلکه این تنوع باید توسط روح‌القدس به عنوان نیرویی برای اتحاد تبدیل شود و این حقیقت را نمایان سازد که با وجود این تفاوت‌ها، همه ما در مسیح یکی هستیم. همانطور که دیده‌ایم، همگی ما بی توجه به هویت و اینکه اهل کجا هستیم، در پای صلیب برابر می‌باشیم. چنانچه دنیای اطراف ما هر چه بیشتر در حال تفکیک است، کلیسا باید نشان دهد که اتحاد در تنوع قابل دستیابی است و قوم خدا می‌توانند قدرت شفا‌دهندگی و آشتی انجیل را ابراز نمایند.

بطرز شگفت‌انگیزی، پولس به ما می‌گوید که این ایده‌آل چگونه قابل دستیابی است. « مسیح سر کلیسا و شخصاً نجات دهنده آن است » (افسیسیان باب ۵ آیه ۲۳). « او سر و منشاء بدن یعنی کلیساست » (کولسیان باب ۱ آیه ۱۸). از آنجایی که هر ایماندار از نظر روحانی با مسیح مرتبط است، در نتیجه تمام بدن از یک غذا تغذیه می‌کند. پس ما نمی‌توانیم به اندازه کافی بر اهمیت مطالعه کلام خدا، اطاعت از آنچه در آن می‌آموزیم و تجربه مشترک عبادت و دعا برای اتحاد در بدن مسیح تأکید نماییم.

۱۷ آبان

پنجشنبه

گوسفند و شبان

یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۱۱ را بخوانید. چه جنبه‌هایی از این استعاره کلیسا به عنوان آغل از اتحاد می‌گویند؟ مزامیر باب ۲۳ را نیز ببینید.

در جهان امروزی با شهرهای بزرگ، مشاهده دامداری از هر نوع پدیده ای بسیار نادر است. بیشتر مردم در حال حاضر، از رابطه میان گوسفند و شبان بسیار کم می‌دانند. با این وجود، هنگامی که عیسی این تمثیل را بیان نمود، مردم به خوبی متوجه صحبت او شدند. وقتی او گفت، «من شبان نیکو هستم»، آنها به سرعت اشاره او به مزامیر باب ۲۳ آیه ۱، «خداوند شبان من است» را متوجه و قدر آنرا دانستند. این تصویر نه تنها روشن بود بلکه سرشار از ارزش عاطفی بود که آن را زنده ساخت. در فرهنگ کهن خاور نزدیک و همچنان امروزه در خاورمیانه، شبان‌ها با وجود چالش‌ها به مراقبت از گوسفندان خود شناخته شده‌اند. تصویر شبان به یکی از عزیزترین تصاویر بکار برده شده در کتاب مقدس برای توصیف شخصیت خدا و رابطه‌اش با قوم خود تبدیل شده است.

این تصویر قوم خدا به عنوان گوسفندان، جالب توجه است. یکی از تصوراتی که ما اغلب از گوسفند داریم، ماهیت بی‌آزار و بی‌دفاع آنهاست. از این رو، آنها برای محافظت و راهنمایی به شبانی خوب نیاز دارند. آنها صراحتاً بی‌عقل و ساده لوح در نظر گرفته می‌شوند. گاهی اوقات، به طور سهوی، گوسفند گم می‌شود و شبان آن را پیدا کرده و به گله بازمی‌گرداند. گوسفند نوپا اغلب باید حمل شود و نیازمند مراقبت بیشتر است. صبر و درک برای مراقبت از گوسفند مورد نیاز است. از بسیاری جهات، این تصویری عالی برای نشان دادن کلیسا می‌باشد. عضو کلیسا چیزی برای ترس ندارد، بلکه می‌تواند از رابطه با شبان همه چیز را بدست آورد. عیسی در این تمثیل، همچنین بر اهمیت اینکه گوسفند باید به حرف شبان گوش دهد، تاکید می‌ورزد. زمانی که شرایط ایجاب نماید، محافظت از چند گله گوسفند با قرار دادن آنها در یک محوطه یا آغل ممکن است. چگونه ممکن است بعد از آن از هم جدا شوند؟ تنها چیزی که لازم می‌باشد، این است که بدو ورودی محوطه بایستد و صدا بزند. گوسفند او، صدایش را تشخیص خواهد داد و نزد او خواهد آمد. «وقتی گوسفندان خود را بیرون می‌برد، خودش در جلوی آنها حرکت می‌کند و گوسفندان به دنبالش می‌روند زیرا صدای او را می‌شناسند» (یوحنا باب ۱۰ آیه ۴). گوش دادن به صدای شبان برای کلیسا حیاتی است. در واقع، اتحاد و امنیت قوم خدا به نزدیکی ایشان به او بستگی دارد و مستقیماً با فرمانبرداری مطیعانه از صدای او مرتبط است.

مردم به طور کلی دوست ندارند به گوسفند تشبیه شوند. با این وجود، چرا این یک استعاره بسیار مناسب برای ما می‌باشد؟ این تصویر باید چه چیزی در مورد نیاز ما به شبان و اطاعت از فرمان او به ما بگوید؟

۱۸ آبان

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، «شبان الهی»، صفحات ۴۷۶-۴۸۴، از کتاب آرزوی اعصار؛ «کلیسا بر روی زمین»، صفحات ۲۴۰-۲۴۳ از کتاب اندرزهایی برای کلیسا. «در بافت معبد اورشلیم و همچنین ترکیب معماری سازه های یونانی - رومی موجود،

نویسندگان عهد جدید از استعاره معبد برای قادر ساختن ایمانداران به تجسم حرمت کلیسا، نقش خدا در تأسیس و رشد کلیسا، تعریف ماهیت کار مسیح و روح و همبستگی ایمانداران در کلیسا استفاده می کنند. دامنه معماری به نظر می رسد حاکی از یک تصویر ثابت باشد. با این وجود، استعاره ای که در رابطه با تصویر سازی زیستی و روند ساخت بکار برده می شود، اغلب برجسته می باشد. به جای تصویری ثابت، ما مجبور به تجسم روایت روند ساخت و ساز به جای یک بنای کامل می باشیم. کلیسا امتیاز شگرف تصدیق فروتنانه در زندگی و روایت معبد خدای زنده را تضمین می کند» — John McVay, «Biblical Metaphors for the Church: Building Blocks for Ecclesiology,» in Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Message, Mission, and Unity of the Church* (Hagerstown, Md.: Review and Herald®, 2013), p. 52

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد تصویر های کتاب مقدس در مورد کلیسا بیاندیشید. کدام یک را بیشتر می پسندید؟ چرا بیشتر به این مورد علاقه دارید؟ برخی دیگر از استعاره های مربوط به کلیسا را می توانید در این آیات بیابید: اول تیموتائوس باب ۳ آیه ۵۱، دوم تیموتائوس باب ۲ آیت ۳ تا ۵، اول پطرس باب ۲ آیه ۹. این استعاره ها چه چیزهای دیگری در مورد کلیسا آموزش می دهند؟

۲. «خدا می خواهد که قومش با صمیمانه ترین پیوندهای هم نشینی مسیحی متحد شوند؛ اعتماد به مودت برای رونق کلیسا حیاتی است؛ اتحاد در عمل در بهران مذهبی مهم می باشد. یک گام از روی بی احتیاطی عملی از روی بی دقتی ممکن است کلیسا را دچار مشکلات و سختی هایی بکند که برای سال ها نتواند از آن رهایی یابد» — الن جی. وایت، — Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 446 این هشدار برای تلاش بخاطر محافظت از وحدت کلیسا، چه چیزی می آموزد؟ هر کدام از ما در این مسئولیت مقدس چه نقشی داریم؟

۳. مطالعه روز یکشنبه بر این نکته تأکید داشت که ما حتی به عنوان قوم خدا باید بر فیض خدا برای نجات تکیه کنیم و هرگز بر شایستگی های خود متکی نباشیم. در واقع، آیا هرگز می توان استدلال کرد که این اتکای ما بر شایستگی خدا برای نجات است که در حقیقت ما را قوم خدا می سازد؟ چرا این یک ادعای معتبر می تواند باشد یا نباشد؟

خلاصه: عهد جدید از استعاره های متفاوتی برای ماهیت و مأموریت کلیسا بکار می برد. مهم تر اینکه این استعاره ها چنین آموزش می دهند که خدا به دقت مراقب قوم خود می باشد و از آنها محافظت می کند. این اشکال همچنین تعلیم می دهند که قوم خدا به گونه ای پیچیده با یکدیگر مرتبط هستند و ما برای انجام کاری که به آن فراخوانده شده ایم، به یکدیگر نیاز داریم.

کتاب قاچاقچی

توسط ولادمیر بوریسوف

بعد از شرکت در کنفرانس شبانان در کشور دیگر، دوستان از من خواستند تا یک جعبه کتاب های دینی را که شامل ۱۰۰ عدد کتاب بود، به خانه برگردانم. من خواستم کمک کنم، اما کشور زادگاهم به طور جدی پخش کتابها با مضمون ادبیات دینی را کنترل می کند. به دوستانم گفتم: "من به شرطی جعبه کتاب را می گیرم که راننده اتوبوس مسوولیت آنرا قبول کند."

رانندگان اتوبوس اغلب برای حمل بار اضافی به عوض پرداخت نقدی موافقت می کنند، و راننده اتوبوس من به عوض پرداخت ۱۰۰ دلار موافقت کرد که کمک کند. من و یکی از دوستانم سوار اتوبوس شدیم و مسیر طولانی را پیمودیم.

وقتی که شب هنگام به مرز رسیدیم، راننده به من نزدیک شد تا در مورد جعبه اطلاعاتی را بگیرد. او خواست بداند که چگونه با ماموران مرزبانی صحبت کند. وقتی به او گفتم که در درون جعبه کتاب های مسیحی وجود دارد، او ۱۰۰ دلار را از جیبش درآورده و به من پس داد. او گفت: "برای من قاچاق مواد مخدر آسانتر است از گذراندن کتاب های مسیحیت از مرز."

من و دوستم گزینه دیگری نداشتیم. ما کنار اتوبوس زانو زده و کتاب ها را درون چمدانهایمان گذاشتیم. سپس هنگامیکه به صف مسافران در مرز پیوستیم، دعا کردیم. شخصی که در جلوی ما بود کیف هایش را روی نوارپردازنده گذاشت و خودش به درون گمرک رفت. بعد ما چمدانهایمان را روی نواربازرسی گذاشتیم. مامور مرزبانی دکمه استارت نوار را فشار داد، اما حرکت نکرد. دوباره دکمه را فشار داد. او دکمه را فشار داد و نا سزا گفت. باز نوار هیچ حرکتی نکرد.

مامور گمرک نگاهی به ما انداخت. او در حالیکه از ما خواست تا چمدانها را از روی نوار برداریم، گفت: "مشکلی نیست، بروید."

چند دقیقه بعد، من و دوستم به سمت دیگر گیشه گمرک رفتیم تا به کشور زادگاهمان وارد شویم. چمدانهایمان را روی نواربازرسی گذاشتیم و ماموردکمه را فشار داد. چیزی اتفاق نیفتاد. شروع به ناسزا گفتن نمود، و سرانجام رو به ما کرد و گفت: "بروید."

همینکه از مرز گذشتیم، نگاهی به عقب انداختیم. مامورنفر بعدی را نگه داشته بود و کیف های او را با دست بازرسی می کرد. ما در حالیکه روی صندلی اتوبوس نشستیم، از خدا شکرگزاری کردیم.

در سبّت، یکی از اعضای کلیسا داستان عجیبی در کلیسا داشت. یک صدا او را بیدار کرده بود و می گفت: "برای شبانت دعا کن." او پی نبرده بود که من درحال مسافرت هستم و فکر کرد در خانه در حال خواب هستم. صدا دوباره گفت: "برای شبانت دعا کن." سرانجام، او زانو زده و به مدت یک ساعت دعا کرد.

من از او سوال کردم که چه وقت او صدا را شنیده بود. آن دقیقا لحظه ای بود که من و دوستم از مرز گذشته بودیم.

با وجود آنکه نمی توانم اسم کشورم را بگویم، درخواست می کنم برای کار خدا دعا کنید. از شما به خاطر دادن هدایای ماموریت تشکر می کنم که توانست خبر نجات را به بیشتر نقاط دنیا گسترش دهد.

هنگامی که اختلاف بوجود می‌آید

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۶ آیات ۱ تا ۶، باب ۱۰ آیات ۱ تا ۲۳؛ متی باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۰؛ اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۳ تا ۲۴؛ اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱ تا ۲۲؛ عاموس باب ۹ آیات ۱۱ و ۱۲.

آیه حفظی: « شما که در اتحاد با مسیح تعمید گرفتید همفکر او شده‌اید. پس دیگر هیچ تفاوتی میان یهودی و غیر یهودی، برده و آزاد، مرد و زن وجود ندارد، زیرا همه شما در اتحاد با مسیح عیسی یک هستید » (غلاطیان باب ۳ آیات ۲۷ و ۲۸).

یکی از دشوارترین مسئولیت‌های هر جامعه مسیحی حفظ اتحاد در زمان بروز اختلاف عقاید در مسائل مربوط به هویت و رسالت کلیسا می‌باشد. این تفاوت‌ها می‌توانند به عواقب ویرانگری منجر شوند.

جوامع مسیحی امروزی با جوامعی که در عهد جدید می‌بینیم تفاوتی ندارند. مردم همان مردم هستند و تفاوت‌ها حتی در مورد مسائل مهم‌تر بوجود خواهند آمد. مسیحیان اولیه با برخی از کشمکش‌های بوجود آمده از تعصبات فردی قابل مشاهده و تفاوت‌های جدی در تفسیر روایات و اسطوره‌های کلیدی داستان‌های عهد قدیم روبرو بودند. این درگیری‌ها اگر برای رسولان و رهبران متفکری که به دنبال راهنمایی روح القدس و کتاب مقدس برای حل و فصل این تنش‌ها نبود، می‌توانست کلیسا را در مراحل ابتدایی ویران سازد.

چند هفته پیش مطالعه کردیم که چگونه کلیسای اولیه وحدت کلیسا را تجربه نمود. در این هفته بررسی خواهیم کرد که چگونه نزاع‌های داخلی کلیسای اولیه موجب تضعیف و تهدید بقای آن می‌شد. این نزاع‌ها چه بودند و چگونه باید حل می‌شدند و امروزه از این تجربه‌ها چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ آبان - ۱۷ November آماده شوید.

تعصبات قومی

اعمال رسولان باب ۶ آیه ۱ را بخوانید. چه مسائلی در کلیسای اولیه باعث شد مردم درباره توزیع عادلانه و منصفانه غذا میان بیوه زنان شکایت کنند؟

بنظر می‌رسید که برخی از مسیحیان اولیه در برابر بیوه زنان یونانی در برابر خود تبعیض قائل می‌شدند و نسبت به بیوه زنان عبرانی، غذای کمتری به ایشان می‌دادند. این تبعیض آشکار، شکافی در اجتماع ایمانداران اولیه وجود آورد. چه این طرفداری واقعی بود یا خیر، متن به آن اشاره ای نمی‌کند. تنها می‌گوید که برخی مردم بر این باور بودند. این نزاع‌ها از ابتدا اتحاد کلیسا را تهدید می‌نمود. چقدر جالب توجه است که جدائی نژادی چنین به سرعت در کلیسا دیده شد.

اعمال رسولان باب ۶ آیات ۲ تا ۶ را بخوانید. مراحل ساده ای که کلیسای اولیه برای حل این سوء تفاهم بکار برد چه بودند؟

کلیسای اولیه به سرعت در حال رشد بود و این رشد، مسئولیت‌های سنگینی برای رسولان به همراه داشت. انتصاب آن هفت مرد که بطور سنتی «شماس» نامیده می‌شدند (اگر چه عهد جدید آنها را به این نام نمی‌خواند)، تنش در کلیسای اورشلیم را از بین بردند و موجب شد تا مردم مشارکت بیشتری در کار بشارت و خدمت کلیسا داشته باشند.

رسولان با دقت به شکایات ایمانداران یونانی زبان گوش فرا دادند و از ایشان خواستار راه حل شدند. انتخاب هفت مرد به عنوان همکاران رسولان به عهده این گروه سپرده شد و آنها هفت شاگرد را که همه یونانی زبان بودند معرفی نمودند. گفته شده بود که این مردان «نیکنام و پر از روح القدس و با حکمت بودند» (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۳). رسالت رسولان که تا آن زمان هم موعظه کلام خدا و هم توزیع غذا میان بیوه زنان بود، میان دو گروه تقسیم شد که هر کدام مأموریتی با ارزش یکسان برای انتشار انجیل را انجام می‌دادند. لوقا از واژه یکسان «رسالت» یا «خدمت» (diakonia) برای اشاره به مأموریت رسولان در موعظه کلام (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۴) و مأموریت خادمین توزیع غذا (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۱) بکار می‌برد.

شما در این واقعیت که رهبران برای پیدا نمودن راه حل، تعداد زیادی از ایمانداران را با هم فراخواندند (اعمال رسولان باب ۶ آیه ۲) چه مفهومی درک می‌کنید؟

ایمان آوردن غیر یهودیان

ایمان آوردن غیر یهودیان به انجیل عیسی مسیح رویدادی در کتاب اعمال رسولان است که صحنه را برای درگیری بزرگ تر در زندگی کلیسای اولیه ایجاد می کند، نزاعی که وجود و رسالت کلیسا را به خطر می انداخت.

اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۱ تا ۲۳ را بخوانید. در این آیات چه عواملی بر این نکته اشاره دارند که روح القدس در حال رسوخ بر قلب های بسیاری از مردم برای آماده سازی راه برای غیر یهودیان برای دریافت انجیل بود؟

این دیدگاه باید برای پطرس بسیار عجیب بوده باشد. او متعجب شد زیرا به عنوان یک یهودی وفادار هرگز در خوردن غذای ناپاک یا نجس آنگونه که احکام ملزم می دارد، شریک نشده بود (لاویان باب ۱۱، حزقیال باب ۴ آیه ۱۴ و دانیال باب ۱ آیه ۸ را ببینید). هر چند، هدف از این دیدگاه مربوط به رژیم غذایی نمی شد بلکه مربوط به موانع میان یهودیان و غیر یهودیان بود که مانع گسترش انجیل می شدند. چنین موانعی دست کم مانند جهان کهن، امروزه نیز شایع می باشند.

در دهه های نخست، مسیحیت اساساً از یهودیانی تشکیل شده بود که عیسی را به عنوان مسیح موعود نبوت های عهد قدیم پذیرفته بودند. ایمانداران اولیه به عیسی، یهودیان وفاداری بودند که آنگونه که تعلیم یافته بودند، از شریعت اطاعت می کردند. آنها تصور نمی کردند که انجیل عیسی مسیح مقررات عهد قدیم را زائل یا نابود می نمود (متی باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۰).

اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۲۸، ۲۹، ۳۴ و ۳۵ را بخوانید. پطرس چگونه مفهوم روایی که در یافا دریافت نمود را درک نمود؟ چه چیزی او را به این تفسیر سوق داد؟

آنچه که می بینیم در اعمال رسولان اتفاق می افتد این است که روح القدس راه را برای غیر یهودیان به منظور پذیرفته شدن در اجتماع مسیحی هموار نمود. و آنها می توانستند این کار را بدون ختنه شدن و ابتدا یهودی شدن انجام دهند. آنچه که پطرس و دوستانش را متقاعد ساخت این بود که در حقیقت اراده خدا، عطای روح القدس به کورنلیوس و خانواده اش به شیوه ای یکسان با آنچه که شاگردان عیسی در روز پنطیکاست

تجربه کردند، بود (اعمال رسولان باب ۱۰ آیات ۴۴ تا ۴۷). اگر ممکن باشد که روح القدس همانگونه که به یهودیان داده شد، به غیر یهودیان نیز داده شود، پس آشکار بود که ختنه شدن شرط لازم برای ایمان آوردن به عیسی به عنوان مسیح موعود نبود. این نتیجه گیری صحنه را برای درگیری مذهبی بزرگ تری میان مسیحیان اولیه فراهم نمود.

۲۲ آبان

سه شنبه

روح هدایت می کند

گزارشات از آنچه در قیصریه در مورد کورنلیوس اتفاق افتاد، به رهبران اجتماع مسیحی در اورشلیم رسید و آنها از پطرس خواستند که گزارشی از ماجرا برایشان بفرستد. آنها از آنچه پطرس انجام داده بود، رنجیده خاطر شدند، زیرا بر طبق درک یهودی خود از احکام موسی، یهودیان وفادار اجازه خوردن غذا با غیر یهودیان را نداشتند (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۳).

اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۴ تا ۱۸ را بخوانید. پطرس برای توضیح کار روح القدس و رهنمود او در این رویداد چه گفت؟ منظور اصلی او با بازگویی آنچه که اتفاق افتاده بود، چه بود؟

اگر چه برخی، سوالاتی در مورد مشروعیت اعمال و تصمیمات پطرس در تعمیم غیر یهودیان مطرح نمودند، شاهدان کافی (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۱۲) گواهی دادند که روح القدس در واقع حضور خود را مانند روز پنتیکاست آشکار نمود. راهنمایی و هدایت روح القدس در این مورد غیر قابل بحث می باشد و این موهبت شناخته شده است. « وقتی این را شنیدند خاموش ماندند و در حالی که خدا را ستایش می کردند گفتند: پس در این صورت خدا به غیر یهودیان نیز این فرصت را بخشیده است تا آنها هم از گناهان خود توبه کنند و حیات یابند » (اعمال رسولان باب ۱۱ آیه ۱۸).

اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۱۹ تا ۲۴ را بخوانید. سپس در زندگی کلیسای اولیه چه اتفاقی افتاد؟

شاید برخی در اورشلیم فکر کرده بودند که آنچه در مورد کورنلیوس و خانواده اش اتفاق افتاد یک استثناء بود و چنین تجربه ای تکرار نخواهد شد. اما آن واقعه چیزی نبود که روح القدس در نظر داشت. همانطور که شاگردان عیسی به فراتر از اورشلیم و یهودا پراکنده شدند، بدلیل جفائی که پس از مرگ استیفان بوجود آمد (اعمال رسولان باب ۸ آیه ۱) و به سامره، فینیقیه، قبرس و انطاکیه رفتند، متعاقب آن، غیر یهودیان بیشتری عیسی

را به عنوان نجات دهنده خود پذیرفتند. این چیزی است که عیسی پیش بینی کرده بود (اعمال رسولان باب ۸ آیه ۱). این ایمان آوردن غیر یهودیان اگر چه فوق العاده بود، اگر ما خود را بجای ایمانداران یهودی اولیه بگذاریم، دیدن اینکه آنها مطمئن نبودند چگونه رفتار کنند، دشوار نمی باشد.

خود ما چگونه ممکن است در برابر دیدگاه های کوتاه نظرانه در مورد کلیسا و پیام ما که می تواند مانع شهادت دادن ما بشود، مقاومت کنیم؟

۲۳ آبان

چهارشنبه

شورای اورشلیم

اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱ و ۲ و غلاطیان باب ۲ آیات ۱۱ تا ۱۴ را بخوانید. دو مسئله ای که باعث بوجود آمدن درگیری جدی در کلیسای اولیه شدند، چه هستند؟

تهدید علیه اتحاد کلیسا که مسیحیان اولیه با آن روبرو بودند، واقعی و دشوار بود. برخی از مسیحیان یهودی زاده فکر می کردند که نجات تنها برای کسانی که به قوم عهد خدا تعلق داشتند، ممکن بود و این بر الزامی بودن ختنه دلالت داشت. و این ایمانداران یهودی به عنوان بخشی از زندگی وفادارانه بر این باور بودند که باید از ارتباط با غیر یهودیان که احتمالاً می توانست نجات خود ایشان را از بین ببرد، اجتناب ورزند. یهودیان سنت های بسیار سختگیرانه ای در مورد ارتباطشان با غیر یهودیان داشتند. این سنت ها به سرعت به سدی برای اجتماع نوپای مسیحی تبدیل شدند، زمانی که رسولان شروع به موعظه به غیر یهودیانی نمودند که تمایل داشتند از عیسی پیروی کنند. از آنجایی که مسیح موعود نجات دهنده قوم مورد عهد خدا می باشد و آنگونه که در عهد قدیم پیش بینی شده بود، اگر غیر یهودیان می خواستند نجات یابند آیا نمی بایست ابتدا یهودی شده و سپس از همان مقررات عهد اطاعت کنند؟

اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۳ تا ۲۲ را بخوانید. برخی از مسائلی که در شورای اورشلیم مطرح شدند، چه بودند؟

این مسئله در درگیری های مربوط به تفسیر های عمیق از روایات کتاب مقدس در

مورد ختنه و رابطه با غیر یهودیان ریشه داشت. چنان چه رسولان، بزرگان و نمایندگان انطاکیه دور هم جمع شدند، به نظر می رسد که بحث بدون هیچ نتیجه گیری برای مدتی طولانی ادامه می یافت.

اما سپس پطرس، بارنابا و پولس سخنرانی نمودند. سخنرانی پطرس به مکاشفه الهامی از جانب خدا اشاره داشت که موهبت روح القدس راه را برای مأموریت به غیر یهودیان هموار نمود. سپس پولس و بارنابا داستان های خود را از آنچه خدا از طریق ایشان برای غیر یهودیان انجام داده بود به اشتراک گذاشتند. در نتیجه، چشمان بسیاری بر روی حقیقت گشوده شد. پطرس گفت: « ما از راه فیض عیسی مسیح خداوند ایمان می آوریم و نجات می یابیم و آنها هم همینطور،» که منظور غیر یهودیان می باشد (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۱۱). آنان برای قرنهاى متممادی از رسوم و تشریفاتى تبعیت می کردند، ولی بخاطر انجیل این رسوم دیگر قابل اجرا نبود و مضمحل گردیده بود.

آیا تا به حال در باره اعتقادی عمقی تغییر فکر و عقیده داده اید؟ در باره تغییر فکر آیا تجربه ای داشته اید تا به شما برای زیر سوال بردن یک عقیده کمک کند؟

۲۴ آبان

پنجشنبه

راه حلی دشوار

کلیسای انطاکیه برای فرستادن نمایندگان به اورشلیم برای دستیابی به بهترین راه حل برای درگیریشان نیاز به نوعی اعتماد داشتند. با این وجود، پس از ساعت ها بحث و گفتگو میان رسولان و بزرگان کلیسا، یعقوب برادر عیسی که به نظر می رسد رهبر جمع باشد، در مورد آنچه باید انجام می شد تصمیم گرفت (اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۱۳ تا ۲۰). واضح است که تصمیم شورا این بود که غیر یهودیان لازم نیست یهودی شوند و از تمام احکام تشریفاتى از جمله ختنه اطاعت کنند تا بتوانند مسیحی شوند.

عاموس باب ۹ آیات ۱۱ و ۱۲ و ارمیا باب ۱۲ آیات ۱۴ تا ۱۶ را بخوانید. این انبیا عهد قدیم چه پیشگویی هایی در مورد قوم های همسایه اسرائیل کردند؟

در حالی که یعقوب از باب ۹ عاموس نقل قول می کند، ما اشاراتی به نجات سایر ملت ها در دیگر پیش بینی های عهد قدیم می بینیم. این از ابتدا قصد خدا بود که از طریق شهادت و تجربه اسرائیل، تمام جهان را نجات دهد. در واقع، فراخوانده شدن ابراهیم توسط خدا شامل برکتی برای تمام ملت ها از طریق او و فرزندانش می شد (پیدایش

باب ۱۲ آیات ۱ تا ۳). هدایت روح القدس؛ مأموریت پطرس، برنابا و پولس در میان غیر یهودیان؛ و ایمان آوردن بسیاری از غیر یهودیان شواهدی بودند که نمی توانستند نادیده گرفته شوند. این شهادت ها به رهبران جامعه مسیحی در اورشلیم کمک نمود که متوجه شوند بسیاری از پیش بینی های عهد قدیم اکنون در حال تحقق یافتن بودند. در واقع، خدا پیش از آن احکامی برای راهنمایی در مورد حضور غیر یهودیان در اسرائیل و اینکه چه محدودیت هایی در مورد آنها اعمال می شد، ارائه داده بود (لاویان باب های ۱۷ و ۱۸). یعقوب نیز در تصمیم گیری خود به این احکام اشاره نمود (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۲۹). برای همه آشکار شد که خدا از غیر یهودیان دعوت می نمود که به قوم او ملحق شده و نجات عیسی را نصیب خود کنند. هدایت روح القدس درک عمیق تری از کتاب مقدس به ایشان داد و حقایق مهمی که پیش از آن ندیده بودند را برایشان آشکار نمود. اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۳۰ تا ۳۵ پاسخ ایمانداران در انطاکیه به آنچه در اورشلیم تصمیم گرفته شد را بیان می کند: « جمعیت از آن پیغام دلگرم کننده شادمان شدند » (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۳۱).

ما در اینجا در اعمال رسولان، این نمونه قدرتمند را می بینیم که چگونه کلیسای اولیه از طریق تسلیم شدن به کلام خدا همراه با محبت، اتحاد و اعتماد، تحت هدایت روح القدس از آنچه می توانست بحران بزرگ اتحاد باشد، جلوگیری کنند.

این روایت در مورد اهمیت ندادن به حرف دیگران، حتی اگر آنان محق باشند و یا حرف مطلوب نظر ما نباشد، چه می آموزد؟

۲۵ آبان

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « طالبان حقیقت », صفحات ۱۳۱-۱۴۲: « یهودیان و غیر یهودیان », صفحات ۱۸۸-۲۰۰, از کتاب اعمال رسولان. « شورایی که این تصمیم را گرفت، از رسولان و معلمانی برجسته و نیز نمایندگان منتخب از مکان های مختلف متشکل بود. بزرگان اهل اورشلیم و نایبان انطاکیه و نمایندگان از با نفوذ ترین کلیساها حاضر بودند. شورا مطابق با قضاوت روشن فکرانه و منزلت کلیسای ساخته شده برپایه اراده الهی عمل می نمود. آنها در نتیجه مذاکراتشان دیدند که خدا مسئله مورد نظر را با فرستادن روح القدس نزد غیر یهودیان پاسخ داده بود؛ و آنها متوجه شدند که به سهم خود باید از راهنمایی روح القدس پیروی کنند. تمام جامعه مسیحی برای رای دادن در مورد این پرسش فراخوانده نشده بودند. رسولان و بزرگان که افرادی با نفوذ و دارای قدرت قضاوت بودند، فرمان را صادر نمودند که بطور کلی توسط کلیساهای مسیحی پذیرفته شد. با این وجود، همه از این تصمیم خوشحال نشدند؛ جناحی از برادران بلند پرواز و متکی به نفس حضور داشتند که با آن مخالفت ورزیدند.

به نظر می‌رسد که این مردان با اختیار فردی خود عمل می‌کردند و نه از روی مسئولیت‌پذیری کلیسایی. آنها بیشتر در ایراد گرفتن و عیب‌جویی، پیشنهاد طرح‌های جدید و تلاش برای از بین بردن کار افرادی که خدا برای آموزش پیام انجیل مشخص کرده بود درگیر بودند. از ابتدا کلیسا برای تجمیع دچار مشکلاتی بود و این تا پایان زمان ادامه خواهد یافت.» - Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 196, 197، وایت، ال‌ن جی.

سوالاتی برای بحث

۱. چه گام‌هایی به سوی حل و فصل درگیری‌ها در روایتی که این هفته به آن پرداختیم وجود دارد که می‌توانند در صورت بروز اختلاف در کلیسای شما بکار برده شوند؟ اگر چه مسئله‌ای که کلیسا در اینجا با آن روبروست دینی بود، ما از این روایات چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم که به کلیسا در زمانی که مسائل فرهنگی، سیاسی یا قومی اتحاد را تهدید می‌کنند، کمک کند؟
۲. بار دیگر به نقل قول از ال‌ن جی. وایت در بالا توجه کنید. با وجود نتیجه مثبت، برخی همچنان راضی نبودند. ما باید از این واقعیت تلخ چه درسی بگیریم؟

خلاصه: کلیسای اولیه با درگیری‌های داخلی در مورد برخی از مسائلی که می‌توانستند تأثیر مخرب بر آن داشته باشند، مورد تهدید قرار گرفته بود. ما دیدیم که کلیسا چگونه تحت روح القدس و تسلیم کلام خدا گردید و قادر شد تا این درگیری‌ها و اختلافات را حل و فصل نماید.

دعا برای گوسفندان گمشده

توسط لوید پزین

کلیسایی که من در ایالت متحده در ایالت اورگان شبانی می کنم، به تعداد ۴۹۱ نفر عضو رسمی دارد. اما تنها ۳۸ درصد از آن اعضا فعال هستند، عددی که می تواند به ۴۴ افزایش پیدا کند اگر آن دسته از اعضا را که پیر هستند و به خاطر نا توانایی های ذهنی و جسمی در خانه می مانند، به آن اضافه کنید.

آن به این معنا است که ۵۶ درصد غیرفعال هستند-یک تصویری که من آنرا در طی سالهای شبانی ام در کلیسا در آمریکا غیرعادی نیافته ام. مشکل به کلیساهای آمریکا محدود نمی شود. از نگاه جهانی، تقریباً نصف همه مردم در کلیسای ادونتیست روز هفتم تعمیر گرفتند که در طی این ۵۰ سال گذشته اتفاق افتاده و بعد از آن پایان یافته است. اما کلیسا تعهد دارد تا گله را شبانی کند. پطرس رسول در اوّل پطرس باب ۵ آیه ۲ می گوید: "گله خدا را که به دست شما سپرده شده است شبانی و نظارت کنید" (ترجمه انگلیسی NKJV). بنابراین، ما شروع به بررسی سوابق اعضا در کلیسای ادونتیست روز هفتم میلتون-فری واتر واقع در ایالت اورگان کردیم. من یک لیستی از این اعضای گمشده را به افسرهای هر یک از کلیساها پخش خواهم کرد. ما هر روزه به اعضای گمشده به نام، دعا خواهیم کرد و از خدا خواهیم خواست تا کمک کند دوباره با آنها ارتباط برقرار کنیم.

موقعی که من چالش های دعایی مشابه را به کلیسای قبلی ام واقع در اسپوکی، ایالت واشینگتن، دادم تعجب کردند. بعد از سه هفته که از دعا کردن مان گذشته بود، من نامه ای را از یک زن که ۱۵ سال پیش کلیسا را ترک کرده بود دریافت نمودم. زن به خاطر اینکه نتوانسته بود یک کتاب داستان را به کتابخانه کلیسا برگرداند، کلیسا را ترک کرده بود. او به ایالت دیگری نقل مکان کرده بود و او نوشت که بیشتر از آنی تنبل بود که بتواند راهی را پیدا کند که کتاب را پس دهد. اما گناه در قلب او ریشه افکنده بود و بعد به سرطانی مبدل شده بود که ارتباطش را با خدا مسموم ساخت.

زن نوشت که او ناگهان آن کتاب را به خاطر آورده بود و احساس محکومیت او را وادار کرده بود که به کلیسا برود. او به خاطر گرفتن کتاب عذرخواهی نمود و ۵۰ دلار جهت پوشش هزینه کتاب پرداخت کرد که ارزش سود ۱۵ سال آن بود.

من فوراً با آن زن تماس گرفتم و فهمیدم که احساس محکومیتش تنها زمانی شروع به رشد کرده بود که کلیسای ما به فاصله ۱۵۰۰ مایلی (۲۴۰۰ کیلومتر) آن طرف تر، برای او دعا کرده بود. من به او کمک کردم تا با شبان ادونتیست محلی اش ملاقات کند، و او یکی از اعضای فعال کلیسا شد. بزودی برای اعضای میلتن که گم شده اند دعا خواهیم کرد. ما بایستی گوسفندان گمشده مان را یافته و به خانه دعوت کنیم.

لی لویلد پَرین کشیش ارشد کلیسای ادونتیست روز هفتم میلتن در شهر میلتن-فری واتر، اورگان، و همچنین در کلیسای ما موریتی کوه دره آبی واقع در آتنا، اورگان، است.

اتحاد در ایمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۴ آیات ۸ تا ۱۲؛ اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۱؛ متی باب ۲۵ آیات ۱ تا ۱۳؛ عبرانیان باب ۹ آیات ۱۱ و ۱۲؛ خروج باب ۲۰ آیات ۸ تا ۱۱؛ اول قرنتیان باب ۱۵ آیات ۵۱ تا ۵۴.

آیه حفظی: «در هیچ کس دیگر، رستگاری نیست و در زیر آسمان هیچ نامی جز نام عیسی به مردم عطا نشده است تا به وسیله آن نجات یابیم» (اعمال رسولان باب ۴ آیه ۱۲).

در سال ۱۸۸۸، ادونتیست‌های روز هفتم دوره‌ای از بحث و مناظراتی شدید را در خصوص تفسیر برخی از متون کلیدی کتاب مقدس تجربه کردند. در حالی که شبان‌ها و رهبران کلیسا، در باره هویت ده شاخ پیشگویی باب ۷ دانیال و غلاطیان باب ۳ آیه ۲۴ مشغول بحث و بررسی بودند، عده کمی متوجه شدند که نگرش خصمانه آنها نسبت به یکدیگر تا چه حد هم‌نشینی و دوستی ایشان را نابود نمود و در نتیجه اتحاد و رسالت کلیسا را خدشه دار نمود.

الن جی. وایت این وضعیت را بشدت محکوم نمود و تمام کسانی که درگیر این بحث‌ها بودند را تشویق نمود که با دقت به رابطه خود با عیسی و اینکه چگونه محبت برای عیسی باید در رفتار ما بویژه زمانی که اختلاف نظر داریم نشان داده شود، بیاندیشند. او همچنین گفت که ما نباید انتظار داشته باشیم همه در کلیسا در مورد تفسیر همه متون کتاب مقدس توافق نظر داشته باشند.

اما او همچنین تأکید نمود که ما در زمینه باورهای اساسی ادونتیست باید درکی واحد داشته باشیم. این هفته به برخی از آموزه‌های اساسی کتاب مقدس که اصول ضروری اعتقادی ما ادونتیست‌ها هستند و اتحاد ما را در ایمان شکل می‌دهند، خواهیم پرداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۳ آذر - ۲۴ November آماده شوید.

نجات در عیسی

اگر چه ما به عنوان ادونتیست‌های روز هفتم با سایر فرقه‌های مسیحی وجه اشتراک زیادی داریم، مجموعه باورهایمان یک نظام منحصر به فرد از حقیقت کتاب مقدس را شکل می‌دهند که هیچ کس دیگری در جهان مسیحی اعلام نمی‌کند. این حقایق به تعریف ما به عنوان بازماندگان آخر زمان خدا کمک می‌کنند.

اعمال رسولان باب ۴ آیات ۸ تا ۱۲ و باب ۱۰ آیه ۴۳ را بخوانید. پطرس به موقعیت عیسی مسیح در درک خویش از نقشه نجات چه اهمیتی قائل می‌شود؟

پولس رسول به قرن‌تیان گفت که مژده نیک این است « که خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه می‌داد » (دوم قرن‌تیان باب ۵ آیه ۱۹). مرگ مسیح وسیله‌ای برای آشتی ما با پدر شد و بر روی دره عمیقی که بخاطر گناه و مرگ به وجود آمده بود پلی ایجاد کرد. برای قرن‌ها، مسیحیان در معنای مرگ و رستاخیز عیسی و آشتی که برای تحققش آمد، تعمق نموده‌اند. این روند آشتی کفاره نامیده شده است. atonement که یک واژه قدیمی انگلیسی که از «at-one-ment» تشکیل شده. «at one» به معنی جلب رضایت نمودن می‌باشد. بر این اساس، کفاره در یک رابطه هماهنگی بوجود می‌آورد و زمانی که بیگانگی وجود داشته باشد این هماهنگی نتیجه آشتی خواهد بود. از این رو اتحاد کلیسا عطیه‌ای از این آشتی می‌باشد.

آیات زیر چه چیزی در مورد مفهوم مرگ و رستاخیز عیسی به ما تعلیم می‌دهند؟

رومیان باب ۳ آیات ۲۴ و ۲۵

اول یوحنا باب ۲ آیه ۲

اول یوحنا باب ۴ آیات ۹ و ۱۰

اول پطرس باب ۲ آیات ۲۱ و ۲۴

اگر چه این باور ما در مرگ و رستاخیز مسیح با بسیاری از فرقه‌های دیگر مسیحی مشترک می‌باشد، ما آن را در زمینه «انجیل ابدی» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶)، بخشی از پیام سه فرشته در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ تا ۱۲، انتشار می‌دهیم. ما به عنوان ادونتیست‌های روز هفتم بر این پیام‌ها تأکید داریم، آنچه که دیگر فرقه‌های مسیحی انجام نمی‌دهند.

چگونه می توانید بیاموزید که همواره واقعیت مرگ و رستاخیز مسیح که امید در بر دارد را در مقابل خود داشته باشید؟

دوشنبه

۲۸ آبان

آمدن دوباره مسیح

رسولان و مسیحیان اولیه، بازگشت مسیح را «امیدی متبارک» (تیتس باب ۲ آیه ۱۳) می دانستند و انتظار داشتند تمام پیشگویی ها و وعده های کتاب مقدس در ظهور دوم تحقق یابند. ادونتیست های روز هفتم همچنان این عقیده را به شدت حفظ کرده اند. در واقع نام ما، «ادونتیست» آن را به صراحت بیان می کند. تمام کسانی که مسیح را دوست دارند منتظر روزی هستند که قادر به هم نشینی رو در رو با او بشوند. تا آن روز، وعده آمدن دوباره مسیح، تأثیری وحدت بخش بر ما به عنوان قوم خدا دارد.

آیات زیر چه چیزی درباره نحوه بازگشت مسیح به ما تعلیم می دهند؟ این مطلب چگونه با برخی از مفاهیم رایج در مورد بازگشت مسیح متفاوت می باشد؟ اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۱؛ متی باب ۲۴ آیات ۲۶ و ۲۷؛ مکاشفه یوحنا باب ۱ آیه ۷؛ اول تسالونیکیان باب ۴ آیات ۱۳ تا ۱۸؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۹ آیات ۱۱ تا ۱۶.

کتاب مقدس بارها به ما اطمینان می دهد که عیسی بار دیگر برای مطالبه قوم نجات یافته خود خواهد آمد. زمانی که این رویداد اتفاق خواهد افتاد نباید گمانه زنی شود زیرا عیسی خود فرمود، «هیچ کس غیر از پدر از آن روز و ساعت خبر ندارد، حتی پسر و فرشتگان آسمانی هم از آن بی خبرند» (متی باب ۲۴ آیه ۳۶). نه تنها ما نمی دانیم چه زمانی مسیح بازمی گردد بلکه حتی به ما گفته شده است که از آن بی خبر می باشیم. عیسی در پایان مأموریت خود تمثیل ده باکره را بیان نمود (متی باب ۲۵ آیات ۱ تا ۱۳) تا تجربه کلیسا در زمان انتظارش برای آمدن دوباره او را به تصویر بکشد. دو گروه باکره معرف دو گروه از ایمانداران هستند که ادعا می کنند که منتظر عیسی می باشند. در ظاهر به نظر می رسد این دو گروه شبیه هم باشند؛ اما زمانی که در آمدن عیسی تأخیر رخ بدهد، تفاوت واقعی میان آنها آشکار می شود. یک گروه به رغم تأخیر، امید خود را زنده نگه داشته بود و به اندازه کافی از نظر روحانی آماده شده بود. عیسی مایل است با این تمثیل به شاگردان خود تعلیم دهد که تجربه مسیحی نباید بر اساس هیجان یا اشتیاق عاطفی باشد بلکه می بایست متکی بر اعتماد مداوم به فیض خدا و استقامت در ایمان باشد حتی زمانی که گواهی ملموس از تحقق وعده های خدا وجود ندارد. عیسی همچنان امروزه ما را دعوت می کند که در هر زمان برای آمدن او «گوش به زنگ» و آماده باشیم.

اگر چه نام ما « ادونتیست روز هفتم » گواهی بر حیاتی بودن آمدن دوباره عیسی برای ما می باشد، چگونه می توانیم در سطحی فردی واقعیت آمدن دوباره را در برابر خود داشته باشیم؟ ما با گذشت سال ها چگونه می توانیم از ارتکاب به اشتباهی که در تمثیل ده باکره، عیسی نسبت به آن هشدار داد، اجتناب کنیم؟

۲۹ آبان

سه شنبه

کهنات عیسی در قدس آسمانی

در عهد قدیم، خدا به موسی دستور داد که یک خیمه یا قدس به عنوان «مسکن» او بر روی زمین بسازد (خروج باب ۲۵ آیه ۸). قدس با تشریفات و مراسم آن، جایی بود که قوم اسرائیل در مورد نقشه نجات تعلیم یافتند. پس از آن، در زمان پادشاه سلیمان خیمه قابل حمل جایگزین معبد باشکوه شد (اول پادشاهان باب های ۵ تا ۸). خیمه و معبد هر دو از قدس آسمانی الگو گرفته بودند، « خیمه حقیقی که بدست خداوند و نه بدست انسان برپا شد » (عبرانیان باب ۸ آیه ۲؛ خروج باب ۲۵ آیات ۹ و ۴۰ را نیز ببینید). در سرتاسر کتاب مقدس، فرض شده است که یک قدس آسمانی به عنوان سکونتگاه اصلی خدا وجود دارد. مراسم و مناسک قدس زمینی، « پیشگویی هایی » از نقشه نجات و کارکهنات عیسی در آسمان بودند.

عبرانیان باب ۸ آیه ۶، باب ۹ آیات ۱۱، ۱۲ و ۲۳ تا ۲۸ و اول یوحنا باب ۱ آیه ۹ تا باب ۲ آیه ۲ را بخوانید. این آیات چه چیزی در مورد کارکهنات عیسی در آسمان تعلیم می دهند؟

از زمان عروج مسیح، قدس آسمانی در جایی که او کار کهنات خود را برای نجات ما انجام می دهد، برپا شده است (عبرانیان باب ۷ آیه ۲۵ را ببینید). بنابراین، ما تشویق شده ایم که « با دلیری به تخت فیض بخش خدا نزدیک شویم تا رحمت یافته و در وقت احتیاج از او فیض یابیم » (عبرانیان باب ۴ آیه ۱۶).

همانطور که خیمه زمینی کهنات دو مرحله ای داشت - نخست، در قدس بطور روزانه و سپس سالی یکبار در قدس الاقداس - کتاب مقدس نیز این دو مرحله را در مورد مأموریت عیسی در آسمان توصیف می کند. مأموریت او در مکان مقدس در آسمان با شفاعت، آمرزش، آشتی و ترمیم مشخص شده است. گناهکاران توبه کار از طریق عیسی به عنوان میانجی دسترسی فوری به پدر دارند (اول یوحنا باب ۲ آیه ۱). از سال ۱۸۴۴، مأموریت عیسی در قدس الاقداس مربوط به جنبه های داوری و تطهیر می شود که سالی یکبار در

روز کفاره انجام می‌شد (لاویان باب ۱۶). کار تطهیر معبد همچنین بر پایه خون ریخته شده عیسی می‌باشد. کفاره ای که در این روز انجام شد، حاکی از اعمال نهایی شایستگی های مسیح برای از بین بردن وجود گناه و تحقق آشتی کامل جهان به صورت یک حکومت هماهنگ تحت نظر خدا می‌باشد. ادونتیسست های روز هفتم با اصول تعلیمی این کهنات دومرحله ای سهم و نقشی منحصر بفرد را در تفهیم نقشه رستگاری ایفا می‌کنند.

چهارشنبه

۳۰ آبان

سبت

یکی دیگر از تعالیم حساس کتاب مقدسی که ادونتیسست های روز هفتم آن را باور داشته و از آن نگهداری می‌کنند، روز هفتم سبت می‌باشد. این یک آموزه کلیدی است که اتحاد و هم‌نشینی را در میان ما به ارمغان می‌آورد. این آموزه ای است که ما و عده معدودی از مسیحیان جهان از آن تبعیت می‌کنیم.

سبت موهبت خدا به بشریت از هفته خلقت می‌باشد (پیدایش باب ۲ آیات ۱ تا ۳). در زمان خلقت، سه عمل متمایز الهی روز سبت را بوجود آورد: (۱) خدا در روز سبت استراحت نمود، (۲) او این روز را برکت داد، و (۳) آن را تقدیس نمود. این سه عمل روز سبت را به عنوان موهبت ویژه خدا برقرار ساخت و نژاد بشری را قادر نمود تا واقعیت آسمان را بر روی زمین تجربه کند و خلقت شش روزه خدا را تصدیق نماید. یک روحانی یهودی شناخته شده بنام ابراهام جاشوا Heschel Abraham Joshua روز سبت را « کاخی در زمان » نامید، روزی مقدس که خدا به شیوه ای خاص با قوم خویش ملاقات می‌کند.

آیات زیر چه چیزی درباره مفهوم سبت برای نوع بشر تعلیم می‌دهد؟ خروج باب ۲۰ آیات ۸ تا ۱۱، تثنیه باب ۵ آیات ۱۲ تا ۱۵، حزقیال باب ۲۰ آیات ۱۲ و ۲۰.

ادونتیسست های روز هفتم در تمایل خویش به پیروی از الگوی عیسی (لوقا باب ۴ آیه ۱۶)، روز هفتم سبت را نگه می‌دارند. شرکت جستن عیسی در مناسک روز سبت نشان می‌دهد که او این روز را به عنوان روز استراحت و عبادت قبول داشت. برخی از معجزات او در روز سبت انجام شد تا اهمیت شفا (هم جسمی و هم روحی) که از تجلیل روز سبت می‌آید را تعلیم دهد (لوقا باب ۱۳ آیات ۱۰ تا ۱۷ را ببینید). رسولان و مسیحیان اولیه متوجه شدند که عیسی روز سبت را منسوخ نکرده بود؛ آنها نیز روز سبت را نگه می‌داشتند و در آن روز به عبادت می‌پرداختند (اعمال رسولان باب ۱۳ آیات ۱۶، ۴۲ و ۴۴؛ باب ۱۶ آیه ۱۳؛ باب ۱۷ آیه ۲؛ باب ۱۸ آیه ۴).

بعد زیبای دیگری از روز سبت، رهایی ما از گناه را نشان می دهد. روز سبت یادبود نجات قوم خدا از بردگی در مصر توسط خدا به تجدید قوایی که او در سرزمین کنعان وعده داده بود می باشد (تثنیه باب ۵ آیات ۱۲ تا ۱۵). با وجود ناموفق بودن اسرائیل به قدم نهادن کامل در این تجدید قوا به دلیل نافرمانی و بت پرستی مکرر، خدا همچنان وعده می دهد که «استراحت دیگری مثل فراغت روز سبت در انتظار قوم خداست» (عبرانیان باب ۴ آیه ۹). تمام کسانی که تمایل دارند وارد این استراحت شوند می توانند این کار را با ایمان به نجاتی که عیسی فراهم می کند، انجام دهند. نگاه داشتن روز سبت حاکی از استراحت روحانی در مسیح می باشد و اینکه ما تنها بر شایستگی های او و نه اعمال خود برای نجات از گناه و دریافت زندگی ابدی تکیه می کنیم (عبرانیان باب ۴ آیه ۱۰ و متی باب ۱۱ آیات ۲۸ تا ۳۰ را ببینید).

روز سبت به چه شیوه های بسیار ملموسی به شما در تجربه اتحاد و هم نشینی که مسیح برای قومش می طلبد، کمک کرده است؟

اول آذر

پنجشنبه

مرگ و رستاخیز

در زمان آفرینش «خداوند مقداری خاک از زمین برداشت و از آن آدم را ساخت و در بینی او روح حیات دمید و او یک موجود زنده گردید» (پیدایش باب ۲ آیه ۷). این روایت از خلقت بشر نشان می دهد که زندگی از خدا مشتق می شود. آیا جاودانگی یک جنبه ذاتی این زندگی می باشد؟ کتاب مقدس به ما می گوید که تنها خدا جاودانه است (اول تیموتائوس باب ۶ آیه ۱۶)؛ جاودانگی در بدو تولد به انسان داده نمی شود. در مقایسه با خدا، انسان ها فانی هستند. کتاب مقدس زندگی ما را با «بخاری که لحظه ای دیده می شود و بعد از بین می رود» مقایسه می کند (یعقوب باب ۴ آیه ۱۴) و در زمان مرگ زندگی ما به حالتی خواب گونه وارد می شود که هیچ هوشیاری وجود ندارد. (جامعه باب ۹ آیات ۵، ۶ و ۱۰؛ مزامیر باب ۱۴۶ آیه ۴؛ مزامیر باب ۱۱۵ آیه ۱۷؛ یوحنا باب ۱۱ آیات ۱۱ تا ۱۵ را ببینید).

اگر چه مردم، فانی و محکوم به مرگ متولد می شوند، کتاب مقدس از عیسی مسیح به عنوان منبع جاودانگی سخن گفته و به ما می گوید که او وعده جاودانگی و زندگی ابدی را به کسانی که به نجات او معتقد باشند، می بخشد. «نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ما عیسی مسیح است» (رومیان باب ۶ آیه ۲۳). عیسی مسیح «مرگ را نیست ساخت و حیات و بی فساد را به وسیله انجیل روشن گردانید» (دوم تیموتائوس باب ۱ آیه ۱۰). «زیرا خدا جهانیان را آنقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که

به او ایمان بیاورد هلاک نگرده بلکه صاحب حیات جاودان شود» (یوحنا باب ۳ آیه ۱۶). بنابراین، امید به زندگی پس از مرگ وجود دارد.

اول قرن‌تین باب ۱۵ آیات ۵۱ تا ۵۴ و اول تسالونیکیان باب ۴ آیات ۱۳ تا ۱۸ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره زندگی پس از مرگ و زمانی که جاودانگی به انسان‌ها داده خواهد شد، به ما می‌گویند؟

پولس رسول روشن می‌سازد که خدا جاودانگی را نه در لحظه مرگ بلکه در زمان رستاخیز، وقتی که آخرین شیپور به صدا در خواهد آمد، به انسان‌ها می‌بخشد. در حالی که ایمانداران وعده زندگی ابدی را در زمان پذیرفتن عیسی به عنوان نجات‌دهنده خود دریافت می‌کنند، جاودانگی تنها در زمان رستاخیز داده می‌شود. در عهد جدید نشانی از مفهوم اینکه جان‌ها پس از مرگ بلافاصله به آسمان می‌روند، وجود ندارد؛ این آموزه ریشه در بت‌پرستی دارد و به فلسفه یونان باستان باز می‌گردد و در عهد قدیم یا جدید یافت نمی‌شود.

درک ما از مرگ چگونه به ما در قدردانی بیشتر از وعده آمدن دوباره کمک می‌کند؟ این باور چگونه با قدرتمندی، ما ادونتیست‌های روز هفتم را با یکدیگر متحد می‌سازد؟

۲ شهریور

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته‌های ال‌ن جی وایت، «شالوده‌ها، ستون‌ها و مناظر»، صفحات ۲۸-۳۲، از کتاب اندرزهایی به مولفان و ویراستاران؛ مقاله «اصول تعالیم، اهم مطالب»، صفحات ۷۷۸ و ۷۷۹، از دایره المعارف ال‌ن جی وایت.

بعنوان ادونتیست‌های روز هفتم، اعتقادات مشترک مهمی با سایر فرقه‌های مسیحی داریم. البته مهم‌ترین آن، اعتقاد به نجات تنها از طریق ایمان بواسطه کفاره و جانشینی مرگ عیسی می‌باشد. ما همراه با سایر مسیحیان بر این باوریم که عدالت ما نه در کردارمان بلکه بدلیل ایمانمان، به عنوان عطای فیض که سزاوارش نیستیم، یافت می‌شود. یا آنگونه که ال‌ن جی. وایت نوشت: «با مسیح آنگونه که ما سزاوار بودیم، رفتار شد تا باشد با ما نیز آنگونه که او سزاوار است، رفتار شود. او برای گناهان ما که سهمی در آنها نداشت، محکوم شد تا ما بواسطه عدالت او که سهمی در آن نداشتیم، عادل شمرده شویم. او از مرگی که از آن ما بود، رنج کشید تا ما زندگی که به او تعلق دارد را دریافت نماییم» - *The Desire of Ages*, p. 25. در عین حال، مجموعه اعتقادات بنیادین ما به طور کلی

و شیوه‌ها و نحوه زندگی که از آن باورها ناشی می‌شود، ما را در میان جهان مسیحیت متمایز می‌سازند. و البته اینگونه نیز باید باشد؛ در غیر این صورت، وجود ادونتستیهای روز هفتم چه ضرورتی دارد؟ محبت ما از مسیح و آموزه‌هایی که رواج می‌دهیم، باید قوی‌ترین عامل اتحاد در میان ما باشد.

سوالاتی برای بحث

۱. الن جی. وایت در کتاب ایمان و اعمال، عادل شمرده شدن و بخشش گناهان را برابر می‌داند. چگونه قدردانی از بخشیده شدن گناهانمان و عادل شمرده شدن در مسیح، اساس هم‌نشینی و مشارکت با برادران و خواهران می‌باشد؟
۲. به این بیاندیشید که آموزه‌های ما در زمینه اتحاد کلیسا تا چه حد مهم هستند. یعنی، چه چیزی جز باورهای اعتقادی ما، میلیون‌ها نفر را از پیشینه‌های قومی، دینی، سیاسی و فرهنگی متعدد را گرد هم آورده است؟ این چه چیزی در مورد میزان اهمیت اعتقاد نه تنها در زمینه مأموریت و پیام، بلکه اتحاد کلیسا نیز به ما می‌گوید؟
۳. نام ما، « ادونتیست روز هفتم » به دو آموزه بسیار مهم اشاره دارد، روز هفتم سبت و ظهور دوم. یک بخش از نام ما به خلقت و بخش دیگر به رستگاری اشاره می‌کند. این دو آموزه چگونه با یکدیگر مرتبط هستند و به چه شیوه‌هایی با هم اساس ماهیت ما را نشان می‌دهند؟

خلاصه: ادونتیست‌های روز هفتم اصول اعتقادی مشترک بسیاری دارند. برخی از این اعتقادات ما با سایر فرقه‌های مسیحی مشترک می‌باشند؛ برخی خیر. این آموزه‌ها بطور کلی هویت ما به عنوان کلیسای متمایز را تشکیل می‌دهند و بنیاد اتحاد ما در عیسی هستند.

مجازات به خاطر گناهان دیگران

توسط اندرو مک چسنی، ماموریت ادونتیست

وقتی مردم در وهله اول پسر جوان را ملاقات کردند، سوال نخست آنها " اسم شما چیست؟" نبود، بلکه " برای پاهایت چه اتفاقی افتاده است؟" بود. جک چن بر روی زمین تا سن ۵ سالگی، در خانه روستایی اش واقع در تایوان مرکزی، سینه خیز می رفت. توسط حرکات فیزیکی در طی روز، وقتی که وارد مرحله اول شد، او توانست ماهیچه خود را قوی سازد تا بتواند راست بایستد. اما بر روی پاشنه پاهایش به شکلی نامناسب راه می رفت، که باعث عصبانیت و حساسیت او نسبت به دیگر بچه ها می شد. بعضی اوقات، پسرها در حال رد شدن به او آب دهان می انداختند.

جک در حقیقت با بیماری پا به دنیا آمد که برای دکترها یک معما بود. اما جک و والدینش هیچ شگی در مورد علت آن نداشتند: یک نفر در خانواده عمل اشتباهی مرتکب شده بود و حالا آنها تاوانش را پس می دادند. جک گفت: « خانواده من بتها را می پرستند، و والدین براین باور داشتند که ما در حال مجازات بودیم به خاطر چیزی که اجدادمان و یا آنها مرتکب شده بودند.»

وقتی جک ۱۲ ساله بود، یک دوست خانوادگی پیشنهاد کرد که جک، که در مدرسه دولتی عقب مانده بود، شاید فرصت بهتری برای درس خواندن در یکی از مدرسه های ادونتیست روز هفتم در نزدیکی اینجا را داشته باشد. جک برای اولین بار در مورد عیسی شنید وقتی که او به کلاس هفتم ثبت نام کرد. او کتاب مقدس را برای اولین بار خواند. او در ۱۳ سالگی تصمیم گرفت قلب خود را به عیسی بدهد.

برای یکی از بزرگترین سوالات او-اینکه چرا او برای گناهان دیگران مجازات شد- پاسخ پرسش بعد از یک سال وقتی او راجع به شفای کورمادرزاد به دستان عیسی را خواند، آشکار شد. او خواند که؛ "شاگردانش از او پرسیدند:،، استاد، گناه از کیست که این مرد کور به دنیا آمده است؟ از خودش یا از والدینش؟،، عیسی پاسخ داد:،، نه از خودش، و نه از

والدینش؛ بلکه چنین شد تا کارهای خدا در او نمایان شود...» (یوحنا باب ۹ آیه ۲ تا ۳؛ ترجمه انگلیسی NKJV)

جک هنگامیکه آن آیات را خواند، احساس کرد که بار سنگینی از روی دوشش برداشته شده است. او گفت: «من دریافتم که این یک مجازات نبود، بلکه برکت بود. اگر این بیماری را نداشتم، من و خانواده ام فرصت این را پیدا نمی کردیم که با خدا آشنا شویم.»

جک درس خواندن را ادامه داد تا اینکه از دانشکده ادونتیسست تایوان فارغ التحصیل شد و حال به عنوان شبان در یک شهر ساحلی به نام جیادینگ خدمت می کند. او به هنگام راه رفتن کمی می لنگد، اما با وجود این به حالت عادی عمل می کند. او متاهل است و صاحب دو پسر جوان است. جک؛ ۳۲ ساله، سمت چپ در تصویر، او از اینکه چطور عیسی را یافته است در شگفت است- یا اینکه چطور عیسی او را یافته است. او گفت: "من هرگز یک مسیحی نبودم، اما در جستجوی خدا بودم؛ در جستجوی کسی که زندگی مرا نجات دهد. نخست شما باید ذهنتان را برای جستجوی خدا باز کنید، آنگاه خدا خواهد گفت که برای قدم بعدی چه کنید."

متقاعد کننده‌ترین گواه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲؛ افسسیان باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۶؛ دوم قرنتیان باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۱؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۵ تا باب ۵ آیه ۲؛ رومیان باب ۱۴ آیات ۱ تا ۶؛ اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴.

آیه حفظی: «او این سخن را از خود نگفت بلکه چون در آن سال کاهن اعظم بود پیشگویی کرد که عیسی می‌باید در راه قوم یهود بمیرد و نه تنها در راه آن قوم بلکه تا فرزندان خدا را که پراکنده هستند به صورت یک بدن واحد به هم پیوندد» (یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲).

هفته گذشته مطالعه کردیم که چگونه اتحاد از طریق پیامی مشترک هویدا می‌شود که به عیسی به عنوان نجات دهنده تمرکز دارند و همچنین بر حقایق کلام مقدس که در پایان زمان بر آن تاکید گردیده است. هویت ما بدلیل پیامی است که خدا به ما داده است و فراخوانی که باید آن را در جهان انتشار دهیم.

این هفته، بر اتحاد قابل مشاهده کلیسا و تجلی آن در زندگی روز به روز مسیحیان و رسالت کلیسا تمرکز خواهیم نمود. مطابق با آموزه‌های عیسی، کلیسا در واقع پیام نجات و آشتی خدا را انتشار نمی‌دهد. اتحاد کلیسا خود نیز باعث متجلی شدن آن آشتی می‌باشد. در جهانی که با گناه و طغیان احاطه شده، برقراری کلیسا به عنوان شاهدهی قابل رویت از قدرت و کار نجات بخش مسیح است. بدون اتحاد و همبستگی کلیسا که همه یک چیز را شهادت می‌دهند، قدرت نجات بخش صلیب به سختی در این جهان آشکار خواهد شد. « اتحاد با مسیح، پیوندی از اتحاد با یکدیگر بوجود می‌آورد. این اتحاد قانع کننده‌ترین گواه عظمت و فضیلت مسیح و قدرتش در از بین بردن گناه برای جهان است » - الن جی.

وایت، Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1148

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱ دسامبر آماده شوید.

تحت صلیب عیسی

مانند تمام برکت‌های روحانی که خدا به قومش می‌دهد، اتحاد کلیسا نیز یک موهبت خدایی است. اتحاد یک پدیده بشری نیست که از طریق تلاش‌ها، کارهای خوب یا نیت انسانی بوجود آمده باشد. اساساً، عیسی مسیح این اتحاد را از طریق مرگ و رستاخیزش بوجود می‌آورد. چنانچه که ما بواسطه تعمید و بخشیده شدن گناهانمان، مرگ و رستاخیز او را با ایمان می‌پذیریم و در هم‌نشینی مشترک متحد می‌شویم، و همچنان که پیام سه فرشته را در جهان انتشار می‌دهیم، با او و یکدیگر در اتحاد هستیم.

یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲ و افسسیان باب ۱ آیات ۷ تا ۱۰ را بخوانید. چه رویدادی در زندگی عیسی، بنیان اتحاد در میان ما ادونتیست‌های روز هفتم می‌باشد؟

« او این سخن را از خود نگفت، بلکه چون در آن سال کاهن اعظم بود، پیشگویی کرد که عیسی می‌باید در راه قوم یهود بمیرد و نه تنها در راه آن قوم، بلکه تا فرزندان خدا را که پراکنده هستند به صورت یک بدن واحد به هم بپیوندد » (یوحنا باب ۱۱ آیات ۵۱ و ۵۲). چقدر عجیب است که خدا از قیافا برای توضیح معنای مرگ عیسی استفاده می‌کند، حتی با وجود اینکه قیافا نمی‌دانست کاری که انجام می‌داد، محکوم نمودن عیسی به مرگ بود. همچنین کاهن نمی‌دانست که بیانی‌اش تا چه حد عمیق بود. قیافا می‌پنداشت که تنها بیانی‌ای سیاسی ارائه می‌داد. هر چند یوحنا برای نمایان ساختن حقیقتی اساسی درباره مفهوم مرگ جانشینی عیسی برای تمام قوم وفادار خدا که روزی « با هم یکی » خواهند شد، استفاده کرد.

اعتقاد ما به عنوان ادونتیست روز هفتم و پیامی که تنها ما انتشار می‌دهیم، هر چه که باشد، اساس اتحاد ما در پذیرش مرگ مسیح به عنوان جایگزین ماست. و علاوه بر این، ما همچنین این اتحاد در مسیح را از طریق تعمید تجربه می‌کنیم. زیرا ایمان باعث شد که همه شما در اتحاد با مسیح عیسی فرزندان خدا باشید. شما که در اتحاد با مسیح تعمید گرفتید، همفکر او شده اید « (غلاطیان باب ۳ آیات ۲۶ و ۲۷). تعمید پیوند دیگری است که ما ادونتیست‌ها عموماً به آن اعتقاد داریم زیرا ایمانمان در مسیح را نمادین می‌سازد. ما پدر مشترکی داریم؛ از این رو ما همه پسران و دختران خدا هستیم. و نجات دهنده مشترکی داریم که در مرگ و رستاخیزش تعمید می‌گیریم (رومیان باب ۶ آیات ۳ و ۴).

با وجود تفاوت های فرهنگی، اجتماعی، قومی و سیاسی که در میان ما ادونتیسست ها وجود دارد، چرا ایمان مشترک ما در عیسی باید بر تمام چنین اختلافاتی برتری داشته باشد؟

۵ آذر

دوشنبه

کهنات صلح و آشتی

جهان ما قطعاً برای اختلال، مشکلات، جنگ ها و درگیری هایش شناخته شده است. تمام این عوامل در سطحی فردی، اجتماعی و ملی بر زندگی مان تأثیر می گذارند. گاهی به نظر می رسد کل زندگی های ما در اختلاف قرار دارد. اما تفرقه و اختلاف برای همیشه شایع نخواهد بود. خدا مأموریت دارد تا وحدت کیهانی را به ارمغان آورد. در حالی که گناه منجر به عدم هماهنگی شده است، نقشه ابدی خدا، صلح و یکپارچگی به همراه دارد.

در افسسیان باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۶، پولس به اصولی اشاره می کند که نشان می دهند چگونه مسیح به منظور ایجاد صلح در میان ایمانداران عمل نمود: از طریق مرگش بر روی صلیب، عیسی یهودیان و غیر یهودیان را یک قوم ساخت و موانع قومی و مذهبی که آنها را جدا می ساخت، از بین برد. اگر مسیح قادر بود در قرن اول اینکار را با یهودیان و غیر یهودیان انجام دهد، پس تا چه میزان همچنان می تواند موانع نژادی، قومی و فرهنگی و دیوارهایی که مردم را در درون کلیسای ما امروزه تفکیک می کند از بین ببرد؟ و از این نقطه شروع، ما می توانیم به جهان بشارت دهیم.

در دوم قرنتیان باب ۵ آیات ۱۷ تا ۲۱، پولس بیان می کند که ما در مسیح، مخلوقاتی جدید در آشتی با خدا می باشیم. پس رسالت ما در این جهان چیست؟ ما به عنوان بدن متحد کلیسا چه تفاوت هایی می توانیم در جوامع خود بوجود آوریم؟

ایمانداران به عنوان مخلوقات جدید خدا، رسالتی بسیار مهم دریافت می کنند - مأموریت سه گانه آشتی. (۱) کلیسای ما از ایماندارانی تشکیل شده است که زمانی نسبت به خدا بیگانه بودند اما از طریق فیض قربانی مسیح، اکنون توسط روح القدس با خدا متحد شدند. ما بازماندگانی هستیم که فراخوانده شده ایم تا پیام آخر زمان را به جهان اعلام داریم. مأموریت مان دعوت از کسانی است که همچنان با خدا بیگانه هستند تا با خدا آشتی نموده و در این مأموریت به ما بپیوندند. (۲) کلیسا نیز قوم خدا آشتی داده شده با یکدیگر می باشد. متحد شدن با مسیح به این معنی است که ما با یکدیگر متحد شدیم. این تنها یک آرمان متعالی نیست؛ باید یک واقعیت قابل مشاهده باشد. آشتی با یکدیگر، صلح و آرامش در میان برادران

و خواهران، شاهی بی تردید برای جهان است مبنی بر این که عیسی مسیح نجات دهنده ماست. « اگر نسبت به یکدیگر محبت داشته باشید، همه خواهند فهمید که شاگردان من هستید » (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). (۳) کلیسا از طریق این مأموریت آشتی به جهان می گوید که نقشه خدا برای نجات حقیقی و قدرتمند است. نبرد بزرگ درباره خدا و شخصیت او می باشد. تا جایی که کلیسا اتحاد و آشتی را پرورش دهد، جهان تحقق حکمت ابدی خدا را می بیند (افسسیان باب ۳ آیات ۸ تا ۱۱ را ببینید).

۶ آذر

سه شنبه

اتحاد عملی

درس سال ۱۹۰۲ الن جی. وایت نوشت: « همانگونه که مسیح بر روی زمین زندگی کرد، تمام مسیحیان نیز باید آنگونه زندگی کنند. او نه تنها در خلوص نابخشودنی بلکه در صبر، مهربانی و خلق و خوی دلربایش، الگوی ما می باشد » — Ellen G. White, in Signs of the Times, July 16, 1902. این کلمات یادآور درخواست پولس از فیلیپیان است: « طرز تفکر شما درباره زندگی باید مانند طرز تفکر مسیح عیسی باشد » (فیلیپیان باب ۲ آیه ۵).

افسسیان باب ۴ آیه ۲۵ تا باب ۵ آیه ۲ و کولسیان باب ۳ آیات ۱ تا ۱۷ را بخوانید و سپس به این دو پرسش پاسخ دهید: در کدام یک از زمینه های زندگیمان بطور خاص دعوت شده ایم تا وفاداریمان را به عیسی نشان دهیم؟ ما در زندگی خود با عموم مردم چگونه باید شاهدان انجیل عیسی باشیم؟

آیات زیاد دیگری در کتاب مقدس وجود دارند که از مسیحیان دعوت می کند تا با پیروی از الگوی عیسی، شاهدان زنده فیض عیسی برای دیگران باشند. ما نیز دعوت شده ایم که به دنبال رفاه دیگران باشیم (متی باب ۷ آیه ۱۲)؛ بار مسئولیت دیگران را بدوش بکشیم (غلاطیان باب ۶ آیه ۲)؛ زندگی ساده و بی آلایشی داشته باشیم و بجای ظاهر بیرونی بر باطن روحانی تمرکز کنیم (متی باب ۱۶ آیات ۲۴ تا ۲۶؛ اول پطرس باب ۳ آیات ۳ و ۴)؛ و شیوه های سالم زندگی را در پیش گیریم (اول قرنتیان باب ۱۰ آیه ۳۱).

« ای عزیزان، از شما که در این دنیا غریب و بیگانه هستید تقاضا می کنم تسلیم شهوات نفسانی که همیشه با روح ما در جنگ است، نشوید بلکه چنان در میان مردم خدا ناشناس با راستی و درستی زندگی کنید که اگر چه در حال حاضر شما را متهم به بدکاری می کنند، با دیدن اعمال نیک شما خدا را در روز بازپسین تمجید نمایند » (اول پطرس باب ۲ آیات ۱۱ و ۱۲). غالباً چقدر تأثیرگذاریِ خصلت مسیحی را بر روی کسانی که ما را

نظاره می کنند ناچیز می شماریم؟ صبر ابراز شده در لحظات ناراحتی، زندگی منظم در میان تنش و درگیری ها و روحیه آرام در پاسخ به سخنان ناشکیبا و خشن، نشانه های روح عیسی هستند که ما دعوت شده ایم از آن تقلید نماییم. به همین دلیل ادونتیسست های روز هفتم، در جهانی که در خصوص خصلت و ماهیت خدا دچار کج فهمی شده اند، با هم شهادت می دهند، و بدین سبب ما به قدرتی برای خیریت و جلال خدا تبدیل می شویم. ایمانداران به عنوان نمایندگان مسیح نه تنها باید برای سلامتی اخلاقی بلکه علاقه عملی به رفاه دیگران شناخته شده باشند. اگر تجربه دینی ما واقعی باشد، خود را نمایان خواهد ساخت و بر جهان تأثیر خواهد گذاشت. پیکری متحد از ایمانداران که شخصیت مسیح را به جهان آشکار کند، در واقع شاهی قدرتمند خواهد بود.

شما برای دیگران چه نوع شهادت هایی می دهید؟ دیگران در زندگی شما چه چیزی خواهند یافت که باعث شود بخواهند از عیسی پیروی کنند؟

۷ آذر

چهارشنبه

اتحاد در گوناگونی

در رومیان باب های ۱۴ و ۱۵، پولس رسول به مسائلی می پردازد که عمیقاً در کلیسای روم تفرقه ایجاد می کردند. واکنش او به این مشکلات، دعوت رومیان به نشان دادن صبر در برابر یکدیگر و عدم ایجاد تفرقه در کلیسا بر سر این نگرانی ها بود. ما از این توصیه چه چیزی می توانیم بیاموزیم؟

رومیان باب ۱۴ آیات ۱ تا ۶ را بخوانید. چه مسائلی مربوط به وجدان باعث می شد اعضای کلیسا در روم بجای مودت و دوستی، یکدیگر را قضاوت کنند؟

بسیار محتمل است که این مسائل مربوط به آداب یهودی در باره ناپاکی بودند. بر طبق گفته پولس این ها « مباحثه در مورد مسائل مورد تردید » بودند (رومیان باب ۱۴ آیه ۱)، که نشان می دهند مسائل مربوط به نجات نبودند بلکه به عقیده ربط داشتند که باید به وجدان فردی سپرده می شدند (رومیان باب ۱۴ آیه ۵ را ببینید). این اختلافات ابتدا در مورد نوع خوراک آغاز شد. خوردن حیوانات ممنوع در باب ۱۱ لایوان مشکلی نبود که پولس در اینجا به آن می پرداخت. هیچ مدرکی وجود ندارد که مسیحیان اولیه در زمان پولس شروع به خوردن خوک یا سایر حیوانات ناپاک نمودند، و ما می دانیم که پطرس هیچکدام از این نوع غذا ها را نخورد (اعمال رسولان باب ۱۰

آیه ۱۴ را ببینید). همچنین، اینکه مستمندان تنها سبزیجات می خوردند (رومیان باب ۱۴ آیه ۲) و اینکه بحث همچنین شامل نوشیدنی ها می شد (رومیان باب ۱۴ آیات ۱۷ و ۲۱) نشان می دهد که تمرکز بر روی ناپاکی های تشریفاتی بود. این بعد ها با واژه ناپاک (koinos) بکار برده شده در رومیان باب ۱۴ آیه ۱۴ بیشتر مشهود می شود. این واژه در ترجمه یونان باستان از عهد قدیم برای اشاره به حیوانات ناپاک، نه آن حیوانات باب ۱۱ لایوان بکار برده شده است. ظاهراً افرادی در جامعه روم وجود داشتند که در جمع غذا نمی خوردند زیرا متقاعد نشده بودند که غذا به شکلی مناسب آماده شده و یا اینکه برای بت ها قربانی شده بود.

نگاه داشتن برخی از روزها نیز چنین می باشد. این به رعایت هفتگی روز سبت اشاره نداشت زیرا ما می دانیم که پولس بطور منظم این روز را نگاه می داشت (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۴، باب ۱۶ آیه ۱۳، باب ۱۷ آیه ۲۹). این احتمالاً اشاره به روزهای جشن های متعدد یهودی یا روزهای مربوط به روزه گرفتن داشت. قصد پولس در این آیات اصرار بر بردباری برای کسانی که در رعایت این آئین ها تا زمانی که آنها را وسیله ای برای نجات نمی پنداشتند، بود. اتحاد در میان مسیحیان، خود را در صبر و تحمل، زمانی که در مورد مسائل توافق نداریم بویژه وقتی که برای ایمان ما مهم نیستند، نشان می دهد.

این پرسش را در کلاس مطرح کنید: آیا چیزی وجود دارد که ما به عنوان ادونتیسست های روز هفتم باور داشته و انجام دهیم که تمام ادونتیسست ها لازم نباشد به آن معتقد یا پایبند باشند؟

۸ آذر

پنجشنبه

اتحاد در مأموریت

خلق و خوی حواریون در طول شام خداوند در لوقا با ۲۲ آیه ۲۴ را با خلق و خویشان در کمی پیش از تجربه پنطیکاست در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴ و باب ۲ آیات ۱ و ۴۶ را مقایسه کنید. چه چیزی باعث این تفاوت در زندگی ایشان شد؟

در اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴ و باب ۲ آیه ۴۶، عبارت « به یکدل » همچنین به معنی « ثابت قدم بودن در ذهن » می باشد. این در نتیجه با هم بودن در یک مکان و به دنبال تحقق وعده عیسی در فرستادن تسلی دهنده در دعا می باشد. همچنان که منتظر بودند، برایشان آسان بود که شروع به انتقاد از یکدیگر کنند. برخی ممکن است به انکار نمودن عیسی توسط پطرس (یوحنا باب ۱۸ آیات ۱۵ تا

۱۸ و ۲۵ تا ۲۷) و شک نمودن توماس به رستاخیز عیسی (یوحنا باب ۲۰ آیه ۲۵) اشاره داشتند. ممکن است درخواست یوحنا و یعقوب به دریافت بالاترین مرتبه‌ها در ملکوت عیسی (مرقس باب ۱۰ آیات ۳۵ تا ۴۱)، یا اینکه متی قبلاً یک باجگیر بود را به یاد آورده باشند (متی باب ۹ آیه ۹).

با این وجود، « این روزهای آماده‌سازی، روزهای جستجوی عمیق قلب‌ها بودند. حواریون نیاز روحانی خود را احساس کردند و از خداوند تدهین مقدس خواستند تا آنها را برای کار نجات افراد آماده سازد. آنها برای برکتی صرفاً مخصوص خود تقاضا نکردند. بار مسئولیت نجات افراد به ایشان سپرده شده بود. آنها متوجه شدند که انجیل باید به تمام جهان می‌رسید و قدرتی که مسیح وعده داده بود را مطالبه نمودند » - الن جی. وایت، -

Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 37

هم‌نشینی بین حواریون و شدتی که در دعا داشتند، ایشان را برای این تجربه مهم پنطیکاست آماده نمود. همچنانکه حواریون به خدا نزدیک‌تر می‌شدند و تفاوت‌های فردی خود را کنار می‌گذاشتند، توسط روح‌القدس برای تبدیل شدن به شاهدانی بی‌باک و شجاع از رستاخیز عیسی آماده می‌شدند. آنها می‌دانستند که عیسی کاستی‌های ایشان را بخشیده بود و این به آنها شجاعت ادامه دادن را داد. آنها می‌دانستند که عیسی در زندگی‌شان چه کاری انجام داده بود. آنها وعده نجات یافت شده در او را پذیرفته بودند و در نتیجه « تمایل ایمانداران، آشکار نمودن مانند شخصیت مسیح شدن و تلاش در بزرگ نمودن ملکوت او بود » - Page 48. جای تعجب نیست که خداوند قادر بود از طریق ایشان کارهای شگفت‌انگیزی انجام دهد. این درسی بزرگ برای ما به عنوان کلیسا در حال حاضر می‌باشد.

همیشه خرده گیری از زندگی افراد دیگر بسیار آسان می‌باشد. چگونه می‌توانیم بیاموزیم تا برای هدف بزرگتر انجام اراده خدا در کلیسای متحد، از اشتباهات دیگران چشم بپوشیم؟

۹ آذر

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « اتحاد در گوناگونی », صفحات ۹۸-

۱۰۳، از کتاب تبلیغ مسیحیت.

« اگر در صحنه پایانی تاریخ زمین، کسانی که حقایق به ایشان موعظه شده است، الگوی اهالی بیریه را دنبامتن زیر آشکار می کند که چگونه کلیسای اولیه که در مسیح متحد بود و توانست این اتحاد را با وجود تفاوت‌های میان افراد حفظ کند و در نتیجه شاهی قدرتمند برای جهان باشد. « کلام مقدس نشان می‌دهد که چگونه روح‌القدس در کلیسا، آن را در روند تصمیم گیری‌ها هدایت کرد. این دست کم به سه روش به هم

پیوسته انجام شده است: مکاشفات (برای مثال، روح القدس به افراد می گفت چه کاری انجام دهند؛ کرنلیوس، حنانیا، فیلیپس؛ و شاید به قید قرعه)، کتاب مقدس (کلیسا به یک نتیجه گیری رسید که در آن کتاب مقدس مورد استفاده قرار گرفته بود) و اجماع (روح از درون جامعه تقریباً در خفا کار کرد و از طریق گفتگو و مطالعه، اجماعی بوجود آورد که در پایان آن کلیسا متوجه می شود که روح القدس در درون آن در حال فعالیت بود). به نظر می رسد که در زمان اختلافات فرهنگی، اعتقادی و دینی در میان جامعه ایمانداران، روح القدس از طریق اجماع در روند تصمیم گیری کلیسا کمک می کرد. در این روند، ما نقش فعال جامعه ایمانداران و اهمیت دعا برای بصیرت را می بینیم. هدایت روح القدس در درک کلی جامعه از کلام خدا، تجربه جامعه و نیازهایش و از طریق تجربه رهبرانش در مأموریت احساس می شود. تصمیمات مختلف کلیسا از طریق روند راهنمایی روح القدس که در آن کتاب مقدس، دعا و تجربه، عناصر انعکاس دینی بودند، گرفته شد.» — Denis Fortin, «The Holy Spirit and the Church,» in Ángel Manuel Rodríguez, ed., *Message, Mission, and Unity of the Church*, pp. 321, 322

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، پاسختان به پرسش روز چهارشنبه درباره اینکه چگونه تصمیم می گیریم که کدام آموزه ها و شیوه ها برای ما ادونتیست های روز هفتم مهم و کدام مهم نیستند را مطرح کنید.
۲. ما باید چگونه با باور به مرگ و رستاخیز عیسی، با دیگر مسیحیان مرتبط شویم؟

خلاصه: قانع کننده ترین گواه از اتحاد برای خواهران و برادران محبت به یکدیگر مانند عیسی است. آموزش گناهانمان و نجات نجاتی که به عنوان ادونتیست بطور معمول داریم، بهترین پیوندهای هم نشینی ما هستند. در نتیجه در مسیح، می توانیم اتحاد و شهادت از ایمان مشترکمان را به جهان نشان دهیم. ما فراخوانده شده ایم که کاری کمتر از این را انجام ندهیم.

محبت عالی ترین علاج است

توسط اندرو مک چسنى، ما موريت ادونتيسست

يك زن ۳۰ ساله در بیمارستان ادونتيسستى بلانتاير واقع در مالوای به خاطر بیماری شديد ذات الریه بستری شد.

وقتی که آنتی بیوتیکها بر او تأثیری نداشتند، دکتر میسیونری، تیفانی پریستر، یک آزمایش ویروس ایدز را ترتیب داد. نتیجه آزمایش مثبت بود. او ایدز تمام عیار داشت.

تیفانی به خانواده توضیح داد که معمولاً سه هفته طول می کشد تا ذات الریه درمان شود و ۵۰ درصد شانس این بود که او از عهده آن بر آید. اما بعد، زن از مشکل کلیوی رنج برد، و شانس او از زنده ماندن به ۱۰ درصد کاهش یافت. تیفانی به خانواده گفت که امید زیادی وجود ندارد.

یکی از اعضای خانواده پاسخ داد: "ما به خدا اعتقاد داریم. به معجزات اعتقاد داریم. بیایید دعا کنیم."

در حالیکه خانواده جمع شدند، تیفانی برای درمان دعا کرده و بیمار را در دستگاه تهویه قرار داد.

کلیه های زن در طی ۲۴ ساعت از کار افتاد. به نظر رسید که تمام امید از دست رفته است. اما او مجدداً حالش بهبود یافت. بعد از چند هفته، او از بیمارستان مرخص شد.

تیفانی گفت: "درمان محدودیتهای خودش را دارد. بیمارستان آنچه را که در توانش است انجام می دهد و بقیه را خداوند انجام می دهد."

تیفانی که یک کاردیولوژیست است، به مدت پنج سال در بلانتاير، که دومین و بزرگترین شهر با جمعیت یک میلیون نفر در مالوای است، کار کرد. بیمارستان ادونتيسست بلانتاير — که شش نفر دکترمیسونر، دو نفر میسیونر دندانپزشک، و هفت نفر دکتر مالوایی را استخدام می کند — قبل از اینکه او در سال ۲۰۱۱ به آنجا برسد، به مدت یک دهه کاردیولوژیست نداشت؛ که در کشوری با یک دکترپزشکی برای ۸۸۰۰۰ نفر، یک مشکل عادی است.

مالاوی ۱۸ میلیون نفر جمعیت دارد که شامل ۴۸۳۰۰۰ نفر ادونتیست روز هفتمی است.

تیفانی گفت که انگیزه اش برای خدمت میسیونری به انجیل یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵ برمی گردد؛ که در این آیه عیسی می گوید: "از همین محبت شما به یکدیگر، همه پی خواهند برد که شاگرد من هستید." (ترجمه انگلیسی NKJV).

یک روز، یک زن مالاویایی در مورد اینکه هر نصف شب با تپش قلب از خواب بیدار می شد، شکایت کرد. آزمون ها با حالت طبیعی همراه بود، و دیگر پزشکان شاید این موضوع را به عنوان خواب های بد، نتیجه گیری کرده باشند. تیفانی گفت: "اما من فکر می کنم که آن روز روح القدس مرا برای پرسش های بیشتر برانگیخت."

تیفانی فهمید که بیمار بعد از یک ملاقات نبی ای که خود را تایید می کرد، با مشکلات خواب مواجه شده بود؛ شخصی که به او اخطار داده بود که او مورد تجاوز قرار خواهد گرفت. تیفانی از زن پرسید که آیا خدا قوی تر هست یا انسان؟. او گفت: "بر خدا توکل کن."

تیفانی، سمت چپ در تصویر، گفت که این بدان معنا است که "همدیگر را محبت نمایند" — تلاش بیشتری جهت شفای جسمی، احساسی و روحانی. او گفت: «بعضی وقتها چیزهای کوچک است که ما را از هم جدا می کند.»

اتحاد و روابط از هم گسیخته

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱؛ فلیمون آیات ۱ تا ۲۵؛ دوم قرنتیان باب ۱۰ آیات ۱۲ تا ۱۵؛ رومیان باب ۵ آیات ۸ تا ۱۱؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۶؛ متی باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۱۷.

آیه حفظی: « وقتی ما با خدا دشمن بودیم او با مرگ پسر خویش دشمنی ما را به دوستی تبدیل کرد، پس حالا که دوست او هستیم چقدر بیشتر زندگانی مسیح باعث نجات ما خواهد شد » (رومیان باب ۵ آیه ۱۰).

همانطور که دیده‌ایم، حتی پس از پنطیکاست رابطه میان ایمانداران در زمان‌هایی تنش‌آمیز بود. نمونه‌های مکرری از شیوه برخورد رهبران و اعضای کلیسا با چنین چالش‌هایی در کتاب مقدس ثبت شده است. این اصول امروزه برای کلیسا بسیار مهم می‌باشند. آنها نتایج مثبتی را که می‌توانند در زمان استفاده ما از کتاب مقدس برای برخورد با درگیری‌ها و حفظ وحدت‌مان در مسیح می‌آیند آشکار می‌سازند.

در درس این هفته، ما به روابط احیاء شده و اینکه چگونه روابط انسانی ما بر وحدت‌مان در مسیح تأثیر می‌گذارند، خواهیم پرداخت. رسالت روح القدس شامل نزدیکتر نمودن مردم به خدا و یکدیگر می‌باشد. این شامل شکستن موانع در رابطه‌مان با خدا و یکدیگر است. به طور خلاصه، بزرگترین نمایش قدرت انجیل، لزوماً آنچه کلیسا می‌گوید نیست، بلکه نحوه زندگی آن می‌باشد.

« اگر نسبت به یکدیگر محبت داشته باشید، همه خواهند فهمید که شاگردان من هستید » (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). بدون این محبت، تمام بحث‌های ما در مورد اتحاد در کلیسا هیچ خواهند بود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۷ آذر - ۸ December آماده شوید.

دوستی احیاء شده

پولس و برنابا برای شهادت دادن از عیسی با یکدیگر همکاری نمودند. اما بر سر اینکه آیا می‌توانند به کسی به هراسناکی یوحنا ملقب به مرقس اعتماد کنند، اختلاف نظر داشتند (اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۳۶ تا ۳۹). خطرات احتمالی موعظه انجیل به نوعی باعث شده بود یوحنا ملقب به مرقس، پولس و برنابا را ترک کند و به خانه بازگردد (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۳).

« این ترک نمودن باعث شد که پولس به گونه‌ای نامطلوب و حتی گاهی بسیار شدید، مرقس را قضاوت کند. از طرف دیگر، برنابا تمایل داشت او را به دلیل بی‌تجربگی ببخشد. او احساس می‌کرد که مرقس نباید مأموریت را رها کند، زیرا شرایطی در او می‌دید که وی را برای خدمتگزار مفید مسیح بودن

مناسب می‌ساخت » - الن جی. وایت، *Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 170*

اگر چه خدا از تمام این مردان استفاده کرد، اما مسائل میان ایشان حل نشده باقی ماند. رسولی که فیض را موعظه می‌کرد، باید این فیض را به واعظی جوان که نا امیدش کرده بود، گسترش می‌داد. رسول بخشش باید می‌بخشید. یوحنا ملقب به مرقس با آموزش‌های برنابا رشد نمود (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۳۹) و در نهایت، قلب پولس ظاهراً از این تغییرات تحت تأثیر قرار گرفت.

نامه‌های پولس به تیموتائوس و کلیسای در کولسی چگونه رابطه جدید او با یوحنا ملقب به مرقس و اعتماد جدیدش به این واعظ جوان را آشکار می‌سازند؟ کولسیان باب ۴ آیات ۱۰ و ۱۱، دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱.

اگر چه جزئیات آشتی پولس با یوحنا ملقب به مرقس ممکن است کامل نباشند، آنچه در کتاب مقدس ثبت شده است، واضح می‌باشد. یوحنا ملقب به مرقس به یکی از همراهان مورد اعتماد رسول تبدیل شد. پولس او را به عنوان «همکار» به کلیسای کولسی معرفی نمود. در پایان زندگی پولس، او به شدت تیموتائوس را تشویق نمود که یوحنا ملقب به مرقس را با خود به روم بیاورد زیرا «برای کار مفید بود» (دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱). مأموریت پولس توسط واعظ جوان که مشخصاً بخشیده شده بود، غنی گردید. مانع میان ایشان شکسته شده بود و آنها قادر بودند برای هدف انجیل با یکدیگر همکاری کنند. مسایل میانشان هر آنچه که بود و هر چقدر که پولس رفتار پیشین خود در برابر یوحنا ملقب به مرقس را ممکن بود توجیه کند، اکنون تمام این‌ها را پشت سر گذاشته بودند.

ما چگونه می‌توانیم پیام‌های کسانانی که به ما صدمه زده و یا ناامیدمان کرده‌اند را ببخشیم؟ در عین حال، چرا بخشش همواره شامل بازبازی کامل رابطه قبلی نمی‌شود؟ و چرا همیشه به این‌ها نیازی نیست؟

دوشنبه

۱۲ آذر

از برده تا پسر

پولس در زمانی که در روم زندانی بود، برده فراری که به نام اونیسیموس را ملاقات نمود که از کولسی به رم گریخته بود. پولس متوجه شد که شخصاً ارباب اونیسیموس را می‌شناسد. رساله به فیلیمون، درخواست شخصی پولس از دوستش مبنی بر احیاء رابطه با برده فراری می‌باشد.

روابط برای پولس مهم بودند. رسول می‌دانست که روابط گسسته برای رشد روحانی و اتحاد کلیسا مضر بودند. فیلیمون در کولسی رهبر کلیسا بود. اگر او در برابر اونیسیموس تلخی نشان می‌داد، بر شهادت مسیحی و شهادتش از کلیسا برای جامعه بی‌ایمانان تأثیر می‌گذاشت.

فیلیمون آیات ۱ تا ۲۵ را بخوانید. چه اصول مهمی درباره روابط احیاء شده می‌توانیم در اینجا بیابیم؟ بیاد داشته باشید که واژه کلیدی، اصول می‌باشد.

در نگاه اول به نوعی تعجب آور است که پولس با قدرت بیشتری در برابر بدی‌های بردگی سخن نگفت. اما تدبیر پولس به مراتب مؤثرتر بود. انجیل بطور مطلوب تمام تمایزات طبقاتی را درهم می‌شکند (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۸، کولسیان باب ۳ آیات ۱۰ و ۱۱). رسول اونیسیموس را به نزد فیلیمون بازگرداند اما نه به عنوان یک برده بلکه به عنوان پسرش در عیسی و برادر عزیز فیلیمون در خداوند (فیلیمون آیه ۱۶).

پولس می‌دانست که برده‌های فراری آینده‌ای تاریک در انتظار دارند. آنها ممکن بود در هر زمانی توقیف شوند. زندگی آنها محکوم به فقر و بی‌نوایی بود. اما اکنون اونیسیموس به عنوان برادر فیلیمون در مسیح و خدمت‌گزار مشتاق می‌توانست آینده بهتری داشته باشد. غذا، مسکن و کار او می‌توانست تحت حمایت فیلیمون تضمین شود. بازسازی یک رابطه شکسته شده می‌توانست تفاوتی اساسی در زندگی‌اش ایجاد کند. او به یک برادر محبوب وفادار تبدیل شد و با پولس در راه انجیل همکاری نمود (کولسیان باب ۴ آیه ۹). پولس چنان برای آشتی میان‌شان پر شور و مشتاق بود که حاضر بود هر هزینه‌ای که میان این دو ایماندار در عیسی بوجود آمد را از جیب خود پرداخت کند.

با اصول انجیل که در اینجا دیده می شود، چه چیزی می توانید بدست آورید که به شما در مواجهه با تنش ها و تقلاها و حتی شکست ها که در روابط خود با دیگران دارید، کمک کنند؟ این اصول چگونه می توانند از اختلال در اتحاد کلیسای محلی شما جلوگیری کنند؟

۱۳ آذر

سه شنبه

عطایای روحانی برای اتحاد

همانطور که در یکی از درس های گذشته دیدیم، کلیسای قرن نهم دارای مشکلات عمیقی بود. پولس در اول قرن نهم باب ۳ آیات ۵ تا ۱۱، باب ۱۲ آیات ۱ تا ۱۱ و دوم قرن نهم باب ۱۰ آیات ۱۲ تا ۱۵ برای التیام و احیاء که برای اتحاد کلیسا بسیار حیاتی می باشند، به چه اصولی اشاره می کند؟

در این آیات، رسول اصول حیاتی را برای اتحاد کلیسا شرح می دهد. او اشاره می کند که عیسی از خدمات مختلفی برای انجام مأموریت های مختلف در کلیسایش استفاده می کند حتی اگر چه همه آنها برای ساختن ملکوت خدا با یکدیگر کار می کنند (اول قرن نهم باب ۳ آیه ۹).

خدا ما را به همکاری و نه رقابت فرا می خواند. هر ایماندار، استعدادی توسط خدا یافته است تا در بدن مسیح در انجام رسالت او همکاری و به اجتماع خدمت نماید (اول قرن نهم باب ۱۲ آیه ۱۱). هیچ عطایای بزرگ تر یا کوچک تری وجود ندارد. همه برای کلیسای مسیح ضروری می باشند (اول قرن نهم باب ۱۲ آیات ۱۸ تا ۲۳). عطایای خدادادی ما برای نمایش خودپسندانه نیستند بلکه توسط روح القدس برای خدمت در انتشار انجیل عطا می شوند.

مقایسه کار خود با دیگران غیر عاقلانه می باشد زیرا باعث می شود احساس دلسردی یا غرور بکنیم. اگر فکر کنیم که دیگران بسیار « برتر » از ما هستند زمانی که خود را با ایشان مقایسه می کنیم احساس دلسردی خواهیم کرد و به آسانی در خدمتی که انجام می دهیم سست خواهیم شد. از سویی دیگر اگر فکر کنیم که کارهای ما برای مسیح تأثیرگذارتر از کارهای دیگران است، احساس غرور خواهیم کرد که چیزی است که هیچ مسیحی نباید داشته باشد.

هر دو نگرش، تأثیرگذاری ما برای مسیح و هم نشینی که با یکدیگر داریم را معیوب خواهند ساخت. چنان که در حوزه نفوذی که مسیح به ما داده است فعالیت می کنیم، لذت و رضایت در شهادت مان برای مسیح خواهیم یافت. تلاش های ما کارهای اعضای دیگر را کامل خواهد نمود و کلیسای مسیح گام های بزرگی را برای ملکوت خواهد برداشت.

آیا می‌توانید کسی را به یاد آورید که عطایایش در خدمت باعث حسادت شما شده باشد؟ (خیلی دشوار نیست، مگر نه؟) در عین حال، شما هر چند وقت یکبار از عطایای خود در مقایسه با دیگران احساس غرور می‌کنید؟ نکته این است که نگرانی‌های پولس واقعیتهای همیشگی در مورد بشر سقوط کرده می‌باشد. صرف نظر از جهتی که در آن سقوط می‌کنیم، چگونه می‌توانیم نگرش‌های متواضعانه‌ای که برای حفظ وحدت‌مان در مسیح ضروری می‌باشند را بیاموزیم؟

چهارشنبه

۱۴ آذر

بخشش

بخشش چیست؟ آیا بخشش رفتار کسی را که به ما ستم کرده است توجیه می‌کند؟ آیا بخشش من به توبه فرد خاطی بستگی دارد؟ اگر کسی که من از او دلخور هستم سزاوار بخشش من نباشد چگونه؟

آیات زیر چگونه به ما در درک ماهیت بخشش کتاب مقدسی کمک می‌کنند؟ رومیان باب ۵ آیات ۸ تا ۱۱؛ لوقا باب ۲۳ آیات ۳۱ تا ۳۴؛ دوم قرنتیان باب ۵ آیات ۲۰ و ۲۱؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۶.

مسیح در آشتی ما با خود ابتکار عملی بخرج داد. «این مهربانی خداست که شما را به توبه هدایت می‌کند» (رومیان باب ۲ آیه ۴). ما در مسیح در حالی که همچنان گناهکار بودیم، با خدا آشتی یافتیم. توبه و اعتراف ما باعث ایجاد آشتی نمی‌شود. بلکه مرگ مسیح بر روی صلیب باعث آن شد؛ وظیفه ما پذیرفتن آنچه برای ما انجام شد، می‌باشد. درست است که ما نمی‌توانیم تا زمانی که به گناهانمان اعتراف نکرده‌ایم، برکات بخشش را دریافت کنیم. این بدین معنا نیست که اعتراف ما در قلب خدا بخشش ایجاد می‌کند. بخشش همواره در قلب او بوده است. در عوض، اعتراف، ما را قادر به دریافت آن می‌سازد (اول یوحنا باب ۱ آیه ۹). اعتراف به خطا مهم و حیاتی است، نه به این دلیل که نگرش خدا نسبت به ما را تغییر می‌دهد، بلکه به این دلیل که نگرش ما نسبت به او را تغییر می‌دهد. هنگامی که ما خود را تسلیم قدرت محکوم کننده روح القدس می‌کنیم تا به گناهانمان اعتراف نماییم، تغییر می‌یابیم.

بخشش همچنین برای خیریت روحانی ما نیز بسیار حیاتی می‌باشد. شکست در بخشیدن کسی که به ما ستم کرده است، حتی اگر سزاوار بخشش نباشند، می‌تواند به ما بیشتر از آنها لطمه بزند. اگر فردی به شما ستم کرده باشد و درد به دلیل قاصر ماندن شما از بخشش او، در درونتان وخیم شود، در واقع به ایشان اجازه می‌دهید بیشتر به

شما صدمه بزنند. اغلب چنین احساس‌ها و صدماتی دلیل اختلافات و تنش‌ها در کلیسا می‌باشند. صدمه حل و فصل نشده میان اعضای کلیسا به اتحاد بدن مسیح لطمه می‌زند. بخشش جدا از محکومیت ما بوجود می‌آید زیرا که مسیح ما را از محکومیت خود رها ساخته است. این رابطه دیگران نسبت به ما را توجیه نمی‌کند. ما می‌توانیم با کسی که به ما ستم کرده است، آشتی کنیم، به این دلیل که مسیح زمانی که ما بدی کردیم، ما را با خود آشتی داد. ما می‌توانیم ببخشیم زیرا بخشیده شده‌ایم. می‌توانیم محبت کنیم، به این دلیل که مورد محبت قرار گرفته‌ایم. بخشش یک انتخاب است. ما می‌توانیم انتخاب کنیم که صرف نظر از کارها یا نگرش‌های فرد دیگر، ببخشیم. این روح حقیقی عیسی است.

تمرکز بر روی بخششی که در مسیح داریم چگونه می‌تواند به ما کمک کند تا بیاموزیم که دیگران را ببخشیم؟ چرا بخشش چنین جنبه مهمی از تجربه مسیحی ما می‌باشد؟

۱۵ آذر

پنجشنبه

احیاء و اتحاد

متی باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۱۷ را بخوانید. سه مرحله‌ای که عیسی برای کمک به ما در حل مشکلات در زمانی که مورد ستم عضوی دیگر از کلیسا شده‌ایم به ما می‌دهد، کدامند؟ ما باید چگونه این سخنان را در شرایط کنونی خود بکار ببریم؟

تمایل عیسی در دادن مشاوره در باب ۱۸ متی برای کم ننگ داشتن اختلافات داخلی در کلیسا در کمترین حد می‌باشد. قصد او این است دو فرد درگیر بتوانند مشکل خود را حل کنند. به این دلیل است که عیسی می‌گوید، «اگر برادرت به تو بدی کند، برو و با او در تنهایی درباره آن موضوع صحبت کن. اگر به سخن تو گوش دهد برادر خود را باز یافته‌ای» (متی باب ۱۸ آیه ۱۵). هر چه تعداد افراد درگیر در اختلاف میان دو فرد بیشتر شود، مشاخره بیشتری بوجود خواهد آمد و هر چه بیشتر بر مناسبات مودت و دوستی سایر ایمانداران تأثیر خواهد گذاشت. مردم جانب‌داری کرده و خطوط نبرد کشیده خواهند شد. اما زمانی که مسیحیان تلاش می‌کنند که تفاوت‌های خود را بطور خصوصی و در روحیه محبت مسیحی و درک متقابل کنار بگذارند، فضایی از آشتی ایجاد می‌شود. این محیط برای کار کردن روح‌القدس در کمک به ایشان در تلاششان برای حل اختلافات مناسب است.

گاهی درخواست‌های فردی برای حل اختلاف مؤثر می‌باشند. در این موارد، عیسی از ما دعوت می‌کند که یک یا دو نفر را با خود ببریم. این مرحله دوم در آشتی باید همواره

پس از مرحله اول بیاید. هدف گرد هم آوردن مردم است و نه دور کردن آنها از یکدیگر. یک یا دو نفری که به جمع افراد در درگیری می‌پیوندند، برای تأیید نظر یک طرف یا مقصر دانستن طرف دیگر نمی‌روند. آنها در محبت و شفقت مسیحی به عنوان مشاوران و شرکای دعا به منظور شرکت در روند نزدیک ساختن دو فرد غریبه همکاری می‌کنند. مواقعی وجود دارد که هیچ کدام از تلاش‌ها برای حل مشکل جوابگو نیستند. در این مورد، عیسی به ما دستور می‌دهد مسئله را در کلیسا مطرح کنیم. او مطمئناً در مورد ایجاد وقفه در مراسم عبادت صبح سبت با مسئله اختلاف شخصی سخن نمی‌گوید. در صورت مؤثر نبودن دو مرحله اول برای آشتی دادن طرفین، مکان مناسب مطرح نمودن این مسئله، هیئت مدیره کلیسا است. بار دیگر، هدف عیسی برقراری آشتی است. هدف سرزنش نمودن یک فرد و تیره دیگری نمی‌باشد.

« از خشم در رسیدن به کینه‌توزی رنج نبرید. اجازه ندهید زخم چرکین شده و به کلمات زهرآلود تبدیل گردد تا ذهن کسانی که آنها را می‌شنوند را مسموم سازند. به افکار تلخ اجازه ندهید به پر نمودن ذهن شما و او ادامه دهند. نزد برادر خود بروید و در فروتنی و صداقت با او در مورد مسئله صحبت نمایید - «الن جی. وایت، -

Ellen G. White, *Gospel Workers*, p. 499

۱۶ آذر

جمعه

تفکری فراتر: مقاله «بخشش»، صفحات ۸۲۵ و ۸۲۶ را از دایره المعارف الن جی وایت بخوانید. «هنگامی که خدمتگزاران، مسیح را در وجود خود دارند، زمانی که تمام خودخواهی‌ها از بین برود، وقتی رقابت و تقلایی برای برتری وجود نداشته باشد و وحدت برقرار باشد، هنگامی که خود را تقدیس کنند، تا محبتشان نسبت به یکدیگر دیده و احساس شود، سپس فوران فیض روح القدس مطمئناً بر ایشان نازل خواهد شد و همچنین وعده خدا به هیچ وجه شکست نخواهد خورد» - الن جی. وایت، Ellen G. White,

Selected Messages, book 1, p. 175

«اگر ما در روز بزرگ خداوند با مسیح به عنوان پناهگاه و برج بلند خود بایستیم، باید تمام حسادت و تقلا برای برتری را کنار بگذاریم. ما باید کاملاً ریشه‌های این موارد نامقدس را نابود سازیم تا بار دیگر در زندگی ما جوانه نزنند. ما باید خود را کاملاً در طرف خداوند نگه داریم» - الن جی. وایت، Ellen G. White, *Last Day Events*, p. 190

سوالاتی برای بحث

۱. کولسیان باب ۳ آیات ۱۲ تا ۱۷ را بخوانید. در مورد ویژگی‌های مسیحی که پولس رسول کلیسای کولسی را به آنها تشویق نمود، بحث کنید. چرا این ویژگی‌ها اساس حل نمودن تمام اختلافات هستند؟ آنها چگونه ما را در انجام اصولی که

عیسی در متی باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۱۸ به ما داده است، راهنمایی می‌کنند.
۲. بار دیگر به کولسیان باب ۳ آیات ۱۲ تا ۱۷ و آموزه‌هایی که در این آیات یافت می‌شوند، توجه کنید. چرا این موارد کاملاً برای اتحاد کلیسا حیاتی هستند؟
۳. اگر به کلیسای خود، یعنی ادونتیست روز هفتم بنگریم، بزرگترین چیزی که ما را از آن نوع اتحادی که برای بشارت دادنمان به جهان نیاز داریم، باز می‌دارد، چیست؟ آیا تعالیم ما یا اعتقادات ماست؟ البته که نه. این‌ها دقیقاً همان چیزهایی هستند که خدا به ما داده است تا در جهان گسترش دهیم. شاید مشکل تنها به ما، روابط بین فردی، حسادت، مجادله، خودخواهی، تقلا برای برتری ما و خیلی چیزهای دیگر مربوط شود. چرا شما باید خواستار قدرت روح‌القدس برای ایجاد تغییراتی که قبل از دیدن اتحاد در کل کلیسادر شما اتفاق افتاده بود، باشید؟

خلاصه: انجیل عیسی مسیح درباره شفا و تحول می‌باشد. و هنگامی که آنها بیابند، نمی‌توانند در رابطه ما با دیگران تأثیر بگذارند. کتاب مقدس اصول و نمونه‌های قدرتمندی درباره اینکه چگونه می‌توانیم روابطی خوب و نزدیک با دیگران حتی در جهان گناه‌آلود داشته باشیم، ارائه می‌دهد.

«کلیسای ما یک آموزشگاه است»

توسط اندرو مک چسنی، ماموریت ادونتیست

رهبران کلیسا گفتند که آموزش ادونتیست روز هفتم یک راهی برای رخنه کردن در قلوب مردم در بنگلادش می باشد.

میلتون دس، متصدی ارتباطات ماموریت ناحیه بنگلادش، گفت: "کلیسای ما در بنگلادش اساساً مثل آموزشگاه است. آموزش قوی ترین رسانه برای دستیابی به مردم بنگلادش است. هر جا کلیسا باشد، آنجا مدرسه است."

اولین مرکز ماموریت که راه را برای تعلیم ادونتیستی جهت شکوفایی در کشور باز کرد، توسط لال گوپال موکرجی و همسرش و معلم آمریکایی گریس کیلوگ، که بعداً در شرق بنگال بود، در سال ۱۹۰۶ تأسیس شد.

امروزه مدارس ادونتیست به عنوان مراکز تأثیرگذار در سراسر این کشور با جمعیت ۱۶۲ میلیون نفری را رونق می دهند؛ که ۱۰۰۰۰ دانش آموز در ۱۷۴ مدارس روستایی، ۱۰ مدرسه شهری و ۹ مدرسه شبانه روزی می باشد.

حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد دانش آموزان غیر ادونتیست هستند، و این رقم در مدارس شهری به ۹۹ درصد افزایش می یابد که شامل مدرسه پیش سمیناری ادونتیستی در داکا است که به ۱۵۳۵ دانش آموز در پایتخت کشور تدریس می کند.

دس گفت که میزان درخواست آموزش ادونتیستی بالاست؛ والدینی که با زمینه های مختلف ایمانی می خواهند که فرزندانشان ارزش های مسیحی را یاد بگیرند.

دس گفت: "تعداد زیادی از بچه ها منتظر رفتن به مدرسه هستند." او که به مدت پنج سال به عنوان مدیر مدرسه پیش سمیناری ادونتیست در داکا کار کرد و بر خدمات حمایتی کودکان بنگلادشی؛ یک شعبه ماموریتی ناحیه بنگلادش است که سالانه شهریه ای که ۳۰۰۰ کودک فقیر را از طریق شراکت با کنفرانس عمومی، وزارت حمایت ادونتیستی آسیایی، شاخه ای از کشور چک ADRA و بقیه سازمانها پوشش می دهد، نظارت دارد.

دس بعد از اینکه یک زن استرالیایی هزینه های شهریه ماهانه اش را از

طریق حمایت آسیایی پرداخت نمود، تعلیم ادونتیسست را خودش به مدت ۱۶ سال دریافت کرد. او گفت که ۹۰ درصد از رهبران کلیسای محلی به عنوان کودکان مورد حمایت قرار گرفتند.

شوا رانی باین، ۷۶ ساله، یک معلم بازنشسته، گفت که چگونه آموزش ادونتیسست زندگی مردم سانتالی را که در مرز بنگلادش و میانمار واقع شده است، عوض کرد. او گفت که مردم چیزی جز لباس‌ها با پارچه‌های نازک جهت پوشش اندام تناسلی خود نمی پوشیدند و هر نوع جاندار زنده را می خوردند—که شامل حلزون، موشها، گربه‌ها و سگها می شد—وقتی که او به همراه همسرش به آن منطقه رسید، به ناروتوم باین در اوایل سالهای ۱۹۶۰ بشارت داد. جوانان اشتیاقی برای زندگی متفاوت نداشتند.

باین گفت: "اما بعدا ما یک مدرسه کلیسایی باز کردیم. نسل جوان شروع به تغییر کرد. پس از آنکه کودکان کلاس سوم را به اتمام رساندند، ما آنها را به مدرسه شبانه روزی فرستادیم. خیلی از آن کودکان در حال حاضر خادمان، شبانان و مبلّغان کلیسا هستند."

تصویر میلتون دَس را در حالیکه از یک مدرسه ادونتیسستی در داکا، بنگلادش بازدید می کند نشان می دهد.

اتحاد در عبادت

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۸ و ۱۱؛ متی باب ۴ آیات ۸ و ۹؛ دانیال باب ۳ آیات ۸ تا ۱۸؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۹؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷؛ اعمال رسولان باب ۴ آیات ۲۳ تا ۳۱.

آیه حفظی: « آنگاه در وسط آسمان فرشته دیگری را به حال پرواز دیدم که یک مژده جاودانی به زمینیان و به همه ملل و قبایل و زبان‌ها و امت‌ها می‌رسانید. او با صدایی بلند فریاد می‌زد: از خدا بترسید و او را حمد گوید زیرا که ساعت داوری او آمده است. او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌ها را آفرید پرستش نمایید » (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷).

بلافاصله پس از روز پنطیکاست، مسیحیان اولیه بیشتر زمان خود را صرف عبادت نمودند. « آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می‌گذرانیدند » (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). شادی برخاسته از شناخت عیسی به عنوان مسیح موعود و تحقق پیشگویی‌های عهد قدیم، قلب‌های ایشان را بخاطر حمد و شکرگزاری از خدا پر نمود. شناخت این حقیقت شگفت‌انگیز امتیاز خاصی بشمار می‌رود. این ایمانداران اولیه نیاز به صرف زمان برای هم‌نشینی، مطالعه و دعا را حس نمودند که همه به منظور سپاسگزاری از خدا برای مکاشفه‌اش در زندگی، مرگ و رستاخیز عیسی و آنچه در زندگی ایشان انجام داده بود.

کلیسای عیسی مسیح، گدھمائی جمعی از عابدان تعریف می‌گردد که توسط خدا فراخوانده شده اند تا « عمارت روحانی و کھانت مقدس باشند تا قربانی‌های روحانی و مقبول خدا را بواسطه عیسی مسیح بگذرانند » (اول پطرس باب ۲ آیه ۵). شکرگزاری از خدا که در پرستش جمعی تجلی می‌یابد، قلب‌ها و ذهن‌های مردم را به شکل شخصیت خدا تغییر می‌دهد و آنها را برای خدمت آماده می‌سازد.

درس این هفته بر معنای عبادت و اینکه چگونه اتحاد میان ایمانداران در عیسی را حفظ می‌کند، خواهد پرداخت.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۴ آذر- ۱۵ December آماده شوید.

۱۸ آذر

یکشنبه

نیایش آفریدگار و رستگار کننده

در مباحث مرتبط با عبادت، اکثراً بر اجزای تشکیل دهنده آن و آنچه که در بر دارد و طریقه انجام آن تأکید می‌ورزیم. اما معنای عمیق عبادت چیست؟ پرستش خدا به چه معناست؟ و چرا نیایش می‌کنیم؟ در مزامیر باب ۲۹ آیه ۲، داود می‌گوید: « نام پر جلال خداوند خود را بستائید، او را با لباس پرهیزکاری بپرستید » (مزامیر باب ۲۹ آیه ۲). این مزمور توجه ما را به مسیری درست جلب می‌کند تا معنای عبادت را درک کنیم. عبادت، تجلیل و حرمت نهادن بر خداوندی است که او را سزاست.

مکاشفه یوحنا باب های ۴ و ۵ را مطالعه کنید. ساکنین آسمان چه دلایلی برای عبادت خدا و عیسی که بره خداست ارائه نمودند؟ مکاشفه یوحنا باب ۴ آیات ۸ و ۱۱، باب ۵ آیات ۹، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ را ببینید.

این تصویرسازی از عبادت در بارگاه آسمان است، هنگامی که عیسی به عنوان بره خدا و نجات دهنده جهان معرفی می‌شود که مهیب و باشکوه است. عبادت زمانی اتفاق می‌افتد که مخلوق خدا با کلامی از ستایش و شکرگزاری از آنچه انجام داده است، به او پاسخ می‌دهد. عبادت واکنش فرد سپاسگزار برای آفرینش و نجات خدا می‌باشد. در پایان زمان، فرد نجات یافته همچنین به شیوه ای مشابه در ستایش و پاسخ به نجات خدا می‌پیوندد. « چقدر بزرگ و شگفت‌انگیز است اعمال تو، ای خداوند، خدای قادر مطلق! چقدر عادلانه و درست است روش های تو، ای پادشاه ملل! کیست ای خداوند که از تو خوف نداشته باشد و کیست که تو را جلال ندهد؟ زیرا تو تنها مقدسی، همه ملل خواهند آمد و در پیشگاه تو پرستش خواهند نمود زیرا کارهای عادلانه تو بر هیچ کس پوشیده نیست » (مکاشفه یوحنا باب ۱۵ آیات ۳ و ۴).

بنابراین، عبادت واکنش ایمان ما به خدا برای کارهای قدرتمند او می‌باشد: نخست، برای خلقت ما و دوم برای نجات ما. ما در عبادت، حرمت، ستایش، تحسین، محبت و اطاعتی که باور داریم او شایسته دریافتش می‌باشد را به او می‌دهیم. البته، آنچه ما درباره خدا به عنوان خالق و نجات دهنده می‌دانیم، از آنچه او در کتاب مقدس برای ما

آشکار نموده است، می آید. علاوه بر این آنچه مسیحیان درباره خدا می دانند بطور کامل تر در شخص و رسالت عیسی آشکار شده بود (یوحنا باب ۱۴ آیات ۸ تا ۱۴ را ببینید). به این دلیل است که مسیحیان عیسی را به عنوان نجات دهنده عبادت می کنند زیرا مرگ و رستاخیز فداکارانه او درست در هسته مرکزی عبادت قرار دارد.

هنگامی که مسیحیان برای عبادت گرد هم می آیند، پرستش ایشان باید از احساس هیبت و شکرگزاری نشأت بگیرد.

درباره آنچه که در مسیح به عنوان خالق و نجات دهنده مان به ما داده شده است و آنچه ما را از آن رهایی داده است و آنچه به ما ارائه می دهد - همه به این دلیل که او با میل خود به جای ما مرد - بیاندیشید. چرا این حقایق باید اساس عبادت ما باشند؟

۱۹ آذر

دوشنبه

عبادت نادرست

متی باب ۴ آیات ۸ و ۹ را بخوانید. وسوسه سوم عیسی در بیابان چه بود؟

شیطان با غرور و تکبر خود را به عنوان حاکم مشروع جهان و مالک تمام ثروت ها و شکوه آن اعلام نمود و افتخار و احترام ساکنین آن را طلبید، گویی که او جهان را خلق نموده است. این چه توهینی به خدا، خالق و پدر عیسی می باشد. شیطان نشان داد که دقیقاً می دانست معنای عبادت چیست: یعنی تکریم و بزرگداشت صاحب حقیقی گیتی.

تجربه سه دوست عبرانی در دانیال باب ۳ (بویژه آیات ۸ تا ۱۸) و قدرت پایان زمان مکاشفه یوحنا باب ۱۳ آیه ۴ و باب ۱۴ آیات ۹ تا ۱۱ را مقایسه کنید. در پایان زمان چه چیزی به خطر می افتد؟ موضوع اصلی در هر دو روایت چیست؟

از هابیل و قائن تا سه پسر عبری در بابل و رویداد های پایانی مربوط به « نشان وحش » (مکاشفه یوحنا باب ۱۶ آیه ۲)، شیطان به دنبال ایجاد نظام دروغین عبادت می باشد، نظامی که مردم را از خدای حقیقی دور کند و حتی به گونه ای ماهرانه، عبادت را به سمت او سوق دهد. گذشته از هر چیز، حتی از زمان قبل از سقوط، او می خواست مانند خدا باشد (اشعیا باب ۱۴ آیه ۱۴). این تصادفی نیست که درست همانطور سه مرد جوان در صورت

عبادت نکردن یک « تمثال »، با تهدید مرگ روبرو می شدند، در روزهای پایانی قوم وفادار خدا نیز در صورت عبادت نکردن « تمثال »، با خطر مرگ روبرو خواهند بود. چرا در حالی که فراخوانده شده ایم که خدای حقیقی را عبادت کنیم، به جای آن یک تمثال را بپرستیم؟

« درس‌های آموخته شده از تجربه جوان عبرانی در بیابان دورا مهم هستند...»

« فصل پریشانی در مقابل قوم خدا، ایمانی را می طلبد که تزلزل ناپذیر باشد. فرزندان خدا باید چنین آشکار سازند که او تنها معبود عبادت های ایشان است و اینکه هیچ چیزی حتی از خود زندگی نمی تواند آنان را به عبادت دروغین تحریک کند. برای قلب وفادار، دستورات فرد گناهکار و فانی، در کنار کلام خدای ابدی بی اهمیت خواهد شد. در نتیجه حبس یا تبعید یا مرگ، ازحقیقت اطاعت خواهد شد.» - الن

جی. وایت، Ellen G. White, *Prophets and Kings*, pp. 512, 513

روش های مختلفی که حتی امروزه ممکن است بواسطه آنها به پرستش هر چیز دیگر غیر از تنها موجود شایسته عبادت وسوسه شویم، کدامند؟ عبادت دروغین چگونه ممکن است تهدیدی بیشتر از آنچه درک می کنیم باشد؟ برخی از چیزهایی که حتی اکنون ممکن است به پرستش آنها وسوسه شویم، کدامند؟

۲۰ آذر

سه شنبه

پیام فرشته اول

ادونتیست های روز هفتم، پیام های سه فرشته در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ تا ۱۲ را به عنوان شرح رسالت خود و پیام اصلی خود درست پیش از آمدن دوباره عیسی می دانند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۱۴ تا ۲۰). اینها پیام های مهمی هستند که باید با « صدای بلند » به تمام ساکنین زمین موعظه شوند.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ را بخوانید. پیام فرشته اول چیست و در مورد خدا چه چیزی می گوید؟ چرا در این پیام اشاره به عبادت وجود دارد؟

نخستین پیام سه فرشته، پیامی را به تمام جهان اعلام می دارد. این تحقق پیشگویی عیسی در متی باب ۲۴ آیه ۱۴ می باشد. نوعی فوریت و شتاب در تصویر سازی این سه فرشته و مأموریت شان وجود دارد. پیام اول، مردم را بر می انگیزد که بر روی خدا تمرکز کنند زیرا « ساعت داوری او آمده است » (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). بازگشت دوباره عیسی به عنوان یک تسریع کننده این داوری می باشد.

فرشته می گوید، «از خدا بترسید» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). برای کسانی که خدا را جدی نمی گیرند، این پیام و فراخوانده شدن برای عمل، در واقع ترس را در ذهن ایشان بوجود خواهد آورد. اما برای کسانی که پیروان عیسی بوده اند، این فراخوان، دعوتی برای ترسیدن و حرمت دادن می باشد. آنها به خدا متوسل شده و تحقق وعده هایش را می بینند. حسی از حرمت نهادن از روی قدرشناسی برای خدا آنها را فرا می گیرد.

«او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه ها را آفرید، پرستش نمایید» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). این کلام بی تردید اشاره ای به فرمان سبت با رجوع به خلقت دارد (خروج باب ۲۰ آیات ۸ تا ۱۱ را ببینید). خدای آفرینش که روز سبت را به عنوان یادبود قدرت آفریننده خود بنیان نهاد، کسی است که باید عبادت شده و مورد احترام قرار گیرد.

جالب است توجه داشت که در پایان زمان، عبادت به عنوان موضوعی کلیدی در نبرد بزرگ برای وفاداری نژاد بشری شناخته می شود. این خبر جهانی، فراخوانی برای عبادت خالق می باشد. «موضوع محوری در بحران پایانی عبادت خواهد بود. مکاشفه یوحنا مشخص می سازد که امتحان انکار عبادت نخواهد بود بلکه چه کسی عبادت می شود خواهد بود. در پایان زمان تنها دو گروه از مردم در جهان وجود خواهند داشت: کسانی که از خدای حقیقی می ترسند و او را عبادت می کنند (باب ۱۱ آیات ۱ و ۱۸ و باب ۱۴ آیه ۷) و کسانی که از حقیقت بیزار و عبادت کنندگان اژده ها و وحش می باشند (باب ۱۳ آیات ۴ تا ۸ و باب ۱۴ آیات ۹ تا ۱۱) ...» اگر عبادت موضوع محوری نبرد نهائی باشد، پس جای تعجب نیست که خدا انجیل پایان زمان خود را می فرستد تا ساکنین زمین او را جدی گرفته و به عنوان خالق و تنها کسی که شایسته عبادت است، پرستند». Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus — Christ: Commentary on the Book of Revelation* (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002), pp. 444, 445

۲۱ آذر

چهارشنبه

مطالعه کتاب مقدس و هم نشینی

اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲ را بخوانید. برخی از مولفه های تشکیل دهنده عبادت مسیحیان اولیه چه بوده اند؟

«آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می گذرانیدند» (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). از همان اوان تشکیل کلیسا، عبادت با مرکزیت مطالعه کلام خدا که توسط رسولان به ما داده شده است، مشخص شده است. مسیحیان اولیه در مطالعه کتاب مقدس برای آنچه درباره عیسی مسیح موعود می گفت، وفادار بودند. آنها برای

سهیم شدن برکات خدا و تشویق یکدیگر در مسیر روحانی شان با خدا، همواره مشارکت داشتند. آنها از کلام خدا، حقایق مقدسی که اساس پیامشان به جهان شد را استخراج نمودند.

آیات زیر چه چیزی درباره اهمیت مطالعه کلام خدا در هم‌نشینی با دیگر ایمانداران می‌گویند؟

دوم پادشاهان باب ۲۲ آیات ۸ تا ۱۳

اعمال رسولان باب ۱۷ آیات ۱۰ و ۱۱

دوم تیموتائوس باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۷

« هر کجا که حقایق انجیل اعلام شود، کسانی که صادقانه تمایل داشته باشند کار درست را انجام دهند، به جستجوی سخت کوشانه کتاب مقدس هدایت خواهند شد. اگر در صحنه‌های پایانی تاریخ زمین، کسانی که حقایق به ایشان اعلام شده است، الگوی اهالی بیریه را دنبال نمایند، روزانه در کتاب مقدس تحقیق کنند و پیام‌های آورده شده نزد خود را با کلام خدا مقایسه کنند، امروزه تعداد زیادی افراد وفادار به احکام خدا وجود خواهند داشت در حالی که اکنون تنها عده کمی هستند. » - الن

جی. وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 232

ما به واسطه حقایقی که اعلام می‌داریم، حقایقی که در کلام خدا می‌یابیم، مردمی متحد می‌باشیم. این در مورد کلیسای خدا در روزهای اولیه و امروزه نیز صدق می‌کند. مطالعه کلام خدا هسته مرکزی عبادت ما را تشکیل می‌دهد و اتحادمان به عنوان مردمی که فراخوانده شده‌اند تا پیام سه فرشته را به جهان اعلام کنند. هنگامی که ما به عنوان یک خانواده برای مشارکت و عبادت گردهم می‌آییم، کتاب مقدس، کلام خدا را به ما می‌گوید تا زندگیمان را در آماده‌سازی برای مأموریت‌مان و آمدن دوباره عیسی هدایت کند.

اعتقاد شما تا چه میزان ریشه در کتاب مقدس دارد؟ یعنی، آیا به اندازه کافی مانند سه پسر عبرانی در ایستادگی در برابر مرگ پایدار هستید؟

۲۲ آذر

پنجشنبه

پاره کردن نان و دعا کردن

کلیسای اولیه با وجود چالش‌هایی که با آن روبرو بودند، در ایمان مشترکشان به عیسی و حقیقتی که برای انتشار به جهان به ایشان سپرده شده بود، متحد بودند. این چیزی است که پطرس حتی «حقیقت حاضر» نامید (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۲). و از این رو، آن‌ها متحد در حقیقت، وحدت خود را به شیوه‌های مختلف ابراز نمودند.

« آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می‌گذرانیدند » (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۲). این اشاره به پاره کردن نان احتمالاً بر یک غذای دسته جمعی یا وعده‌های غذایی منظم مشترک میان ایمانداران دلالت دارد. زمانی در حین غذای دسته جمعی، کسی به یاد مرگ و رستاخیز عیسی و در انتظار بازگشت زود هنگامش، برکتی ویژه بر نان و نوشیدنی ارائه می‌داد. از این رو مسیحیان اولیه زمان خود را صرف به یاد آوردن مفهوم زندگی و رسالت عیسی می‌کردند و علاقه داشتند در غذا خوردن‌های دسته جمعی درباره آن صحبت کنند. غذاهای مشترک ایشان به لحظات عبادت تبدیل شد. « آنان هر روز در معبد بزرگ دور هم جمع می‌شدند و در خانه‌های خود نان را پاره می‌کردند و با دلخوشی و صمیمیت با هم غذا می‌خوردند. خدا را حمد می‌کردند و مورد احترام همه مردم بودند و خداوند هر روز کسانی را که نجات می‌یافتند، به جمع ایشان می‌افزود » (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۶ و ۴۷). شکی نیست که این زمان هم‌نشینی با یکدیگر به شدت در تقویت احساس اتحادی که در عیسی داشتند، کمک نمود.

در کتاب اعمال رسولان چه نمونه‌هایی از دعا کردن مسیحیان اولیه با یکدیگر موجود است؟ آنها برای چه چیزی دعا می‌کردند؟

اعمال رسولان باب ۱ آیه ۱۴

اعمال رسولان باب ۴ آیات ۲۳ تا ۳۱

اعمال رسولان باب ۱۲ آیه ۱۲

کلیسای اولیه فرصت برای ارتباط مستقیم با خدا را مغتنم می‌شمرد و هرگز از درخواست های خود در دعا دست نکشیدند. پولس در اولین رساله‌اش به تیموتائوس، در زمانی که مسیحیان با هم هستند، به اهمیت دعا اشاره می‌کند (اول تیموتائوس باب ۲ آیه ۱). او همچنین به افسسیان نیاز به دعا کردن را تأکید می‌کند: « همه اینها را با دعا و مناجات انجام دهید. همیشه با هدایت روح‌القدس دعا کنید و پیوسته برای این منظور بیدار و پشتکار داشته باشید و برای همه مقدسین دعا کنید. برای من نیز دعا کنید تا وقتی سخن می‌گویم قدرت بیان به من عطا گردد و بتوانم راز انجیل را با شهامت فاش سازم » (افسسیان باب ۶ آیات ۱۸ و ۱۹).

روش‌هایی که می‌توانیم از طریق قدرت دعا برای اهداف مشترک، اتحادی عمیق‌تر را تجربه کنیم، کدامند؟ این دعا چگونه به متحد کردن ما به عنوان کلیسا کمک می‌کند؟

۲۳ آذر

جمعه

تفکری فراتر: مقالات فوق را بخوانید: « دعا », صفحات ۱۰۴۴-۱۰۴۶, و « عبادت », صفحات ۱۲۹۰-۱۲۹۱, از دائرة المعارف الن جی وایت.

« اهمیت سبت به عنوان یادبود خلقت این است که دلیل حقیقی مختص بودن عبادت به خدا را همواره زنده نگه می‌دارد - زیرا او خالق است و ما مخلوقات او هستیم. از این رو سبت، در اساس عبادت الهی قرار دارد، زیرا این حقیقت بزرگ را به موثرترین روش آموزش می‌دهد و هیچ نهاد دیگری این کار را انجام نمی‌دهد. اساس حقیقی عبادت الهی، نه صرفاً آن که در روز سبت انجام می‌شود، بلکه تمام عبادت‌ها در تمایز میان خالق و مخلوقاتش یافت می‌شود. این واقعیت بزرگ هرگز نمی‌تواند منسوخ شود و هرگز نباید فراموش شود. J. N. Andrews, History of the Sabbath, — chapter 27. برای حفظ این حقیقت، بشر بطور دائمی در فکر خود داشت که خدا سبت را در عدن بوجود آورده است؛ و تا زمانی که این واقعیت که او خالق ماست دلیل عبادت کردن او توسط ما باشد، روز سبت به عنوان نشانه و یادبود آن خواهد بود. اگر سبت بطور جهانی نگاه داشته می‌شد، افکار و عواطف انسان به عنوان اهداف احترام و عبادت به خالق منتهی می‌شد و هرگز هیچ بت پرست، منکر خدا یا کافری وجود نمی‌داشت. نگاه داشتن سبت نشانه‌ای از وفاداری نسبت به خدای حقیقی می‌باشد، کسی که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌های آب را خلق نمود. این مطلب ادامه می‌یابد که پیامی که به بشر فرمان می‌دهد تا خدا را عبادت کند و احکام او را نگاه دارد، بطور اخص آنانرا فرا خواهد خواند تا حکم چهارم را رعایت کنند. - الن جی. وایت، Ellen G. White, The Great Controversy, pp. 437, 438

سوالاتی برای بحث

۱. از آنجایی که مفاهیم عبادت، خلقت و نجات کتاب مقدس بسیار به هم پیوسته می‌باشند، فکر می‌کنید که تجلیل روز سبت چگونه می‌تواند پادزهر خدا برای عبادت دروغین باشد؟ سبت چه نقشی در این پیشگویی پایان زمان در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ دارد؟ چرا در پیام فرشته اول به روز سبت اشاره شده است؟
۲. اغلب اوقات ما به محتوای عبادت می‌پردازیم - کارهایی که باید و یا نباید در حین عبادت انجام دهیم. آیا این به اندازه کافی خوب است؟ عبادت واقعاً چیست؟ کلیسای محلی شما چگونه عبادت معنی دار را تجربه می‌کند؟
۳. در برخی از جوامع، عبادت جمعی مسیحیان به آرامی فراموش یا منسوخ شده است، حتی در اجتماع‌های ادونتیست. کلیسای محلی شما برای مقابله با این روند چه کاری می‌تواند انجام دهد؟

خلاصه: عبادت، پاسخ سپاسگزارانه ایماندار مسیحی به خدا برای موهبت نجات می‌باشد. همچنین یک عنصر حیاتی از تجربه اجتماع مسیحی از اتحاد و مشارکت است. بدون دعا و مطالعه کتاب مقدس در تمایل به شناخت حقیقت خدا برای ما، جامعه ما از تجربه اتحاد در مسیح قاصر خواهد ماند.

مردم اوکراین ۲۲ کلیسا بنا می کنند

توسط اندرو مک چسنی، ماموریت ادونتیست

ولادیمیر ولادووسکی، رئیس شرکت ساخت و ساز می دانست که ساختن یک کلیسای ادونتیست روز هفتم در شمال روسیه ودر قسمت دریایی آرخانگلسک، به عنوان یک معجزه خواهد بود.

او طرحی برای پروژه نداشت. او تنها چند ماه تابستان زمان داشت تا کلیسا را بسازد. و یک مدیرارشد شهرداری، بدون اینکه دلیلی داشته باشد، قول داده بود که پروژه را امضا نکند.

بنابراین، ولادووسکی طرح کلی برای ساختن کلیسا را تامین کرده و کار را آغاز کرد.

ولادیمیر که ساکن بومی کشور اوکراین می باشد و ۲۲ کلیسای ادونتیست و امکانات کلیسایی را در روسیه، اوکراین و مغولستان در طی بیشتر از دو دهه ساخته است، گفت: "تابستان در آرخانگلسک کوتاه است و ما زمان برای انجام تشریفات اداری نداشتیم. پس شروع به ساختن کردیم."

بعد از پایه گذاری زیر بنا، ولادیمیر طرح را برای مرحله دوم دریافت کرد و کارگران ساختمانی اش را گذاشت تا دیوارها را بسازند. سپس طرح پشت بام و دیگر طرح را دریافت کرد.

به طور قابل توجه، کسی از شهرداری سعی نکرد که ساخت را متوقف کند. در هر حال ولادیمیر پروژه کاری را فراموش نکرده بود. ولادیمیر هر روز صبح کارگران اش را جمع کرده و برای معجزه در مکان ساخت و ساز دعا کردند. یک ماه گذشت. دو ماه گذشت. سه ماه گذشت. تابستان آرخانگلسک تنها در مدت سه ماه، از ژوئن تا آگوست، تمام می شود. نمای بیرونی کلیسا قبل از اینکه اولین برف ماه سپتامبر ببارد، به اتمام رسید. قسمت داخلی ساختمان در ماه دسامبر به پایان رسید.

ولادیمیر برای گرفتن اسناد به مدیریت شهری برگشت. او می دانست که چه چیزی در انتظار او است، اما احساس آرامش داشت، با آگاهی بر اینکه روزانه دعا کرده بود و اینکه هوا برای ساختن کلیسا به قدر کافی گرم مانده بود.

شهرداری حتی یک کلمه هم چیزی نگفت. او به سادگی اسناد را امضا کرد. ولادمیر گفت: "در پایان، او همه چیز را امضا کرد. علتش را نمی دانم. آن یک معجزه بود."

ولادمیر که ادونتیسست نسل سوومی است، شخصی است که ساختمان های کهنه را برای یک شرکت ساخت و ساز ایالتی در دوره شوروی بازسازی می کرد، و از زمانی که برای اولین بار با کلیسای ادونتیسست ادغام شد که این امر با بازسازی دفتر مرکزی منطقه آسیایی-اروپایی در موسکو در سال ۱۹۹۵ اتفاق افتاد، با معجزه های زیادی مواجه شد.

او در یک مصاحبه ای در پایتخت کشور اوکراین، کی یف، گفت که این چنین معجزه ای به اندازه معجزه قابل توجه در آرخانگلسک در سال ۱۹۹۹ دیده نشده است.

او افزود: "ما یک کلیسا بدون مجوز و طرح ساختیم."

ولادمیر ولادووسکی، در حالیکه یک عکس از کلیسا در دستش دارد.

تشکیلات کلیسائی و اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: افسسیان باب ۵ آیات ۲۳ تا ۲۷؛ متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸؛ تیطس باب ۱ آیه ۹؛ متی باب ۱۶ آیه ۱۹؛ غلاطیان باب ۶ آیات ۱ و ۲؛ متی باب ۲۸ آیات ۱۸ تا ۲۰.

آیه حفظی: « و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست » (متی باب ۲۰ آیات ۲۶ و ۲۷).

ما به عنوان ادونتیست های روز هفتم، مسیحیان پروتستان هستیم که به رستگاری فقط از طریق ایمان نسبت به آنچه عیسی مسیح برای بشریت انجام داده است، اعتقاد داریم. ما برای دریافت مزایای آنچه مسیح برایمان انجام داده است، به کلیسا یا سلسله مراتب کلیسا نیاز نداریم. آنچه از مسیح دریافت می کنیم، مستقیماً از جانب او به عنوان جایگزین ما بر صلیب و کاهن اعظم وساطت کننده ما در معبد آسمانی می باشد. با این وجود، کلیسا پدیده خداست و خدا آن را در اینجا برای ما نه به عنوان وسیله نجات بلکه به عنوان وسیله ای برای کمک به ما برای نشان دادن راه نجات به جهان قرار داده است. کلیسا تشکیلاتی است که عیسی برای انتشار انجیل به جهان آنرا بنا نمود. این سازمان تا جایی اهمیت دارد که رسالت کلیسا را مستحکم و ممکن سازد. بدون تشکیلات کلیسا، پیام نجات بخش عیسی نمی توانست چندان مؤثر به دیگران ابلاغ شود. رهبران کلیسا نیز مهم هستند زیرا اتحاد را پرورش داده و الگوی عیسی را نشان می دهند. این هفته دلیل حیاتی بودن سازمان کلیسا برای بشارت مژده خدا و اینکه چگونه می تواند اتحاد کلیسا را پرورش دهد، مطالعه می کنیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در اول دی - ۲۲ December آماده شوید.

مسیح، سر کلیسا

همانطور که پیش از این در یکی از دروس گذشته دیدیم، کلیسا در عهد جدید توسط استعاره بعنوان بدن نشان داده شد. کلیسا بدن مسیح می باشد. این استعاره به چندین جنبه کلیسا و ارتباط میان مسیح و قومش اشاره دارد. کلیسا به عنوان بدن مسیح، برای وجودش وابسته به او می باشد. او سر (کولسیان باب ۱ آیه ۱۸، افسسیان باب ۱ آیه ۲۲) و منبع حیات کلیسا است. بدون او هیچ کلیسایی وجود نخواهد داشت.

کلیسا همچنین هویت خود را از مسیح می گیرد، زیرا او منبع و اساس و پدید آورنده ایمان و آموزه های آن می باشد. با این حال، با وجود حیاتی بودن این موارد در هویتش، کلیسا بیشتر از این چیزها می باشد. مسیح و کلام او، آنگونه که در کتاب مقدس آشکار شده است، هویت کلیسا را مشخص می کنند. بنابراین، کلیسا هویت و اهمیت خود را از مسیح می گیرد.

پولس در افسسیان باب ۵ آیات ۲۳ تا ۲۷، از رابطه میان مسیح و کلیسایش برای نشان دادن نوع رابطه ای که باید میان زن و شوهر وجود داشته باشد، استفاده می کند. ایده های کلیدی این رابطه میان مسیح و کلیسایش، چه چیزی می باشند؟

اگر چه ممکن است به دلیل سوء رفتار رهبران در قرن های گذشته، در مورد مفهوم [تسلیم] مردد باشیم، با این وجود کلیسا باید تابع سر، یعنی مسیح باشد؛ یعنی تابع اقتدار او. تصدیق ما از مسیح به عنوان سر کلیسا به ما کمک می کند تا به یاد داشته باشیم که بیعت نهایی ما باید به چه کسی تعلق داشته باشد و آن بیعت با خداوند است. کلیسا باید سازماندهی شود اما این سازمان همواره باید مطیع اقتدار عیسی، رهبر حقیقی کلیسایمان باشد.

« کلیسا بر روی شالوده خود یعنی مسیح بنا شده است؛ باید از مسیح به عنوان سر اطاعت شود. کلیسا نباید وابسته به بشر باشد یا توسط او اداره شود. بسیاری ادعا می کنند که مورد اعتماد بودنشان در کلیسا به آنها قدرت امر نمودن به دیگران مبنی بر اینکه به چه چیزی باید باور داشته و چه کاری باید انجام دهند را می دهد. خدا این ادعا را جایز نمی داند. نجات دهنده می گوید، « همه شما برادرید ». تمام شما در معرض وسوسه بوده و گرایش به خطا دارید. ما نمی توانیم برای هدایت به هیچ موجود فانی متکی باشیم. صخره ایمان حضور زنده مسیح در کلیسا است. ضعیفان می توانند بر این تکیه کنند و کسانی که خود را قویترین می دانند، در صورتی که از کارائی مسیح بهره نبرند، ضعیف ترین خواهند بود ». - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 414

چگونه می توانیم بیاموزیم که به جای وابستگی بر « موجود فانی » که بسیار آسان است، به مسیح تکیه کنیم؟

۲۶ آذر

دوشنبه

رهبری خدمتگزار

عیسی در طی خدمت خویش با حواریون، زمان هایی را تجربه نمود که بخاطر طمع آنان برای قدرت از کوره در میرفت. رسولان به نظر می رسید برای تبدیل شدن به رهبران قدرتمند ملکوت عیسی بسیار مشتاق بودند (مرقس باب ۹ آیات ۳۳ و ۳۴؛ لوقا باب ۹ آیه ۴۶). حتی زمانی که حواریون شام آخر را با یکدیگر صرف می کردند، این احساس های سلطه و برتری احتمالاً میان ایشان احساس می شد (لوقا باب ۲۲ آیه ۲۴).

در خلال مواقعی اینچنینی، عیسی بوضوح افکار خود را در مورد رهبری روحانی میان قومش را آشکار نمود. ما از نصیحت عیسی در متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸ چه اصول رهبری می آموزیم؟ چگونه می توانیم این اصول را در زندگی خود و بویژه کلیسایمان نشان دهیم؟

« در این متن کوتاه، عیسی دو نمونه از اقتدار را به ما ارائه می دهد: نخست ایده اقتدار رومیان است. در این مدل، نخبگان به صورت سلسله مراتب نسبت به دیگران برتری دارند. آنها قدرت تصمیم گیری داشته و انتظار دارند تا زیر دستانشان تسلیم آنها باشند. عیسی آشکارا این نمونه از اقتدار را رد نمود، زمانی که گفت: « شما اینگونه نباشید! » در عوض او یک نمونه مهیج از اقتدار را به حواریون ارائه داد، رد کامل یا معکوس مدل سلسله مراتبی که با آن آشنا بودند. »

— Darius Jankiewicz, «Serving Like Jesus: Authority in God's Church»
Adventist Review, March 13, 2014, p. 18

مفهوم اقتداری که عیسی در این روایت ارائه می کند برپایه دو واژه کلیدی می باشد: خدمتگزار (diakonos) و برده (doulos). در برخی از ترجمه ها، واژه نخست، خدمتگزار اغلب به صورت « کشیش | کاهن | مامور به خدمتکلیسایی » و واژه دوم به صورت « خادم » و یا « غلام » ترجمه شده اند. بدین ترتیب هر دو واژه بخش زیادی از شدت معنی و منظور خود را از دست می دهند. اگر چه عیسی تمایل نداشت تمام ساختارهای قدرت را منسوخ نماید، با این حال آنچه که بدان تأکید می ورزید این بود که رهبران کلیسا باید پیش از هر چیز خدمتگزاران و بندگان قوم خدا باشند. جایگاه های آنها نباید باعث اعمال قدرت بر مردم یا تسلط بر ایشان شود و یا باعث اعتبار و شهرتشان شود. مسیح، ملکوتی را برقرار می کرد که برپایه اصولی متفاوت بود. او انسان ها را نه برای اقتدار، بلکه خدمت

فراخواند، مبنی بر این که قوی‌ترها ناتوانی ضعیفان را بدوش بکشند. قدرت، موقعیت، استعداد و تحصیلات، مالک خود را تحت مسئولیتی بزرگ‌تر برای خدمت به هم‌نوعان خود قرار می‌دهد». - الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 550

یوحنا باب ۱۳ آیات ۱ تا ۲۰ را بخوانید. عیسی به حواریونش چه الگویی از رهبری را ارائه داد؟ عیسی همچنان سعی دارد در این آیات چه چیزی به ما تعلیم دهد؟ ما چگونه می‌توانیم این اصل را در تمام کارهایمان با دیگران، در درون و خارج از کلیسا آشکار کنیم؟

۲۷ آذر

سه شنبه

حفاظت از اتحاد کلیسا

دوم تیموتائوس باب ۲ آیه ۱۵ و تیطس باب ۱ آیه ۹ را بخوانید. بر اساس توصیه‌های پولس به تیموتائوس و تیطس، چه وظایف مهمی تحت مسئولیت رهبران و بزرگان وفادار کلیسا می‌باشد؟

توجه کنید که پولس تا چه حد بر نگاه داشتن عقاید و تعالیم ناب تأکید دارد. این برای اتحاد حیاتی می‌باشد، بویژه به این دلیل که می‌توان استدلال نمود آموزه‌های مان بیش از هر چیز دیگری کلیسایمان را متحد می‌سازند. بار دیگر، اتحاد ما در مسیح به عنوان ادونتیست، مردمی که از اقشار، فرهنگ‌ها و زمینه‌های مختلف هستیم، در درکمان از حقیقتی که مسیح داده است یافت می‌شود. اگر با این تعالیم، مشوش و گیج بشویم، سپس تنها هرج و مرج و تفرقه بوجود خواهد آمد، بویژه که به پایان جهان نزدیک می‌شویم.

«در پیشگاه خدا و در حضور مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری خواهد کرد و به خاطر ظهور و پادشاهی او تو را موظف می‌سازم که پیام را اعلام کنی. در وقت و بی وقت آماده کار باش و دیگران را متقاعد و توبیخ و تشویق کن و با صبر و شکیبایی تمام تعلیم بده، زیرا زمانی خواهد آمد که آدمیان به تعلیم درست گوش نخواهند داد، بلکه از امیال خودشان پیروی می‌کنند و برای خود معلمین بیشتری جمع خواهند کرد تا نصایحی را که خود دوست دارند از زبان آنها بشنوند. آنها از شنیدن حقیقت خودداری می‌کنند و توجه خود را به افسانه‌ها معطوف می‌دارند» (دوم تیموتائوس باب ۴ آیات ۱ تا ۴).

پولس با این سخنان، افکار الهام بخش خود را بر آمدن دوباره عیسی و روز داوری متمرکز می‌کند. این رسول از تمام اقتدار خدادادی خود (اول تیموتائوس باب ۱ آیه ۱) برای دادن مشاوره مهم به تیموتائوس استفاده می‌کند. در زمینه روزهای آخر، با وجود

وفور تعالیم غلط و فساد اخلاقی روزافزون، تیموتائوس باید کلام خدا را موعظه کند. این رسالتی است که او برای آن فراخوانده شده است.

تیموتائوس باید به عنوان بخشی از ماموریت بشارتی تعلیمی خود باید افراد را متقاعد، توبیخ و نصیحت کند. این افعال یادآور رهنمودی است که کلام مقدس ارائه می کند (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶). واضح است که کار تیموتائوس، متابعت، تعلیم و اعمال آنچیزهایی است که در کلام مقدس یافت می شود و این کار را باید با تحمل مشقات و شکیبائی انجام دهد. سرزنش‌های تند و شدید به ندرت گناهکار را نزد مسیح می آورد. تیموتائوس با پیروی از آنچه پولس نوشت، تحت هدایت روح القدس و با نگرشی همچون رهبر خدمتگزار، نیرویی قوی و متحد کننده در کلیسا خواهد بود.

با چه شیوه های عملی می توانیم به رهبران کلیسا برای حفظ اتحاد در کلیسا کمک کنیم؟ چگونه می توانیم اطمینان یابیم که ما در میان اختلافات، همیشه در عوض نیروی تفرقه انگیز، نیروی متحد کننده باشیم؟

۲۸ آذر

چهارشنبه

تادیب کلیسائی

یکی از مسائل بحرانی سازمان کلیسا، چگونگی طرز برخورد و تادیب است. اینکه چگونه تادیب می تواند به حفظ اتحاد کلیسا کمک کند، گاهی اوقات یک موضوع حساس می باشد که ممکن است به راحتی سوء تعبیر شود. اما از دیدگاه کتاب مقدسی، تادیب کلیسا بر دو حوزه مهم تمرکز دارد: حفظ خلوص اصول عقاید و حفظ خلوص حیات کلیسا و عملکرد آن.

همانطور که پیش از این دیده ایم، عهد جدید از اهمیت حفظ خلوص آموزه های کتاب مقدسی در زمان بیداری ارتداد و تعالیم دروغین بویژه در پایان زمان، حمایت می کند. همین کار برای حفظ مسئولیت اجتماع باید صورت گیرد از طریق محافظت در برابر فساد اخلاقی، نادرستی و فساد نیز چنین می باشد. به این دلیل از کتاب مقدس به عنوان « وسیله ای برای تعلیم حقیقت، سرزنش خطا، اصلاح معایب و پرورش ما در نیکی مطلق » یاد می شود (دوم تیموتائوس باب ۳ آیه ۱۶).

متی باب ۱۶ آیه ۱۹ و باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۲۰ را بخوانید. عیسی در مورد تادیب و سرزنش نمودن کسانی که در خطا هستند، چه اصولی به کلیسا ارائه داد؟

کتاب مقدس از مفهوم تادیب و جوابگوئی ما نسبت به یکدیگر در زندگی روحانی و اخلاقی مان، حمایت می کند. در واقع یکی از نشانه های بارز کلیسا، تقدس یا جدایی آن از جهان می باشد. ما قطعاً در کتاب مقدس، نمونه های بسیاری از موقعیت های دشواری می یابیم که کلیسا را ملزم می داشت تا قاطعانه در برابر رفتارهای غیر اخلاقی عمل کند. استانداردهای اخلاقی باید در کلیسا حفظ و رعایت شوند.

این آیات چه اصولی برای ما در پرداختن به مسائل دشوار در کلیسا تعلیم می دهند؟
متی باب ۷ آیات ۱ تا ۵؛ غلاطیان باب ۶ آیات ۱ و ۲.

ما نمی توانیم تعالیم کتاب مقدسی را درباره نیاز به تادیب در کلیسا انکار نماییم. ما نمی توانیم بدون آن نسبت به کلام خدا وفادار باشیم. اما به کیفیت رستگاری در بسیاری از این تذکرات توجه کنید. تادیب باید تا حد ممکن رهایی بخش باشد. ما همچنین باید به یاد داشته باشیم که همه گناه کاریم و نیازمند فیض می باشیم. از این رو، هنگامی که تادیب را بکار می بندیم باید در فروتنی و آگاهی زیاد از نقاط ضعف خود، اینکار را انجام دهیم.

ما در برخوردمان با افراد گمراه چگونه می توانیم بیاموزیم که با نگرشی رستگارانه بیش از مجازات کردن رفتار کنیم؟

۲۹ آذر

پنجشنبه

سازماندهی برای مأموریت

همانطور که در طول این فصل دیده ایم (که بارها تکرار می شود) ما به عنوان یک کلیسا برای مأموریت و بشارت سازماندهی و یکپارچه شده ایم. ما تنها یک باشگاه اجتماعی برای افراد همفکر به منظور جمع شدن و تأیید یکدیگر در آنچه که باور داریم، نیستیم (اگر چه این نیز می تواند بسیار مهم باشد). ما برای به اشتراک گذاشتن حقیقتی که خود به آن عشق می ورزیم با جهان گردهم آورده شده ایم.

در متی باب ۲۸ آیات ۱۸ تا ۲۰، عیسی دستورالعمل های نهایی برای مأموریت به جهان را به حواریون خود داد. لغات کلیدی فرمان عیسی را شناسایی کنید. این لغات برای کلیسای امروزی بیانگر چه چیزی هستند؟

مأموریت بزرگ عیسی به حواریونش شامل چهار فعل کلیدی می شود: بروید، شاگرد بسازید، تعمید دهید و تعلیم دهید. بر طبق دستور زبان یونانی این آیات، فعل اصلی شاگرد ساختن می باشد و سه فعل دیگر نشان می دهند که این چگونه انجام می شود. شاگردی موقعی بوجود می آید که ایمانداران به همه اقوام بروند تا انجیل را موعظه کرده و مردم را تعمید داده و آنان را تعلیم دهند تا آنچه را که عیسی گفت رعایت کنند. وقتی که کلیسا این مأموریت را اجابت می کند، ملکوت خدا وسعت می یابد و افراد بیشتر و بیشتری از تمام ملت ها به صفوف کسانی که عیسی را به عنوان نجات دهنده پذیرفته اند، می پیوندند. اطاعت ایشان از فرمان های عیسی مبنی بر تعمید دیدن و نگاه داشتن تعلیم وی، یک خانواده جهانی جدید را بوجود می آورد. شاگردان جدید نیز از حضور روزانه عیسی در حینی که خود در حال پرورش شاگردان دیگر هستند اطمینان می یابند. حضور عیسی، وعده حضور خدا می باشد. انجیل متی با اعلام اینکه تولد عیسی یعنی «خدا در ما است» (متی باب ۱ آیه ۲۳) آغاز می شود و با وعده حضور مداوم عیسی با ما تا زمان آمدن دوباره اش، پایان می یابد.

« مسیح به شاگردانش نگفت که کارشان آسان خواهد بود ... او به ایشان اطمینان داد که با ایشان خواهد بود؛ و اگر آنها با ایمان ادامه دهند، تحت سپر قدرت مطلق خواهند بود. او به ایشان فرمان داد که قوی و شجاع باشند؛ زیرا کسی قوی تر از فرشتگان - سرکرده ارتش های آسمان - هم سطح ایشان خواهد بود. او تدارکی کامل برای انجام کار آنها ایجاد نمود و مسئولیت موفقیت آن را بر خود گرفت. تا زمانی که آنها از کلام او اطاعت می کردند و در ارتباط با او کار می کردند، شکست نمی خوردند » - الن جی.

وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, p. 29

در مورد معنای وعده حضور عیسی با قومش تا زمان آمدن دوباره وی بیندیشید. واقعیت این وعده باید چگونه در حالی که به دنبال تحقق مأموریتی که عیسی به ما داده است هستیم، تأثیر بگذارد؟

۳۰ آذر

جمعه

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « مسئولیت فردی و اتحاد مسیحی »، صفحات ۴۸۵-۵۰۵، در شهادتهایی برای خادمان و کارگران انجیل؛ « اتحاد در گوناگونی »، صفحات ۴۸۳-۴۸۵، و « تادیب مسیحی »، صفحات ۴۹۸-۵۰۳، از کتاب کارگران انجیل. مقالات فوق را بخوانید: « کلیسا »، صفحات ۷۰۷-۷۱۰، و « تشکیلات کلیسایی »، صفحات ۷۱۲-۷۱۴، از دائرة المعارف الن جی وایت. « اصول رهبری خوب در تمام شکل های جامعه از جمله کلیسا اجرا می شود. با این وجود، رهبر کلیسا باید بیشتر از یک رهبر باشد. او باید یک خدمتگزار نیز باشد. » « تناقضی آشکار میان رهبر بودن و خدمتگزار بودن وجود دارد. چگونه ممکن است

یک نفر همزمان هم خدمت و هم رهبری کند؟ آیا رهبر موقعیتی مورد احترام ندارد؟ آیا او فرمان نمی دهد و انتظار ندارد که دیگران از وی اطاعت کنند؟ پس چگونه مقام پایین تر خدمتگزار بودن را که دریافت دستور و انجام آنها می باشد را به خود می گیرد؟

« به منظور حل این تناقض ما باید به عیسی بنگریم. او به گونه ای فوق العاده اصل رهبری که خدمت می کند را ارائه داد. تمام زندگی او صرف خدمت کردن شد. و در عین حال او بزرگ ترین رهبر جهان بود که تا به حال دیده شده است. » — G. Arthur Keough, *Our Church Today: What It Is and Can Be* (Washington, D.C., and Nashville: Review and Herald, 1980), p. 106

سوالاتی برای بحث

۱. در مورد ایده خدمتگزار - رهبر بیشتر بیاندیشید. چه نمونه هایی می توانیم در این جهان دنیوی بیابیم؟
۲. بار دیگر متی باب ۲۰ آیات ۲۵ تا ۲۸ را بخوانید. این آیات چه چیزی درباره نحوه درک خدا از معنای واژه بزرگ (متی باب ۲۰ آیه ۲۶) در مقایسه با آنگونه که جهان این واژه را درک می کند، به ما می گویند؟
۳. اگر یکی از وظایف رهبران کلیسا حفظ اتحاد باشد، در هنگامی که رهبران کلیسا دچار تزلزل می شوند و زمانی که انسانیت آنها، ایشان را از نمونه های کامل بودن باز می دارد، ما چه کاری باید انجام دهیم؟
۴. چرا بسیار مهم است که ما تادیب کلیسایی را با روحیه ای از لطف و محبت نسبت به کسانی که گمراه هستند، اعمال کنیم؟ چرا متی باب ۷ آیه ۱۲ باید همواره در حین این روند پیش روی ذهن ما باشد؟

خلاصه: تشکیلات خوب کلیسایی برای مأموریت آن و اتحاد ایمانداران ضروری است. مسیح سر کلیسا است و رهبران کلیسا باید در رهبری قوم خدا از الگوی او پیروی کنند. اتحاد از طریق تعلیم وفادارانه کلام خدا و مطیع آن زندگی کردن حفظ می شود.

همسر م کلیسا را ترک کرد

توسط دانیال گتن

همسر م از رفتن به کلیسای ادونتیست روز هفتم منصرف شد، اما من امیدم را از دست ندادم. علتش این است.

در دوره های کومونیستی سرکوبگر، یک زن در وطن من، رومانی، در مورد کلیسای ادونتیست یاد گرفت و سپس در جلسات سبت به طور مرتب شرکت کرد. این امر شوهرش را ناراحت کرد.

او پرسید: "تو در زمانهای یکسان هر روز سبت کجا می روی؟"

همسرش پاسخ داد: "عزیزم، من به کلیسای ادونتیست می روم."

او داد زد: "من حالا ماجرا را فهمیدم. تو فقط با یک شرط می توانی به رفتنت ادامه دهی: نمی توانی تعمید بگیری. نمی خواهم بشنوم که تعمید گرفته ای، در غیر این صورت تو را می گشتم."

همانطور که زن کتاب مقدس را مطالعه می کرد و در مورد عیسی یاد می گرفت، او متقاعد شد که بایستی در یک جمع عمومی و از طریق تعمید برای عیسی بایستد.

اعضای کلیسا بعد از جشن سبت، مردم تازه تعمید شده را احاطه کردند. آنها آن اعضا را بغل کرده و گل تقدیم کردند. همه به جز یک زن، لبخند می زدند. او نمی دانست که عکس العمل شوهرش چه خواهد بود.

بعد از ظهر آن روز، او وقتی که به همراه دسته گل به خانه برگشت، شوهرش را جلوی حیاط پیدا کرد. شوهرش در حالیکه پشت یک میز چوبی نشسته بود و یک چاقو به سمت بالا گرفته بود، پرسید: «گلها را از کجا آورده ای؟»

زن پاسخ داد: "من امروز تعمید گرفتم."

صورت شوهرش از فرط خشم سرخ شد.

او در حالیکه چاقو را از روی میز به سمت بالا می گرفت، گفت: "آیا حرف من را باور نکردی وقتی گفتم اگر تعمید بگیری تو را می گشتم؟" "آماده مردن باش"، او این را گفت و به سمتش حمله کرد.

همسرش به پشت خانه، در جایی که آن دو باغ داشتند، فرار کرد. شوهرش

در باغچه ذرت به او رسید. در حالیکه چاقو را داشت بالای سرش می آورد، زن برای آخرین بار از او یک چیزی خواست: دعا. شوهرش قبول کرد و همسرش را دید که زانو زد. در حالیکه زن با خدا صحبت می کرد، شوهرش با نگاه داشتن چاقو بالای سرش به او خیره شد.

ناگهان، چاقو از دستش سرخورد و بدون آنکه صدمه ای بزند روی زمین افتاد. چهره مرد کمرنگ شد. و تمام بدنش شروع به لرزیدن کرد، و کنار چاقو روی زمین افتاد. همسرش سریع روی پاهایش بلند شده و کمکش کرد تا بایستد. بدون آنکه چیزی بگویند به خانه بازگشتند.

بعد از مدتی، شوهرش تعمیر گرفت. خدا قلبش را عوض کرد. اگر خدا قادر است قلب این مرد را عوض کند، می دانم که قادر است قلب همسرم را نیز لمس کند. حتی اگر به نظر برسد که تمام امید از دست رفته باشد، من توانایی این را دارم که به خدا اعتماد کنم.

دانیال گت، ۶۸ ساله، یک کارگرساخت و ساز در پلوسکی کشور رومانی است.

احیاء نهایی اتحاد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۳؛ اشعیا باب ۱۱ آیات ۱ تا ۱۰؛ مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیات ۱ تا ۵؛ اول تسالونیکیان باب ۴ آیات ۱۳ تا ۱۸؛ مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیات ۱ تا ۵؛ اشعیا باب ۳۵ آیات ۴ تا ۱۰.

آیه حفظی: « اما خدا آسمانهای تازه و زمینی تازه وعده داده است که در آنها نیکی مطلق مستقر خواهد بود و ما در انتظار این‌ها هستیم » (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۳).

یکی از بزرگترین وعده‌های کتاب مقدس، وعده آمدن دوباره عیسی می‌باشد. ما بدون آن هیچ چیزی نداریم، زیرا امید ما بر پایه آن وعده و مفهومش برای ماست. هنگامی که مسیح در ابرهای آسمان بازمی‌گردد، تمام چیزهایی که زمینی و ساخته دست بشر و در نتیجه موقتی و در زمان‌هایی بی معنی هستند، زوده خواهند شد. پس از هزاره در آسمان، این زمین با جنگ‌ها، قحطی‌ها، بیماری‌ها و مصیبت‌هایش، از نو ساخته خواهد شد و به مکان سکونت باقیمانندگان که در نهایت بار دیگر با خداوندشان و یکدیگر متحد شده‌اند، تبدیل خواهد شد.

امید به آمدن دوباره مسیح، یکی از موضوع‌های عمده عهد جدید است و برای قرن‌ها مسیحیان منتظر تحقق این وعده بوده‌اند. ما ادونتیست‌های روز هفتم نیز منتظر بازگشت او هستیم. در واقع، نام ما خود این امید را اعلام می‌کند.

در آخرین درس، ما به این وعده و مفهومش برای اتحاد مسیحی می‌پردازیم. وحدت ما در مسیح اغلب بواسطه محدودیت‌ها و ضعف‌های بشریمان مورد چالش قرار می‌گیرد. اما دیگر نیازی نیست ما بدنبال راه‌حلی برای تفرقه‌مان باشیم، زیرا تفرقه‌ای وجود نخواهد داشت. در ظهور ثانی، ما با خداوند یکی خواهیم بود، که در نهایت متحد شده و یک خانواده احیاء شده را تشکیل خواهیم داد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۸ دی - ۲۹ December آماده شوید.

حتمی بودن بازگشت مسیح

یوحنا باب ۱۴ آیات ۱ تا ۳ مشهورترین وعده آمدن دوباره عیسی است. این وعده درباره نوع زندگی نجات یافتگان بر روی زمین جدید چه چیزی به شما می‌گوید؟

مسیحیان اولیه، بازگشت مسیح را « امید متبارک » می‌دانستند (تیطس باب ۲ آیه ۱۳). آنها انتظار داشتند تمام پیشگویی‌ها و وعده‌های کتاب مقدس در ظهور دوم تحقق یابند، زیرا این هدف مسیحیت است. تمام کسانی که مسیح را دوست دارند، منتظر روزی هستند تا بتوانند رو در رو با او هم‌نشین شوند. سخنان او در آن آیات، به نوعی نزدیکی و صمیمیت را که ما نه تنها با مسیح بلکه با یکدیگر نیز خواهیم داشت، اشاره دارند. مسیحیان به این وعده معتقدند، زیرا کتاب مقدس ما را از تحقق آن مطمئن می‌سازد. ما این اطمینان را داریم، زیرا سخنان عیسی را باور داریم که فرمود، « دوباره می‌آیم » (یوحنا باب ۱۴ آیه ۳). درست همانطور که آمدن نخست مسیح پیشگویی شد، آمدن دوباره او نیز حتی در عهد قدیم پیشگویی شده است. پیش از طوفان، خدا به خنوخ که بزرگ و سر سلسله قوم بود گفت که آمدن مسیح موعود در جلال، پایانی بر گناه خواهد بود. او پیشگویی نمود، « ببینید خداوند با ده‌ها هزار نفر از مقدسین خود می‌آید تا بر همه آدمیان داوری کند و انسان‌های شریری را که از روی شرارت، دست به اعمال شریانه زده‌اند و همه سخنان سختی که گناهکاران خدا ناشناس بر ضد خدا گفته‌اند، محکوم سازد » (یهودا آیات ۱۴ و ۱۵).

هزار سال پیش از آنکه عیسی به این زمین بیاید، داود پادشاه نیز آمدن مسیح موعود برای گرد هم آوردن قوم خدا را پیشگویی نمود. « خدای ما می‌آید، اما نه در سکوت، بلکه با آتش سوزنده که در پیشاپیش اوست و توفان سهمگین که در اطراف اوست. آسمان‌ها و زمین را به گواهی می‌طلبید تا بر قوم خود داوری کند. او می‌فرماید: جمع شوید ای مؤمنانی که با قربانی‌های خود با من پیمان بستید » (مزامیر باب ۵۰ آیات ۳ تا ۵).

آمدن دوباره عیسی بطور نزدیک با ظهور اول وی مرتبط است. نبوت‌هایی که تولد و رسالت او را پیشگویی نمودند، (برای مثال، پیدایش باب ۳ آیه ۱۵، میکا باب ۵ آیه ۲، اشعیا باب ۱۱ آیه ۱، دانیال باب ۹ آیات ۲۵ و ۲۶) بنیان امید و اطمینان ما، به وعده‌های مربوط به آمدن دوباره او استوار است. مسیح « ظاهر شد تا با مرگ خود به عنوان قربانی، گناه را از بین ببرد... مسیح نیز یک بار به عنوان قربانی تقدیم شد تا بار گناهان آدمیان را به دوش گیرد و بار دوم که ظاهر شود برای کفاره گناهان نخواهد آمد، بلکه برای نجات آنانی که چشم به راه او هستند می‌آید » (عبرانیان باب ۹ آیات ۲۶ و ۲۸).

روش‌هایی که حتی اکنون می‌توانید از وعده آمدن دوباره امید و آرامش بدست آورید، کدامند؟

۳ دی

دوشنبه

وعده احیاء

اشعیا باب ۱۱ آیات ۱ تا ۱۰ را بخوانید. به اسرائیل چه وعده‌ای داده شده است و چه چیزی درباره مکان سکونت ابدی نجات یافتگان می‌گوید؟

کتاب مقدس با داستان خلقت زمین آغاز می‌شود (پیدایش باب‌های ۱ و ۲). این توصیف یک جهان زیبا و هماهنگ است که به والدین ما، آدم و حوا سپرده شد. جهانی عالی و خانه‌ای برای نژاد بشری که خدا خلق نموده بود. دو باب آخر کتاب مقدس نیز از خلق شدن جهانی عالی و هماهنگ توسط خدا برای بشر نجات یافته می‌گویند (مکاشفه یوحنا باب‌های ۲۱ و ۲۲)، اما این بار دقیق‌تر است گفته شود، خلقت دوباره یت ترمیم زمین از ویرانی‌های گناه.

کتاب مقدس در بسیاری جاها اعلام می‌کند که این خانه ابدی نجات یافتگان، یک مکان واقعی خواهد بود و نه وهم خیالی یا رؤیا. نجات یافتگان قادر خواهند بود ببینند، بشنوند، استشمام کنند، لمس کنند و یک تجربه و زندگی جدید را احساس کنند. پیشگویی اشعیا باب ۱۱، متنی زیبا است که آمدن مسیح موعود که دوره‌ای جدید بوجود خواهد آورد را پیش‌بینی می‌کند. او به تمام خشونت‌ها پایان خواهد داد و آرامشی ابدی ایجاد خواهد نمود. حکمرانی خدا بر این زمین جدید، یک هماهنگی جهانی بوجود خواهد آورد.

مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. در نتیجه هماهنگی جدید، چه چیزی برای همیشه ناپدید خواهد شد؟

الن جی. وایت نوشت که چه چیزی در انتظار نجات یافتگان می‌باشد: « چنانچه سال‌های ابدیت در جریان هستند، مکاشفات غنی‌تر و باشکوه‌تری از خدا و مسیح به ارمغان خواهند آورد. همچنانکه آگاهی پیشرفت می‌کند، محبت، احترام و خوشحالی نیز افزایش می‌یابند. هر چه انسان بیشتر در مورد خدا آگاهی بدست می‌آورد، تحسین ایشان از شخصیت او بیشتر خواهد بود. همانطور که عیسی در مقابل ایشان گنج‌های رستگاری و دستاوردهای شگفت‌انگیز نبرد بزرگ با شیطان را در مقابل ایشان آشکار می‌سازد، قلب نجات یافتگان با سرسپردگی بیشتری

می‌تپد، و با دستی محکم‌تر چنگ‌های طلا را به صدا درمی‌آورند: و میلیون‌ها صدا برای سرودن نمودن نوای ستایش متحد خواهند شد « - الن جی. وایت، *Ellen G. White, The Story of Redemption*, pp ۴۳۲, ۴۳۳

ما به چه روش‌هایی می‌توانیم حتی اکنون شخصیت خدا را درک کنیم؟ چگونه زندگی در اتحاد و هماهنگی با دیگران حتی اکنون چیزی در مورد شخصیت و ماهیت خدا آشکار می‌کند؟

۴ دی

سه شنبه

رستاخیز و روابط احیاء شده

از نخستین روزهای کلیسا، وعده بازگشت مسیح شاید بیش از هر چیز دیگر، قلب‌های قوم وفادار خدا را بویژه در میان سختی‌ها تقویت نمود. آن‌ها با وجود مبارزات هراسناک و غم و درد تسلی‌ناپذیرشان، به بازگشت مسیح و تمام وعده‌هایی که ظهور دوم در خود دارد، امید داشتند.

اول تسالونیکیان باب ۴ آیات ۱۳ تا ۱۸ را بخوانید. در این آیات چه وعده‌هایی آمده است؟ این چه چیزی در مورد امید به روابط احیاء شده می‌گوید؟

آمدن دوباره مسیح به روش‌هایی عمیق بر تمام بشریت تأثیر خواهد گذاشت. یکی از جنبه‌های مهم برپایی ملکوت خدا جمع شدن برگزیدگان می‌باشد. « شیپور بزرگ به صدا خواهد آمد و او فرشتگان خود را می‌فرستد تا برگزیدگان خدا را از چهار گوشه جهان و از کرانه‌های فلک جمع کنند » (متی باب ۲۴ آیه ۳۱). در لحظه این گردهمایی، مردگان صالح قیام خواهند کرد و جاودانگی دریافت خواهند نمود (اول قرنتیان باب ۱۵ آیات ۵۲ و ۵۳). « اول کسانی که در ایمان به مسیح مرده‌اند، خواهند برخاست » (اول تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۶). این لحظه‌ای است که ما همه منتظر آن بوده‌ایم. قیام کردگان با کسانی که منتظر حضور و محبت ایشان بوده‌اند، بار دیگر متحد خواهند شد. پولس اینگونه در مورد این رویداد به وجد می‌آید: « ای مرگ، پیروزی تو کجاست و ای موت نیش تو کجا؟ » (اول قرنتیان باب ۱۵ آیه ۵۵). بدن‌هایی که در بیماری، کهولت و از شکل افتاده به خاک سپرده شدند، قیام خواهند کرد، بلکه جسم‌هایی جدید، جاودان و عالی که دیگر نشانی از گناه ندارند که باعث پوسیدگی آنها شده باشد، از خاک برخوانند خاست. مقدسین قیام کرده، و کامل شدن کار احیاء توسط مسیح که منعکس‌کننده تصویر بی‌عیب خدا که در خلقت مقدر بود راتجربه می‌کنند (پیدایش باب ۱ آیه ۲۶، اول قرنتیان باب ۱۵ آیات ۴۶ تا ۴۹).

در زمان ظهور دوم عیسی، وقتی که مردگان نجات یافته قیام می‌کنند، صالحین زنده بر روی زمین تغییر خواهند نمود و آنها نیز بدن‌هایی جدید دریافت خواهند کرد. « زیرا فنا باید با بقاء پوشیده شود و مرگ به حیات جاودان ملبس گردد » (اول قرنتیان باب ۱۵ آیه ۵۳). بنابراین، این دو گروه نجات یافتگان، صالحین قیام کرده و تبدیل شده، « همراه با آنها در ابرها بالا برده خواهند شد تا در فضا با خداوند ملاقات نمایند و به این ترتیب ما همیشه با خداوند خواهیم بود » (اول تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۷).

در عصر علمی ما، حتی برخی از مسیحیان سعی دارند توضیحی طبیعی برای همه چیز حتی « معجزات » بیابند. وعده رستاخیز چه چیزی درباره اینکه تنها کارهای ماوراءطبیعی خدا می‌توانند ما را نجات دهند، به ما تعلیم می‌دهد؟

۵ دی

چهارشنبه

زمینی جدید برای نجات یافتگان

« من زمینی جدید و آسمانی تازه می‌آفرینم. اتفاقات گذشته کاملاً فراموش خواهند شد » (اشعیا باب ۶۵ آیه ۱۷). اشعیا و یوحنا (مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیه ۱) هر دو وعده زمین جدید را در رؤیا دیدند.

به توصیف یوحنا از شهر شگفت‌آور نجات یافتگان، اورشلیم جدید در مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیات ۲ و ۹ تا ۲۷ توجه کنید. این آیات به چه مفهومی در رابطه با اتحاد و هماهنگی که در این شهر وجود خواهد داشت، اشاره می‌کند؟

مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیات ۱ تا ۵ را بخوانید. نهر حیات که از تخت پادشاهی خدا جاری می‌شود و درخت حیات که آن را می‌پوشاند، دو ویژگی مهم دیگر این شهر جدید هستند. هدف آنها بر روی زمین جدید چه خواهد بود؟

درخت حیات که آدم بواسطه خطاکاری دسترسی به آن را از دست داد (پیدایش باب ۳ آیات ۲۲ تا ۲۴)، توسط مسیح در اورشلیم جدید احیاء خواهد شد. دسترسی به این درخت، یکی از وعده‌ها به نجات یافتگان می‌باشد (مکاشفه یوحنا باب ۲ آیه ۷). دوازده نوع میوه آن، هر ماه نوعی جدید، ممکن است دلیلی را پیشنهاد دهد که در زمین جدید، « در تمام

جشن‌های روز ماه نو و در تمام سبت‌ها، مردم از هر قوم و ملتی برای پرستش من به اینجا در اورشلیم خواهند آمد، خداوند می‌گوید « (اشعیا باب ۶۶ آیه ۲۳). اشاره به « شفای ملت‌ها » نیز بر قصد خدا به از بین بردن تمام موانع میان مردم و بازگرداندن بشر به هدف اصلی آن تاکید دارد: بازسازی تمام مردم، قبایل و ملت‌ها به صورت یک خانواده متفق که در هماهنگی و صلح زندگی می‌کنند و برای جلال بخشیدن به خدا متحد شده‌اند.

« شفای ملت‌ها ظاهراً به از بین بردن تمام موانع و جدایی‌های ملی و زبانی اشاره دارد.... برگ‌های درخت حیات شکاف میان ملت‌ها را التیام خواهند داد. ملت‌ها دیگر غیر یهودی و بیگانه نیستند، بلکه به عنوان قوم حقیقی خدا به صورت یک خانواده متحد شده‌اند (مقایسه کنید با باب ۲۱ آیات ۲۴ تا ۲۶). آنچه میکا قرن‌ها قبل پیشگویی نمود اکنون در حال تحقق یافتن است: 'خداوند در بین اقوام جهان داوری می‌کند. اختلافات قدرت‌های بزرگ را در دور و نزدیک جهان حل می‌کند. مردم از شمشیرهای خود گاوآهن و از نیزه‌های خود ارّه می‌سازند. قومی به روی قوم دیگر شمشیر نمی‌کشد و برای جنگ و خونریزی آماده نمی‌شود. هر کسی در تاناکستان و در زیر سایه درخت انجیر خود، بدون ترس در صلح و امنیت زندگی خواهد کرد. این وعده را خداوند متعال داده است' (میکا باب ۴ آیات ۳ و ۴؛ مقایسه شود با اشعیا باب ۲ آیه ۴). در آنجا در کنار نهر حیات، نجات یافتگان از همسایه خود دعوت خواهند نمود' (زکریا باب ۳ آیه ۱۰) در زیر درخت حیات با ایشان بنشینند. ویژگی التیام بخش برگ‌های درخت تمام زخم‌ها - نژادی، قومی، قبیله‌ای یا زبانی - که برای قرن‌ها بشریت را از هم پاشیده و جدا نمود را التیام خواهد داد.» - Ranko Stefanovic,

Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation, p. 593

۶ دی

پنجشنبه

زندگی بر روی زمین جدید

اشعیا باب ۳۵ آیات ۴ تا ۱۰ و باب ۶۵ آیات ۲۱ تا ۲۵ را بخوانید. زندگی با آنچه اکنون تجربه می‌کنیم، چه تفاوتی خواهد داشت؟

کتاب اشعیا بارها از چیزهای جدیدی به ما می‌گوید: « چیزهای تازه » (باب ۴۲ آیه ۹، باب ۴۸ آیه ۶)، « سرودی تازه » (باب ۴۲ آیه ۱۰)، « کارهای تازه » (باب ۴۳ آیه ۱۹)، « نامی تازه » (باب ۶۲ آیه ۲). آنچه که در باب ۶۵ جدید می‌باشد، انتظام و آرایش جدید همه چیز است. در میان تمام مخلوقات خدا، صلح و هماهنگی وجود دارد. نفرین‌های عهد بر روی زمین به دلیل نافرمانی و شورش (لاویان باب ۲۶ آیات ۱۴ تا ۱۷، تثنیه باب ۲۸ آیه ۳۰ را ببینید) برای همیشه از بین خواهند رفت زیرا دیگر گناهی وجود ندارد. در

عوض، برکات فراوان خانه هایی برای زندگی و غذا برای لذت بردن وجود خواهد داشت. زندگی در چنین مکان زیبایی چگونه خواهد بود؟ برخی در شگفتی هستند که آیا ما قادر خواهیم بود پس از اینکه جسم هایمان جاودانگی دریافت کنند و بطور کامل در تصویر خدا احیاء شوند، دوستان و خانواده خود را تشخیص بدهیم. پس از رستاخیز مسیح، حواریون وی قادر به شناخت او بودند. مریم صدای او را تشخیص داد (یوحنا باب ۲۰ آیات ۱۱ تا ۱۶). توماس ظاهر جسمانی عیسی را تشخیص داد (یوحنا باب ۲۰ آیات ۲۷ و ۲۸). دو شاگرد از اماتوس رفتار او بر سر میز شام را تشخیص دادند (لوقا باب ۲۴ آیات ۳۰، ۳۱ و ۳۵). بنابراین، اگر قرار باشد جسم های ما مشابه با بدن قیام کرده عیسی باشند، ما قطعاً قادر خواهیم بود تا یکدیگر را بشناسیم و می توانیم منتظر روابط احیاء شده ابدی باشیم. ما با خیال آسوده می توانیم فرض کنیم که روابطمان با کسانی که می شناسیم و دوست داریم و کسانی که به ما اهمیت می دهند، ادامه خواهند یافت. « در آنجا نجات یافتگان خواهند شناخت و شناخته خواهند شد. محبت و همدردی که خدا در روح نهاده است در آنجا به حقیقی ترین و شیرین ترین شکل اعمال خواهد شد. صمیمیت خالص با موجودات مقدس، زندگی اجتماعی هماهنگ با فرشتگان پربرکت و افراد وفادار از تمام سنین که جامه های خود را در خون بره خدا شسته و سفید نموده، بندهای مقدسی که هر خانواده در آسمان و زمین را به یکدیگر پیوند می زند (افسسیان باب ۳ آیه ۱۵) - اینها به ایجاد شادی نجات یافتگان کمک می کنند. - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 677

« بنابراین، امید خود را از دست نمی دهیم. اگر چه وجود ظاهری ما رفته رفته از بین می رود، وجود باطنی ما روز به روز تازه تر می گردد. و این رنج و زحمت ناچیز و زود گذر، جلال عظیم و بی پایانی را که غیر قابل مقایسه است برای ما فراهم می کند و در ضمن، ما به چیزهای نادیدنی چشم دوخته ایم نه به چیزهای دیدنی، زیرا آنچه به چشم می آید موقتی است، ولی چیزهای نادیدنی تا ابد دوام دارند » (دوم قرنیتان باب ۴ آیات ۱۶ تا ۱۸). ما در جهانی که بسیار موقتی و زودگذر است، چگونه می توانیم بیاموزیم به افراد دیگر بشارت داده و چیزهای کشف نشده و ابدی را درک کنیم؟

تفکری فراتر: از نوشته های الن جی وایت، « به هوش باشید، بزودی می آیم », صفحات ۳۵۵-۳۵۹، از کتاب اندرزهایی برای کلیسا. مقاله های فوق را بخوانید: « رستاخیز », صفحات ۱۰۸۲-۱۰۸۴، و « آسمان و زمینی جدید », صفحات ۸۶۳ و ۸۶۴ از دایره المعارف الن جی وایت.

« رستاخیز و قیام خداوند ما گواهی مطمئن از پیروزی مقدسین خدا بر مرگ و قبر است و ضمانتی می باشد که آسمان بر روی کسانی که جامه های شخصیت خود را شسته و آنها را در خون بره خدا سفید می کنند، باز می باشد. عیسی به عنوان نماینده نژاد بشری به نزد پدر عروج نمود و خدا کسانی را که تصویر او را منعکس می کنند برای مشاهده و سهیم شدن در جلال خود خواهد آورد.

« خانه هایی برای زائرین زمین وجود دارد. جامه هایی برای پرهیزکاران با تاج های جلال و نشانه های پیروزی موجود می باشد. تمام چیزهایی که در مشیت الهی ما را بهت زده کرده است، در جهان پیش رو آشکار خواهد شد. چیزهایی که درک آنها دشوار است توضیح داده خواهند شد. راز و رمز فیض در برابر ما آشکار خواهد شد. در جایی که ذهن های محدود ما تنها با سردرگمی و خُلف وعده روبرو شد، عالی ترین و زیبا ترین هماهنگی را خواهیم دید. ما باید بدانیم که محبت ازلی، تجربه هایی که بسیار دشوار به نظر می رسند را ممکن نمود. همانطور که التفات او که برای خیریت ما همه چیز را انجام می دهد، درک کنیم، با شادی غیر قابل وصف و پرشکوه خوشحالی خواهیم نمود
« - الن جی. وایت، Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p. 358

سوالاتی برای بحث

۱. اگر چه دیگر مسیحیان (اما نه همه) به آمدن دوباره عیسی اعتقاد دارند، چه چیزی درباره امید ادونتیست به آمدن دوباره مسیح منحصر به فرد می باشد؟
۲. دو ماهی در حال شنا بودند که یکی به دیگری گفت، « آب چطور است؟ » ماهی دیگر پاسخ داد: « آب چیست؟ ». نکته این است که ما می توانیم بسیار به چیزهایی که متوجه نیستیم که تا چه حد رایج هستند، عادت می کنیم. برای مثال، ما که در گناه متولد شده ایم، پر از گناه هستیم و در جهانی گناه آلود زندگی می کنیم، چگونه می توانیم تجربه جدید شگفت انگیزی که در آسمان ها و زمین خواهیم داشت را درک کنیم؟ چرا با وجود هر نوع محدودیت باید همچنان سعی کنیم تا آن را تصور نماییم؟
۳. شکی نیست که وجود ما در زمین جدید هر گونه که باشد، ما در اتحاد با یکدیگر زندگی خواهیم کرد. اکنون ما برای کمک به آماده سازی خود برای آن زمان چه کاری می توانیم انجام دهیم؟

خلاصه: کتاب مقدس با اطمینان از زمانی که این زمین مجدداً خلق خواهد شد و ویرانی های گناه برای همیشه از بین خواهد رفت، سخن می گوید. در نهایت بشریت به هدف اصلی خود بازخواهد گشت و تمام مردم در هماهنگی زندگی خواهند کرد. وحدت روحانی کنونی ما در مسیح، اگر چه کاملاً تشخیص داده نمی شود، در آن زمان به یک واقعیت زنده و ابدی تبدیل خواهد شد.

یک سری کارهایی که من دوست دارم قبل از مرگ انجام دهم

توسط باب اشتوآرت

دکتر به چشمانم نگاه کرد.

او گفت: «تو سرطان پروستات داری که غیر قابل جراحی است. فقط ۱۸ ماه زنده خواهی بود.»

وقتی به خانه برگشتم، من و خانواده ام با همدیگر لیستی از کارهایی را که در این ۱۸ ماه آخر قبل از مرگم می خواستم انجام دهم تهیه کردیم. یکی از پسرهایم به من گفت که می خواهد با من به تور دوچرخه سواری داخل کشور برود. پسردیگرم در مورد دوی نیمه ماراتون در شهرسی یَتل حرف زد. دخترم هم خواست که با همدیگر یک سی دی موزیک حاضر کنیم.

سپس با خود فکر کردم «من می خواهم چه کار کنم؟» جواب ساده بود. من می خواستم فعالیت‌های بیشتری را برای بشارت انجیل انجام دهم. من تصمیم گرفتم که هر ماه حداقل یک نفر را به کلیسا بیاورم.

اولین دعوت من بعد از دو روز ائتفاق افتاد، وقتی که یکی از من پرسید: «باب، سرطان تو در چه وضعی است؟»

من به او در مورد لیست فعالیت‌هایی را که قبل از مرگم می خواستم انجام دهم و دعوت مردم به کلیسا، گفتم. من گفتم: «آیا میل داری به من کمک کنی و لیست مرا با آمدن به کلیسا در روز سبت دیگر، تکمیل کنی؟» زن با دلسوزی به من نگاه کرد. او این را به عنوان آخرین آرزو دید. او گفت: «البته که خواهم آمد.»

من سالانه ۲۲۰۰ نفر مشتری دارم، پس یک فرصت طلایی دارم موقعی که آنها از وضعیت سلامتی ام جویا می شوند. این کار راحتی است که آنها را به کلیسا دعوت کنم.

حداقل دو نفر—یک زوج متأهل—تعمید گرفته اند، و دختر بزرگترشان در طی چند هفته تعمید خواهد گرفت. امروز، همسرش مدرسه سبت کودکان را رهبری می کند و دیگر مردم را به کلیسا می آورد. او به من گفت: «من هدیه ات را حفظ خواهم کرد. من از بچه ها و والدینشان خواسته ام که به کلیسا بیایند.»

هرکسی می تواند یک لیستی از کارهایی را که دوست دارد قبل از مرگ انجام دهد، داشته باشد. شاید ۲۰ سال یا بیشتر به مرگت مانده باشد، اما تو می توانی امروز با دعوت کردن کسی به کلیسا در هر ماه، آن کارهایی را که در لیستت نوشته ای را انجام دهی. تصور کنی که اگر هر یک از اعضای بیست میلیون نفری، یک نفر را هر سال به کلیسا بیاورد، چقدر سریع کلیسای ادونتیسست روز هفتم رشد خواهد کرد. در نتیجه عضویت کلیسای ما در طی فقط ۱۲ ماه می تواند دو برابر شود.

بیست و هفت ماه از آن روزی که دکتر به من گفت که فقط ۱۸ ماه تا زنده بودنم باقی است، می گذرد. من مردم زیادی را به کلیسا دعوت کرده ام، و تقریباً نصف آنها آمده اند.

آن لیست قبل از مرگ خیلی با مزه شده است. خیلی عالی است وقتی که مردم می گویند، «بله، من قصد دارم از کلیسای شما بازدید کنم.» اما از همه لذت بخش تر، لحظه ای است که آنها واقعا می آیند. آنها تورت به آغوش کشیده و با تو در کلیسا می نشینند. و آنها قسمتی از خانواده تو می شوند.

باب اشتوآرت، ۶۸ ساله، کار آفرین سریال در محل دانشکده واشینگتون.